

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 710 · Any LX · Abril 2023

Actes de Setmana Santa i Pasqua

**Entrevista a Rita Macías,
autora del conte
*La séptima hija del pescador***

**Commemoració del 85è
aniversari del primer
bombardeig de la Guerra
Civil a Agramunt**

**Presentació de *Juliol*, el
darrer col·leccionable de *Sió***

**Testimoni de quatre famílies
ucraïneses refugiades a la
vila com a conseqüència
de la guerra al seu país**

**Reportatge històric sobre
l'agramuntina Carme Brufau,
una espia al servei d'Stalin**

PORTADA:

Després de tres anys sense tenir-ne per l'afectació del coronavirus, enguany el grup caramellaire "Aires del Sió" va poder tornar a realitzar els seus assaigs i a sortir pels carrers de la vila el diumenge de Pasqua Florida. Malauradament tot aquest temps d'inactivitat ha passat factura al grup que ha vist com han minvat els seus integrants. Cal agrair l'esforç dels qui passen al davant, tot esperant que la gent s'animi de cara a l'any vinent.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Setmana Santa i Pasqua..... 5
- Espai Guinovart 8
- Els alcaldes protesten per la manca de metges 8
- Visita a la potabilitzadora d'aigua 9
- Dia sense Cotxes..... 10
- Cicle Brots..... 10
- Atrapacontes 11
- Garba 11
- Projecte de rehabilitació de l'antic escorxador municipal..... 12
- L'Encontrada 13
- 85è aniversari dels bombardejos..... 14

INSTAGRAM..... 17

ENTITATS

- ANC: Nou full de ruta i assemblea de l'UNPO 18
- AEUA: Activitats de març..... 19
- Associació Sardanista Barretina: Planificació de la temporada..... 21
- Centre Excursionista: Excursió als Boscos de Poblet..... 23
- Bombers Voluntaris: Reconeixements... 24
- Biblioteca Municipal 25

OPINIÓ

La botera

- Trucades telefòniques..... 27

Els lectors escriuen

- El patrimoni artístic agramuntí, un llegat per al nostre jovent..... 28
- Pujarem dalt dels cims 31
- Vells records..... 33

ENTREVISTA

Rita Macías

- "Mamà, aquesta història m'agrada molt, per què no escrivis més?" 33

HISTÒRIA

Personatges agramuntins

- Carme Brufau, una espia al servei d'Stalin 39

REPORTATGE

Famílies ucraïneses a la vila

- Conseqüències d'una guerra 48

CULTURA

De llibres

- Efectes del Centenari 53

COL-LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- La dimensió desconeguda..... 55

ENSENYAMENT

Finestra educativa

- Celebrem el Dia Mundial de la Poesia... 56
- Jornades obertes a l'escola..... 57

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 58
- Futbol Sala..... 60
- Escatxics..... 61
- Bàsquet Agramunt Club..... 64

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- S'atansen eleccions, som-hi..... 67
- L'Agramunt que vols..... 69

L'AJUNTAMENT INFORMA 70

ALMANAC 73

LLEURE

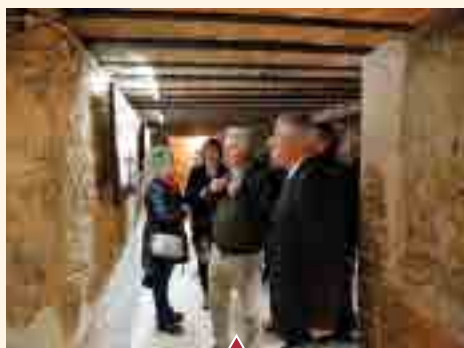
- Amenitats..... 75

L'OBJECTIU DEL ROBERT 77

LA CALAISERA 77

L'ÀLBUM 78

sumari

14 a 16

Actes celebrats per commemorar el 85è aniversari del primer bombardeig de la Guerra Civil que va patir la nostra vila.

Interessant reportatge històric sobre la família Brufau d'Agramunt, especialment la Carme, que va esdevenir l'agent més important de l'espionatge soviètic a Mèxic.

39 a 47

Ens hi va la salut

Hi ha un anunci del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya que diu: "L'Atenció Primària i Comunitària és el cor del sistema de salut, el motor i el puntal que fa que tot el sistema funcioni". Tot i aquesta afirmació, que a priori tots la signem, dona la sensació que el motor d'aquest sistema de salut ja fa temps que comença a fallar.

El dèficit estructural d'infermeres i de metges s'arrossega des de fa molts anys, fins al punt que l'escenari actual és més preocupant que mai. Aquesta crisi de personal no sorprèn el sector, que fa anys que avisa de la conseqüència de les retallades i la rigidesa de les normatives que regulen

les professions sanitàries i que encotillen l'administració, les facultats i els centres sanitaris a l'hora de formar i contractar personal.

I a casa nostra, què passa? Fa uns dies que tant les xarxes com els mit-

jans de comunicació es fan ressò del manifest signat pels alcaldes de 18 pobles, tots ells de l'Àrea Bàsica de Salut (ABS) d'Agramunt, per denunciar l'actual manca de professionals

i començar una recollida de signatures. Des de les administracions locals s'han fet els deures: s'han adaptat els equips locals seguint les directrius del propi Departament de Salut. Ara, però, falten metges per donar el servei de qualitat que mereixem la ciutadania.

Des de la política catalana s'omplen la boca parlant de la gravetat del despoblament rural i de com posar-hi remei. Però la realitat és que no s'ha fet un debat polític en profunditat sobre aspectes com l'educació o la salut al món rural. Ara, correm-hi tots!

CRÈDITS

Redactora en cap: Anna Bertran. **Redactors:** Ramon Bernaus, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Mariona Cots, Margaret Palou, Joan Pijuan, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Virgínia Costafreda, Jaume Cots, Trini Manzano i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturàlia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018

Imprimeix: Impremta Barnola, SL - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 46 € - Número solt: 4,30 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19 - secretaria@revistasio.cat

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

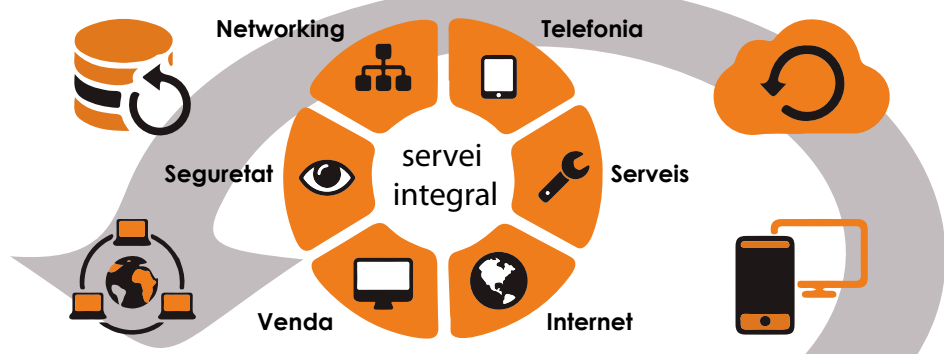
Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Francesc Miret Badia
Núm. Col. 7266

Horari: de dilluns a dijous, de 8 a 20
divendres, de 8 a 14

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - AGRAMUNT
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

Setmana Santa i Pasqua

JOAN PIJUAN

Mn. Jaume Mayoral beneint les palmes i palmons a la plaça de l'Església.

JOAN PIJUAN

Diumenge de Rams

La benedicció de palmes, palmons i rams d'olivera i de llorer a la plaça de l'Església va donar el tret de sortida als actes de la Setmana Santa. L'acte va comptar amb una nombrosa participació.

Via Crucis i Processó

El Divendres Sant a les 10 del matí se celebrà el Via Crucis. Aquest any a causa de les obres que s'estan duent a terme al raval de Sant Francesc el recorregut va ser més curt de l'habitual, va donar el tomb a la plaça del Mercadal i va acabar dins l'església.

El mateix divendres, a les ▶

JOAN PUJUAN

10 de la nit, va tenir lloc la processó del “Sant Silenci” amb el recorregut habitual pel casc antic de la vila: plaça de l’Església, carrer Sió, Vilavella, Firal, plaça Amball, carrer Castell, plaça del Mercat, per tornar a la plaça de l’Església. La resta d’actes es van celebrar dins l’església.

Missa de Pasqua

La Missa Major de Pasqua va tenir una assistència de feligresos major de l’habitual. En sortir de l’església els caramellaires ja s’esperaven a la plaça per fer-hi la tradicional cantada de Pasqua.

JOAN PUJUAN

Caramelles

El grup caramellaire “Aires del Sió” acompanyats dels músics de l’Escola Municipal de Música van tornar a sortir el diumenge de Pasqua al matí per cantar les tradicionals caramelles després

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

Joan Jubete passant la cistella pels balcons i finestres dels carrers.

A l’esquerra, de dalt a baix: el Via Crucis del divendres al matí, Processó del “Sant Silenci” i Missa de Pasqua.

Foto de família dels caramellaires al Passeig Nou.

de tres anys de no poder-ho fer a causa de la pandèmia. De dos quarts de 10 del matí fins a les dues de la tarda van recórrer places i carrers amb els seus cants. Quatre peces componien el repertori d'enguany: "Bon Dia" dels Pets, "Llevantina" de Vicenç Bou, "La Santa Espina" d'Enric Morera i "És l'hora dels adéus". La direcció musical va anar a càrrec de Mariana Grossu.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOSEP ROVIRA

JOAN PUJAN

A les dues fotos del mig, un parell de cantades a l'Av. dels Esports i al carrer Verge del Socors.
 A dalt, Lluís Bertran i Josep Sàiz fent onejar el penó després que l'alcaldessa l'imposés la típica llaçada.
 A l'esquerra, comiat a la plaça de l'Església.

JOAN PILIJJAN

Inauguració de l'exposició *La ferida infinita* a l'Espai Guinovart.

Espai Guinovart

El diumenge 19 de març la Fundació Espai Guinovart va inaugurar l'exposició *La ferida infinita: tres mirades sobre el conflicte: Guinovart, Narotzky i Cardona Torrandell*, que es podrà visitar fins al 10 de setembre.

La mostra, comissariada per l'historiador de l'art Jordi Garrido, proposa un diàleg entre tres artistes d'una mateixa generació: Norman Narotzky (1928), Armand

JOAN PILIJJAN

Cardona Torrandell (1928) i Josep Guinovart (1927), que van testimoniar tots els grans conflictes bèl·lics del segle XX i part del XXI, des de la Guerra Civil, passant per la Segona Guerra Mundial fins a la guerra de Bòsnia.

És precisament a través de la imaginació i de l'art que aquesta exposició vol confrontar, des de tres punts de vista molt diferents –però amb moltes vivències comunes– la vivència estètica que aquest

trio d'artistes va sintetitzar a partir de l'experiència (directa o vicària) dels grans desastres de les guerres que ens han portat on som avui dia.

Els alcaldes protesten per la manca de metges

Els alcaldes i alcaldesses dels pobles de les Pallargues, Sisteró, Pelagalls, Mont-roig, Bellver de Sió, Ossó de Sió, Castellnou d'Ossó, Montfalcó d'Agramunt, Puigverd d'Agramunt, Agramunt, Mafet, Montclar, les Puelles, Almenara Alta, Donzell d'Urgell, Preixens, Pradell de Sió i les Ventoses, han volgut transmetre en un manifest conjunt la gran preocupació que tenen per la manca de personal del servei de metges de família que pateix l'Àrea Bàsica de Salut d'Agramunt.

L'Àrea Bàsica de Salut d'Agramunt dona una cobertura a una població aproximada de 7.000 habitants de forma directa, i de forma indirecta a altres usuaris que viuen en pobles i municipis veïns. A l'ABS d'Agramunt li correspondrien cinc metges a jornada completa i una mitja

Representació dels alcaldes a la sala de plens de l'Ajuntament.

MERITXELL BERNALIS / RÀDIO SIÓ

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

Quatre imatges de la visita a la potabilitzadora d'aigua:

Els tabalers de l'Espetec van amenitzar la caminada.

Els participants van tastar l'aigua de la nova font.

Jesús Biel va explicar el funcionament de la planta potabilitzadora.

Xocolatada per a tots els assistents.

L'Àrea Bàsica de Salut d'Agramunt dona una cobertura a una població aproximada de 7.000 habitants de forma directa.

jornada, però des de fa més d'un any només disposen de tres metges a jornada sencera i un amb reducció de jornada. Aquesta mancança ha provocat que es deixés de prestar el servei presencial de metge en tots els nuclis de població excepte Agramunt.

Amb aquest manifest els alcaldes reclamen al Departament de Salut que es resolgui de manera urgent la manca de metges de família per oferir un servei de qualitat i es restableixi el servei mèdic presencial a la resta de pobles.

Per altra banda els alcaldes han instat els veïns i veïnes a recolzar aquest manifest amb la seva signatura per tal de

fer arribar aquests suports al Departament de Salut. Fins al 31 de març es va realitzar la campanya de recollida de signatures.

Visita a la potabilitzadora d'aigua

Amb motiu del Dia Mundial de l'Aigua, 22 de març, l'Ajuntament i CASSA, l'empresa concessionària de l'aigua al municipi, van organitzar el dissabte 25 a la tarda una visita guiada a les instal·lacions de la nova potabilitzadora d'aigua.

L'activitat va comptar amb la participació d'una quarantena de persones. Des dels safareigs els participants van fer una caminada que va es-

tar amenitzada pels tabalers de l'Espetec. Abans de començar, l'alcaldesa, Sílvia Fernández, va recordar a tots els presents que la nova potabilitzadora, que va entrar en funcionament l'any 2020, encara no s'ha inaugurat perquè encara no se'n gaudeixen tots els pobles del municipi, i va animar la gent a beure aigua de l'aixeta perquè és bona i de qualitat.

A l'arribada es va inaugurar la nova font pública que s'ha col·locat a l'exterior del recinte i es convidà a la gent a beure-hi. La font està adaptada perquè hi puguin beure també les mascotes. Seguidament dins les instal·lacions, el responsable tècnic, Jesús

JOAN PULJAN

Els carrers Àngel Guimerà, Jaume Mestres i Agustí Ros es van tallar al trànsit per a realitzar-hi les activitats del Dia sense Cotxes.

Biel, va explicar el funcionament de la planta potabilitzadora. L'activitat va finalitzar amb una xocolatada popular per a tots els participants.

Dia sense Cotxes

Coincidint amb la setmana oberta i la setmana de primavera que celebren els centres educatius, el dimarts 28 de març es va celebrar el Dia sense Cotxes, una jornada per conscienciar els infants sobre la necessitat de fomentar la mobilitat sostenible i segura.

Durant tot el matí van quedar tallats al trànsit els carrers Àngel Guimerà, Jaume Mestres i Agustí Ros on els alum-

JOAN PULJAN

nes del col·legi Mare de Déu del Socors i de l'escola Macià-Companys van realitzar tot un seguit d'activitats al carrer.

Tot i que el Dia sense Cotxes forma part de la Setmana Europea de la Mobilitat que se celebra durant el mes de setembre, els centres escolars van proposar incloure aquesta activitat dins la Setmana Cultural.

Cicle Brots

La programació del 5è cicle d'arts escèniques i musicals Brots va continuar el divendres 24 de març amb el concert de Círculo de Borneo al Casal Agramuntí. El grup mu-

sical va presentar el seu últim treball *Hombre Madre*.

Círculo de Borneo és un projecte encapçalat per Josep M. Porté (pianista i compositor) i Juan Magrí (cantant i lletrista). Durant onze anys de trajectòria, la formació lleidatana-osencna ha publicat els EP *Bailo en el trapezio* (2010); *Desayuno con los Ángeles* (2012) i els LP *El incansable finalista* (2015) i *Hombre Madre* (2020), disc enregistrat a Lleida sota la direcció d'Antoni Tolmos.

Aquest darrer treball suposa un abans i un després en la trajectòria de la banda, que estrena formació i que recull

A baix, Círculo de Borneo va presentar el seu últim treball al Casal.

A la dreta, representació de la comèdia *La pell fina*.

JOAN PULJAN

JOAN PULJAN

JOAN PUJUAN

JOAN PUJUAN

Sessió d'Atrapacontes amb l'AFA de l'Escola Macià-Companys.

A baix, nens i nenes participant en el taller.

diversos estils musicals interpretats per una formació clàssica.

Formen part de la banda Juan Magrí (veu), Josep M. Porté (piano i cors), Anna

Borrego (cors), Carles Fortuny (flauta), Montserrat Sanahuja (cello), F. Javier Reyes (violí) i Jordi Noró (percussió).

El programa va continuar el dissabte 1 d'abril amb el sisè espectacle, l'obra teatral *La pell fina*, una comèdia de la Sala Flyhard escrita i dirigida per Carmen Marfà i Yago Alonso.

Els protagonistes són el Nacho i la Miranda, una jove parella de Barcelona que visita uns amics, l'Eloi i la Sònia, perquè volen conèixer en Jan, el fill que acaben de tenir. Tot sembla bé fins que en Nacho deixa anar sense donar-li gaire importància, que el bebè

és molt lleig. A partir d'aquí, l'ambient s'enrareix i comencen a sortir a la llum altres veritats que fins ara cadascú guardava per a ell mateix.

La pell fina parla de tot allò que no estem preparats per dir ni per reble. Dir la veritat està molt bé, però... que passa quan aquesta veritat ofèn? Cal dir-la? Aquesta obra reflexiona, en clau d'humor, sobre la manera que tenim de tractar-nos.

El repartiment està format per Àngela Cervantes, Biel Duran, Francesc Ferrer i Laura Pau.

Atrapacontes

El dissabte 1 d'abril la Biblioteca Municipal Guillem Viladot va oferir una nova sessió de l'Atrapacontes que va anar a càrrec de l'AFA de l'Escola Macià-Companys, que va explicar el conte *El saxo i altres instruments de vent*. Després els nens i nenes van participar en un taller.

Garba

Organitzat pel col·lectiu local Garba, el dissabte 1 d'abril el col·lectiu literari Cornèlia Abril va presentar a l'Espai Guinovart el llibre *Marques de trinxera*.

Marques de trinxera és el quart llibre en la seva trajectòria narrativa en català. Consta de cinc relats que giren al voltant de la qüestió del conflicte en estats de confrontació, ja sigui familiar, en un exili, per assetjament o abús i en la guerra. Signen el llibre les autores Maria Aladern, *La casa de la Fernanda Valdés*; Montserrat Medalla, *Aurora*; Neus Cereijo, *La pau era lluny*; Elisabet Moreno, ▶

JOAN PUJUAN

Eva Ariza, Montserrat Medalla, Matilde Nuri, Maria Aladern i Neus Cereijo, autores de Cornèlia Abril, van presentar el seu darrer llibre a l'Espai Guinovart.

◀ **L'edifici de l'Escorxador es convertirà en un equipament municipal que, d'una banda, donarà resposta a un conjunt de mancances que té actualment el municipi i, de l'altra, revitalitzarà aquest edifici històric construït l'any 1946.**

Rocío; i Matilde Nuri, *La primera línia*. El llibre s'acompanya d'Il·lustracions d'Olga Xirinacs.

Cornèlia Abril és un grup literari que signa amb el nom de Cornèlia A. integrat per un grup d'autores: Maria Alardern, Matilde Nuri, Montserrat Medalla, Neus Cereiyo i Eva Ariza, que els agrada la lectura i l'escriptura, en totes les facetes: poesia, narrativa, conte, relat, i les artistes de la imatge: Olga Xirinacs, Carmen Sanzsoto i Marta Semper.

Projecte de rehabilitació de l'antic escorxador municipal

L'Ajuntament d'Agramunt i Aigües Segarra-Garrigues van presentar el dilluns 3 d'abril, a la sala de plens de l'Ajuntament, una fase més del projecte de rehabilitació de l'antic escorxador municipal.

L'alcaldeessa, Sílvia Fernàndez, va explicar que aquesta fase serà possible gràcies a

l'1% cultural aprovat per conveni el 2010 entre el Departament de Cultura i Mitjans de comunicació, amb el conseller Joan Manuel Tresserras, i el Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, amb el conseller Joaquim Lleina, que va planificar actuacions de rehabilitació i millora del patrimoni cultural lleidatà per un import de 7,5 milions d'euros procedent de l'1% cultural del canal Segarra-Garrigues, dels quals un milió d'euros anaven destinats a la rehabilitació de l'escorxador. Aquestes obres arriben després que la Diputació de Lleida, a través del fons Feder, assumís la restauració de les cobertes de l'edifici, juntament amb el departament de Cultura i l'Ajuntament d'Agramunt.

El consistori, tal com marca el conveni signat, i després del vistiplau del Consell Assessor de Cultura de la vila, donarà a l'edifici un ús cultural. Així, l'edifici de l'Escorxador es convertirà en un equi-

pament municipal que, d'una banda, donarà resposta a un conjunt de mancances que té actualment el municipi i, de l'altra, revitalitzarà aquest edifici històric construït l'any 1946.

La regidora de Cultura, Amanda Cardona, explicà que en aquesta primera fase s'habilitaran cinc espais diferenciats, que permetran donar resposta a demandes històriques, com és la creació d'un arxiu municipal amb les condicions perquè pugui passar a formar part del sistema d'arxius de la Generalitat; un vestíbul a doble alçada per col·locar-hi la imatgeria festiva local; l'Espai Sió, dedicat a l'entorn natural de la Ribera del Sió, però que també farà les funcions de sala polivalent; una sala d'exposicions temporals d'uns 80 m², i un pati central a l'aire lliure, amb capacitat per a 150 persones i accés directe des del carrer per fer-hi presentacions, conferències i concerts de petit format.

Per una futura fase, quedaria pendent habilitar l'espai que queda a l'est d'aquest pati central. En l'actual intervenció només s'actuarà en la rehabilitació de les cobertes i forjats i s'enderrocaran les comparticions interiors per tal de deixar-ho preparat perquè en un futur només calgui actuar en l'adequació de l'interior.

Per la seva banda, Xavier Vall-Ilosera, director de Divisió Gestió Territorial d'Infraestructures, ha avançat que l'inici d'obres serà imminent i s'ha mostrat satisfet per donar resposta finalment a aquesta inquietud del municipi.

A l'acte també hi va as-

Acte de presentació del projecte.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Presentació del llibre *Portes velles* a la Biblioteca.

JOAN PUJAN

Joan Duch amb el llibre que va presentar.

sistir el delegat dels serveis territorials de Cultura a Lleida, Albert Turull, qui va voler mostrar el seu agraïment a Aigües del Segarra-Garrigues, Infraestructures i a l'Ajuntament per perseverar fins a fer realitat aquest projecte.

L'Encontrada

La regidoria de Cultura de l'Ajuntament ha donat continuïtat al cicle l'Encontrada

organitzant la segona edició després de la bona acollida de l'any passat. Durant els mesos de març, abril i maig es faran cinc presentacions de llibres de proximitat, escrits per escriptors i escriptores del territori.

La primera presentació es va fer el dijous 30 de març, a la Biblioteca Municipal Guillem Viladot, amb el llibre ***Portes velles. Metàfores del dibuix i la paraula*** de Joan Duch i Guillem Viladot editat pel Grup de Recerques de les Terres de Ponent. Dins els actes de celebració del centenari del poeta agramuntí Guillem Viladot, el Grup de Recerques de les Terres de Ponent (GRTP) ha elaborat aquest llibre, disseny de Teresa Fontanet, que combina 60 dibuixos de l'arqueòleg i difusor cultural de Guimerà Joan Duch amb 60 poemes breus de Guillem Viladot. Es tracta d'una simbiosi que juga a partir de dibuixos de portes, arcs i detalls de les portes antigues dels pobles, amb micropoesia de Viladot.

Un projecte que va arrancar l'any 1998, quan Duch i Viladot van presentar una exposició a la galeria de Cal Talaveró de Verdú, i que ara s'ha materialitzat en un volum.

El dissabte 15 d'abril es va fer a la sala de Plens de l'Ajuntament, dins els actes del 85è aniversari dels bombardejos d'Agramunt, la presentació de ***Juliol***, el 17è col·leccionable de la revista *Sió*, que ha anat a cura de Joan Puig i Ribera. Es tracta d'un recull de la revista *Juliol*, la revista del comitè del Front Popular d'Agramunt des del 1936 al 1937. El setmanari sortia els dissabtes, estava ▶

JOAN PUJAN

Joan Puig durant la presentació de *Juliol*, el 17è col·leccionable de la revista *Sió*, a la sala de plens de l'Ajuntament.

JOAN PUIGUAN

JOAN PUIGUAN

A l'esquerra, Ramon Canosa signant exemplars del seu llibre.
A dalt, amb Joan Puig durant la presentació

JOAN PUIGUAN

A la presentació del llibre *Nissaga de pagesos amb vocació de músics* a l'Espai Guinovart hi va assistir molta gent.

redactat totalment en català i publicava bàsicament comunicats dels partits i sindicats d'esquerres, notícies de la vila, articles d'opinió relacionats amb el moment, llistats d'adhesions i donacions a diverses causes, anuncis, algunes cròniques de futbol i propagandes de productes i entitats locals.

L'endemà, diumenge 16, es va presentar a l'Espai Guinovart, el llibre *Nissaga de pagesos amb vocació de músics*, de Ramon Canosa. La presentació va anar a càrrec de Joan Puig i del propi autor. Un exemplar que, per una banda, repassa la trajectòria d'una família, la major part dels quals han sentit una doble atracció: pel treball en el tros i per la música; per l'altra banda, l'autor evoca amb tendresa l'Agramunt pretèrit de la seva infantesa.

85è aniversari dels bombardejos

Aquest any s'han complert 85 anys del primer bombardeig que va patir Agramunt durant la Guerra Civil per part de l'aviació feixista. Per

JOAN PUIGUAN

Ofrena floral al monument en record de les víctimes dels bombardejos i de la Guerra Civil, amb representants de l'Ajuntament, de la parròquia i de la revista *Sió*.

JOSEP ROVIRA

La sala de plens de l'Ajuntament va quedar petita per encabir els assistents a la jornada d'homenatge a l'aviador agramuntí Marià Brufau.

JOAN PUJAN

Ofrena floral de l'Associació d'Aviadors de la República (ADAR) i del Grup de Recerques de les Terres de Ponent (GRTP).

aquest motiu l'Ajuntament organitzà diversos actes per recordar aquest tràgic esdeveniment.

A baix, intervenció d'Anna Bertran de la revista *Sió*.

JOAN PUJAN

El dimecres 5 d'abril, a dos quarts de deu del matí, va sonar la sirena que servia per avisar la població de l'arribada dels avions enemics, i a continuació es va fer una ofrena floral al monument en record de totes les víctimes dels bombardejos que va patir Agramunt.

Els actes van continuar el dissabte 15 amb una jornada en homenatge a l'aviador agramuntí Marià Brufau i Civit (1911-1937) organitzada juntament amb el Grup de Recerques de les Terres de Ponent, la revista *Sió* i l'Ajuntament de Castellserà.

La jornada començà a dos quarts de deu del matí amb una ofrena floral al monument a les víctimes de la Guerra Civil a càrrec de l'Associació d'Aviadors de la República (ADAR) i del Grup de Recerques de les Terres de Ponent (GRTP), i la visita al refugi antiaeri de l'església de Santa Maria.

Posteriorment, a la sala de plens de l'Ajuntament, l'alcaldeessa de la vila, Sílvia Fernández, va donar la benvinguda a tots els assistents.

En la seva intervenció va indicar que aquest és un homenatge no només a la família Brufau, sinó també a tots els agramuntins i agramuntines que van patir aquesta Guerra Civil. En aquest sentit va assegurar que "des de l'Ajuntament continuarem treballant amb el ferm compromís de recuperar la nostra memòria històrica, perquè al final és el que ens ajudarà a ser millors persones".

A continuació, Anna Bertran, actual redactora en cap de la revista *Sió*, va oferir una xerrada sobre la família Brufau centrada en la transcripció de la conferència que va fer Gregorio Luri a Agramunt per presentar el llibre *El cielo prometido. Una mujer al Servicio d'Stalin*, que publiquem en aquest mateix número, on parla bàsicament de Carme Brufau i de la seva germana Conxita.

Seguidament es va fer la xerrada "El relat de Jaume Mata sobre l'accident i mort de Marià Brufau" a càrrec d'Aquilino Mata d'ADAR, fill del pilot Jaume Mata i Romeu, que va presenciar els fets.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

A dalt, Aquilino Mata i Antoni Valldeperes de l'Associació d'Aviadors de la República (ADAR) van lliurar a Marià Brufau petites restes de l'avió que havia pilotat el seu pare.

A la dreta, intervenció d'Antoni Palou del Centre Cultural de Tàrraga; Miquel Torres, president del Grup de Recerques de les Terres de Ponent, i Lluís Orozco, historiador de l'Associació d'Aviadors de la República (ADAR).

A les dues inferiors, lliurament d'obsequis als familiars Brufau per part de l'Ajuntament i dels col·leccionables de la Guerra Civil i el darrer de *Juliol* per part de representants de la revista Sió.

També va intervenir Antoni Valldeperes, president d'ADAR, que va manifestar que "com a Associació tenim el dret i l'obligació de conèixer la nostra pròpia història i la realitat del que va passar", i assegurà que "com a societat tenim l'obligació d'apaivagar el dolor de les víctimes que encara existeixen i restituir l'honor i la dignitat d'aquestes; i com a persones hem de respectar aquells que al seu dia van sacrificar la vida o van morir en defensa d'uns valors i uns ideals".

En el transcurs de la xerrada, l'Associació d'Aviadors

de la República va rendir homenatge a Marià Brufau fent entrega d'unes petites restes de l'avió que havia pilotat al seu fill, Marià, present a l'homenatge.

Els actes van continuar amb la presentació del 17è col·leccionable de *Sió, Juliol*, la revista del Comitè del "Front Popular" d'Agramunt (1936-1937), a càrrec del curador del llibre Joan Puig.

Puig indicà que *Juliol* és un retall important, no només de la història d'Agramunt, sinó la història de la guerra. És un testimoni de poble, del que es vivia i del que hi havia en

aquells moments.

Tot seguit es va fer la darrera de les xarrades "Els aeròdroms de la República a Ponent", a càrrec de Lluís Orozco, doctor en medicina i historiador d'ADAR; Miquel Torres, president del Grup de Recerques de les Terres de Ponent, i Antoni Palou, del Centre Cultural de Tàrraga, i en finalitzar es va fer una visita al camp d'aviació dels Salats.

La jornada acabà a Castellersà amb una visita al cementiri, on descansen les restes de bona part de la família Brufau. ■

Recull d'imatges seleccionades entre les que els nostres lectors han penjat a Instagram amb l'etiqueta #revistasio

@tereanye

@josefinamiralles

@espaiguinovart

@montserrat_munt

@materesa7817

@materesa7817

@montserrat_munt

@bellel4

Nou full de ruta i assemblea de l'UNPO

El Secretariat Nacional de l'ANC ja ha debatut les línies generals del full de ruta d'enguany, que serà sotmès a votació dels membres de ple dret de l'entitat entre el 18 i el 23 de maig i el contingut sencer del qual es farà públic a mitjans de juny.

Al nou full de ruta s'hi reconeix que després del primer procés cap a la independència del període 2012-2017 l'independentisme ha viscut uns anys difícils, però també s'han dut a terme uns valuosos aprenentatges com són la necessitat de mantenir la mobilització permanent i la necessitat d'una classe política absolutament compromesa amb el manteniment i desplegament de la República Catalana.

Per això, el nou embat per la independència que des de fa anys l'ANC porta desenvolupant consta de tres fronts de lluita: el front civil, l'institucional i l'internacional.

En el **front civil**, l'Assemblea planteja el Pacte Nacional del Moviment Civil per la Independèn-

cia com a instrument d'anàlisi, creació de sinergies i d'actuacions en l'àmbit de la mobilització, així com la consecució de nous espais de poder civil per a l'independentisme, des del sindicalisme a les cambres de comerç i a l'empresariat. El **front institucional** reivindica la necessitat que l'independentisme unilateral recuperi el lideratge a les institucions i es plantegin noves iniciatives com la llista cívica per aixecar la declaració d'independència.

Pel que fa al **front internacional**, l'Assemblea continuarà amb la tasca de projectar la realitat nacional catalana i la lluita independentista i denunciar les actuacions antidemocràtiques dels estats espanyol i francès cercant suports i complicitats per a la causa catalana. D'altra banda, aprofitant que l'Organització de Nacions i Pobles No Representats (UNPO) es reunirà a Barcelona per celebrar la seva XVII assemblea general el 21 i 22 d'abril, des de l'ANC s'han promogut un conjunt de debats per internacionalitzar la causa independentista catalana entre els seus membres.

L'UNPO és una organització internacional que té com a objectiu defensar el dret a l'autodeterminació dels seus més de quaranta associats: pobles indígenes, minories, estats no reconeguts i territoris ocupats. A més de Catalunya, entre els seus membres s'hi troben nacions com els Mapuche, els Tàtars de Crimea, el Tibet, el Poble Lakota o la Kabília, entre altres. L'ANC en forma part des del 2018.

Com sempre, ens acomiadem donant-vos les gràcies pel vostre suport! ■

FONT: ANC

ÀNGEL & Lluch

MENESTRAL TORRONAIRE
AGRAMUNT DES DE 1948

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrrega, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

ELABOREM TOTS ELS
NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE
MANERA ARTESANA.

BIO Lluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL

Activitats de març

Dimecres 15 de març a les 5 de la tarda, va tenir lloc una nova sessió de l'Aula d'Extensió Universitària d'Agramunt a la sala del Teatre del Casal, a càrrec de les Mosses d'Esquadra Encarna Garcia Martínez i Eva Poveda Poy, amb el tema: **"Consell de seguretat, furts, estafes i domicilis"**. Les dues són a l'Oficina de Relacions amb la Comunitat de la ABP Segarra Urgell: la Mossa Encarna Garcia a la comissaria de Tàrrrega i la Caporal Eva Poveda a la comissaria de Cervera. L'Oficina de Relacions amb la Comunitat és l'encarregada de contactar amb els representants del teixit social i associatiu, fomentar el treball de prevenció per facilitar la detecció de possibles conflictes, identificar problemàtiques, estimular la confiança policia-ciudadà i elaborar i executar campanyes preventives, que

és el que van fer a la nostra classe. En la conferència van partir de la idea que qualsevol pot ser víctima ja que ningú no n'està exempt, però també és cert que hi ha maneres de protegir-nos. I que qualsevol persona pot ser l'autor d'un delictes. Els consells de seguretat que van compartir amb els alumnes de ben segur ens seran útils. Van explicar que existeix un ampli ventall d'estafes, furts i com entren a robar als domicilis. Ens van explicar les estafes més usuals, les que mai passen de moda i que encara s'estan donant a la nostra societat. Hem de tenir en compte que els estafadors i furtadors també es modernitzen i creen noves estafes que perduren en el temps mentre hi hagi persones que hi caiguin.

Dimecres 29 de març a les 5 de la tarda, una nova sessió de l'Aula a la sala del Teatre del Casal, a càrrec de **Ramon Drudis i Mauri**, amb el tema: **"Des del Big Bang fins avui. Història de l'Univers"**. El ponent és Enginyer Tècnic Industrial, divulgador i socialitzador de la ciència astronòmica. Ha rebut, entre altres: Guardó 2014 de "Gran Persona de Lleida" per la seva trajectòria en divulgar l'astronomia a Lleida; reconeixement de la Generalitat de Catalunya (2015) a la seva tasca científica en les escoles de Lleida i comarques; guardonat amb la Medalla de la Paeria de Lleida al mèrit cultural 2018. Realització de 47 Conferències-Col·loqui sobre astronomia en diferents entitats de Lleida, Barcelona i Madrid; Realització de més de 240 articles de divulgació sobre astronomia, en els diaris *La Mañana* i *Segre* de Lleida, del que és col·laborador habitual. Igualment ha publicat articles sobre astronomia en revistes especialitzades d'abast nacional. Participació en 25 programes de TV (La Manyana TV, Lleida TV i TV3).

Ramon Drudis va parlar sobre la història de l'Univers.

Membre de la Secció de Ciències Experimentals, Matemàtiques i Tecnologies de l'Institut d'Estudis Ilerdencs... En la conferència ens va explicar què ha estat la història de l'Univers des de la seva formació fins avui mateix, i ens va donar una idea pràctica i entenedora de la primera formació d'estrelles i galàxies fins arribar a la nostra Via Làctia, el nostre Sol i tot el seu sistema planetari. Igualment ens va fer un recorregut dels inicis de la vida a la Terra i tot el seu desenvolupament i evolució fins esdevenir en l'espècie del gènere *homo sapiens*. Per finalitzar ens va mostrar el lloc que nosaltres ocupem dins la Via Làctia i com ens desplaçem al voltant del centre galàctic.

Propera activitat:

- **Dimecres 26 d'abril.** Conferència a càrrec de la Sra. Assumpta Montellà. Llicenciada en Història per la UAB. Assessora històrica, amb el tema: **"L'art en guerra"**.

La Junta Directiva

Conferència sobre "Consell de seguretat, furts, estafes i domicilis".

TORRONS *Vicens* des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRADOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Planificació de la temporada

Per Sant Jordi us convidem a la ballada de sardanes a la plaça del Pou, amb la cobla Vents de Riella.

Aquest passat mes de març es va dur a terme l'Assemblea General de socis i sòcies de l'Agrupació per tal de compartir amb tots ells la planificació d'aquesta temporada i el balanç del primer any com a Junta.

Una de les activitats plan-

tejadades per aquest any era el curs de sardanes obert a tothom que s'ha dut a terme els divendres de març a l'Espai Cívic. En aquestes sessions hem après a ballar, a comptar i, fins i tot, a reparar sardanes, ja que els assistents mostraven molt interès

i predisposició. Estem molt contents de la rebuda que ha tingut el curs i, el fet que els participants fossin d'edats molt diverses, ens ha enriquit a tots i ha fet d'aquesta activitat una oportunitat per aprendre conjuntament i passar una bona estona. A més, l'últim dia vam poder posar en pràctica tot el que havíem après ballant una sardana interpretada en directe.

Una altra proposta per aquest any era organitzar una ballada per Sant Jordi, ja que és un dia característic de la cultura catalana. Així doncs, us convidem a la plaça del Pou a 2/4 d'1 del migdia per gaudir ballant amb la cobla Vents de Riella.

Des de l'Agrupació Sardanista Barretina us animem a fer-vos socis per poder seguir mantenint viva la cultura de la nostra vila. Ho podeu fer entrant al nostre Instagram, enviant un correu a barretina@josoc.cat o contactant amb qualsevol membre de la Junta. ■

FONT: ASSOCIACIÓ SARDANISTA BARRETINA

**HOTEL - BAR
RESTAURANT**

CTRA. CERVERA, 50.
TEL./FAX 973 39 12 13 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Llibreria
Papereria

Quiosc
Regals

l'espiga
llibreria papereria

Plaça del Pou, 2
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973 390 425
llibrerialespiga@gmail.com

REESTRENA el teu cotxe

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
(REFORMES)
FARGA I GORRALER

Ferreries de Castell
Tel: 973 390 734
www.ferreriesdecastell.com
C/ de Catalunya s/n. C. 02-11
- AGRAMUNT 25310
LLEIDA

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
(TORRELLA - LLEIDA)

Protectors:

Sr. Joan Uriach Marsal

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

La ferida infinita: tres mirades sobre el conflicte

Guinovart, Narotzky, Cardona-Torrancell

19 març 2023 / 10 setembre 2023

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI

Si pogués ser, escolliria ser el moment

Josep Safont

5 març 2023 / 11 juny 2023

Fes-te **Amic de l'Espai** per només **30€** l'any
El vostre suport és clau per preservar l'obra de Guinovart

BIZUM 03270

HORARI
DIJOUS I DIVENDRES, DE 10H A 14H
DISSABTE, D'11H A 14.30H I DE 17H A 19H
DIUMENGE, D'11H A 14.30H

PLAÇA DEL MERCAT, S/N
25310 AGRAMUNT
TEL. 973 390 904
www.espaiguinovart.cat

MÉS DE 10 ANYS

ELABORANT GRANS VINS

informació i reserves: 973050018 - info@masblanchjove.com

Excursió als Boscos de Poblet

FONT: CENTRE EXCURSIONISTA

FONT: CENTRE EXCURSIONISTA

El diumenge 26 de març un grup de socis i sòcies vam sortir d'Agramunt amb la intenció de fer la ruta micològica dels boscos de Poblet.

Aquesta ruta transcorre per boscos on predominen els pins, els roures i les alzineres, i s'anomena micològica perquè es van trobant agrupacions d'arbres amb bolets pintats en el seu tronc. Aquest, juntament amb les bones vistes des de les zones més altes, és un dels grans interessos de la ruta que atrau excursionistes d'arreu.

Vam arribar en cotxe fins a la casa forestal de Castellfolit i allà es va iniciar la ruta. A través dels senders micològics i amb les corresponents parades per anar fotografiant els arbres, vam anar pujant fins al Coll d'en Perroí. Allà vam començar a seguir les indicacions del GR171 fins a la Mola dels Estats, amb el balcó natural de les Tres Creus. Com que el dia era clar, vam poder gaudir d'unes vistes espectaculars cap a la Musara, Capafons, el Mont-ral i, a la llunyania, el mar. Tot continuant entre boscos, passarem per la Mola dels Quatre Batlles on es troben els termes de Rojals, Vimbodí, Prades i Mont-ral i, des d'allà, cap al Clot del Llop. Després vàrem reprendre el sender de tornada a la casa forestal de Castellfolit.

Tot i les ràfegues de vent que es van anar donant al llarg del matí, vam gaudir d'una bona temperatura i d'un diumenge d'excursió excel·lent. ■

R
Rubèn

Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Reconeixements

FONT: BOMBERS VOLUNTARIS

FONT: BOMBERS VOLUNTARIS

FONT: BOMBERS VOLUNTARIS

Lliurament de medalles i diplomes aquest any a Trepç.

A la dreta, Ramon Fontanet i Joan Tallaví les van rebre l'any passat a Mollet del Vallès.

Després del temps dedicat al cos de bombers voluntaris, han arribat els reconeixements. L'any passat, a Mollet del Vallès, varen fer el lliurament de medalles i diplomes corresponents als serveis prestats com a membres del cos

de Bombers Voluntaris de la Generalitat de Catalunya. Reberen la medalla d'or, que correspon a 35 anys de servei, en Ramon Fontanet i Macià i en Joan Tallaví i Picanyol.

Així mateix, aquest mateix any, a Trepç, es rea-

litzà l'entrega de medalles i diplomes corresponents als serveis prestats pels 25 anys, a en Jordi Figuera i Figuera, en Jordi Torrecassana i Omedes i en Toni Garcia i Beraus. I pels 20 anys de servei, a en Ramon Escudé Argilés. ■

Ona
INFORMÀTICA I COMUNICACIÓ

Plaça del Pou, 20 - 25310 Agramunt (Lleida)
ona@esagramunt.com Tel. 973392741

- Serveis per a empreses, professionals i particulars
- Equipament informàtic
- Software empresarial de gestió ERP
- Videovigilància
- Disseny pàgines web
- Social Media · Màrqueting Digital
- Assessors en RGPD Protecció de Dades
- Control Horari i de Presència

A Ona som Distribuïdors Certificats:

software

Distribuïdors - Partners

Properes activitats

Dijous 4 de maig, a les 19.00h

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

Als afores de *Montse Milan Moliné*

Un recull de contes amb regust de novel·la. Lleida, anys 50. L'amistat entre dues joves que desperta les sospites del veïnat, una gallina que fa perillar l'imaginari esglaó social d'una família o una prostituta que amaga un dolorós secret són alguns dels punts de partida d'aquest intens recull de contes, que té com a escenari un carrer de la perifèria de la ciutat.

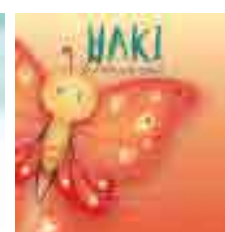
Dissabte 20 de maig, a les 11.30h

CONTACONTES

COMERÇ JUST A LES BIBLIOTEQUES

Haki la papallona màgica

Nhu i la revolta de les camisetes xerraires

Durant el mes de maig hi haurà un **Racó de lectura de comerç just i finances ètiques**, per a tots els públics

Dissabte 6 de maig, a les 11.30h

"Atrapacontes"

a càrrec del

Grup Caramellaire "Aires del Sió"

Divendres 12 de maig, a les 7 del vespre

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

Les nostres mares de *Gemma Ruiz Palà*

La celebració literària d'una generació de dones que són un referent vital.

Què somiava ser la teva mare? Fos el que fos, segurament va haver de quedar al tinter. A les protagonistes d'aquesta novel·la, nascudes durant la dictadura, no els deixen desplegar el seu talent. Però elles planten cara i no s'acoquinen davant de res ni ningú. I amb sororitat i alegria, defugen la gàbia domèstica, mantenen la pulsio artística, s'atreveixen al més impensable per l'amor d'un fill, lideren les lluites veïnals, descobreixen el feminisme i pugen en aquells xàrters a Londres per ser mestresses del seu destí.

Obra guanyadora del Premi Sant Jordi de Novel·la 2022 d'Òmnium

Dimecres 24 de maig, a les 7 del vespre

Tertúlia amb **Blanca Busquets**

sobre novel·la **La nevada del cucut**
Premi Llibreter 2011

Blanca Busquets i Oliu, nascuda a Barcelona, viu entre aquesta ciutat i Cantonigròs. Treballa de realitzadora i guionista a les emissores de Catalunya Ràdio des del 1986, i durant set anys ha treballat de redactora a Televisió de Catalunya.

Escriu des dels dotze anys i fins ara ha publicat: *Presó de neu* (2003), *El jersei* (2006), *Tren a Puigcerdà* (2007), *Vés a saber on és el cel* (2009), *La nevada del cucut* (2010), *La casa del silenci* (2013), *Paraules a mitges* (2014), *Jardí a l'obaga* (2016), *La fugitiva* (2018), *El crit* (2019) i *Constel·lacions* (2022).

Els seus llibres han estat traduïts al castellà, l'italià, l'alemany, el rus, el noruec, el polonès, el francès i l'anglès.

La nevada del cucut, són dues històries paral·leles; la de la Lali, una noia jove que sembla que no acaba de trobar el seu lloc, fins que troba els papers de la seva besàvia Tònia; i la de la mateixa Tònia, una dona marcada pel seu temps que sentia passió per escriure i ho havia de fer d'amagat.

PERSPECTIVA

ARQUITECTURA · INTERIORISME

Fem-ho possible?

XÈNIA PONS

☎ 635 86 30 72
 ✉ hola@perspectivainteriors.com
 📷 @perspectivainteriors

SERVEI OFICIAL
NEW HOLLAND

Av. Generalitat, 10
 25310 AGRAMUNT
 Tel. 973 392 311
 www.mecanicasin.com

Margarita
moda

Margarita Martí Gasull
 C/ Sant Joan, 3
 25310 Agramunt (Lleida)
 Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
 jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
 jardinsdesecar@gmail.com

tendals
Sangrà

Tendals tòrcies · Carpes · Pergoles · Tendals ussintó
 Portes ràpides · Corones industrials · Tapissaria · Cortines
 Persianaes · Mosquiteres · Rebolació · Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.com

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 · 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

Trucades telefòniques

Se't posen dins de casa sense demanar permís i a qualsevol hora i dia. I, a més, amb una certa insistència impertinent per part de les persones que són a l'altra banda de l'aparell.

No passa dia que no em truquin des de l'altra punta d'Espanya o del món per oferir-me algun producte nou o per canviar de companyia telefònica, de gas, d'electricitat... Els avantatges que d'entrada em prometen sempre milloren l'oferta que tinc amb les companyies actuals; si més no, això és el que m'asseguren fins i tot abans de saber quin cost pago pels mateixos serveis que m'ofereixen. I crec que quasi tots els que tenim telèfon fix vivim, vull dir patim, una situació semblant.

Gairebé sempre qui truca es dirigeix a nosaltres en castellà i si li demano que em parli en català, contesten que no el saben i en algun cas, m'han acabat dient que soc a Espanya.

Val a dir que tanta telefonada arriba a ser desesperant. Se't posen dins de casa sense demanar permís i a qualsevol hora i dia. I, a més, amb una certa insistència impertinent per part de les persones que són a l'altra banda de l'aparell. He provat de limitar les trucades, perquè em van dir que per Internet hi havia un servei en què podies demanar ser exclòs de trucades comercials, però la cosa no deu funcionar gaire perquè continua igual.

Anys enrere ens atabalaven amb propaganda a les bústies. Cada dia t'enviaven ofertes per carta que repartien els de correus o en fulls que algú portava casa per casa. Aquest sistema ha minvat força, gràcies a Déu, però, des que el servei telefònic té un cost fix i no va per trucades, les companyies s'han abonat a la propaganda per telefonia; només han de pagar la persona que fa les trucades. Si, a més a més, la persona que truca ho fa d'un país sud-americà, el que li paguen encara és menor.

Gairebé sempre qui truca es dirigeix a nosaltres en castellà i si li demano que em parli en català, contesten que no el saben i en algun cas, m'han acabat dient que soc a Espanya. No entenc que, si em volen convèncer perquè compri un producte, ho facin en una altra llengua a la meua. També moltes vegades em passa que quan agafo l'aparell i contesto "diguí", el de l'altre cantó no em diu res i em penja. És perquè ho he dit en català? Em queda el dubte... Altres vegades truquen i estan una estona a contestar-te; expliquen que és perquè marquen els números amb un aparell i que la persona que s'hi posa no sap ni a qui truca. Això potser explicaria perquè hi ha vegades demanen el meu nom...

Un bon dia una veu femenina em va trucar i em va preguntar: "Quants anys fa que vostè no ha canviat el matalàs?". Jo, com que la vaig veure venir, li vaig respondre: "M'agrada que m'hagi fet aquesta pregunta.

Miri, nosaltres cada any canviem tots els matalassos; ho fem per qüestió d'higiene i perquè sempre es deformen." I la dona, tota sorpresa digué: "Ah, sí?" "Sí –li vaig confirmar– els portem a la deixalleria i en comprem de nous."

En una altra ocasió, una persona em va preguntar quina companyia telefònica tenia. Jo li vaig respondre que anava equivocada perquè no tenia telèfon. I es va acabar la conversa.

Una cosa semblant em va passar amb una persona que em va preguntar quant pagava de llum, i jo li vaig dir que a casa nostra no en teníem i que de moment no en volíem posar.

També s'ha donat més d'un cas real que m'han trucat per preguntar-me si em vull fer de tal companyia d'assegurances ja que... Llavors els tallo per recordar-los que estaria bé que repassés el llistat de clients perquè jo ja en soc des de fa anys

S'ha de dir que, des de fa un temps, quan em truquen i, abans no m'expliquin els avantatges de l'oferta, acostumo a respondre dient que jo estic content de les companyies que tinc contractades i que, per tant, no cal que insisteixin perquè no penso canviar. Tanmateix, un advertiment com aquest moltes vegades serveix de molt poc perquè la veu de l'altre costat continua insistint i insistint. Sembla que els hi vagi la vida. I potser sí que els hi va, si és que cobren a tant el client aconseguit. ■

El patrimoni artístic agramuntí, un llegat per al nostre jovent

Crec que Agramunt té un gran potencial econòmic i industrial, però també un extens patrimoni cultural. És potser en aquest darrer àmbit on hem de posar-nos a treballar amb més força i dedicació.

Amb l'Abril, la Júlia i el Pol visitant el campanar.

F

eia temps que no ens vèiem amb l'Abril, la Júlia i el Pol. Casualment vam coincidir a la plaça de l'Església una tarda del passat mes de març. Després de les cordials salutacions i preguntar què feien i què deixaven de fer, ens vam acomiadar. Jo vaig continuar la meua "guàrdia" per la plaça tot esperant la celebració de la missa de la tarda, saludant la gent que passa per aquest indret, una manera ben directa i propera de fer el despatx parroquial. Al cap de no res van tornar els tres adolescents amb una petició ben curiosa: volien visitar el campanar de l'església. Vam aparaular dia i hora i la seva petició es va fer realitat. Després de pujar un bon grapat d'escalas de caragol i arribar al campanar, van poder fer una ullada de 360° al nostre poble i més enllà. Fins i tot van poder tocar les campanes centenàries de la nostra vila.

D'aquí neix aquest article que vol incidir en

la importància de fer del nostre patrimoni cultural, històric i artístic, un llegat que les noves generacions valorin i facin seu. Crec que Agramunt té un gran potencial econòmic i industrial, però també un extens patrimoni cultural. És potser en aquest darrer àmbit on hem de posar-nos a treballar amb més força i dedicació. I amb això no vull dir que les administracions no facin la seva feina, però sempre se'n pot fer una mica més. Promocionem tot allò que fa referència a les rutes temàtiques del poble i altres propostes turístiques que enlluernen molts visitants forans. Però... els agramuntins i les agramuntines som bons ambaixadors del nostre patrimoni?

Una part d'aquest patrimoni és l'església de Santa Maria, el llegat que volem que el Pol, l'Abril, la Júlia i molts altres joves valorin i estimin. L'església és lloc d'acollida per a tothom, creients i no creients. No em pertoca a mi explicar la riquesa artística d'aquest conjunt arquitectònic; això ho fan millor la Rosa Maria i el Jaume de l'Oficina de Turisme d'Agramunt. Però en voldria destacar dos elements que darrerament han estat notícia. Per una banda, la portalada septentrional, datada de finals del s. XII, que ha estat recentment restaurada gràcies a l'esforç econòmic de diferents institucions públiques, com el nostre Ajuntament o la mateixa Parròquia. S'ha recuperat l'esplendor d'una portalada romànica que necessitava ser netejada i consolidada. Ara fa goig de veure. Però hi ha un "malgrat", perquè caldrà fer un proper esforç per restaurar la porta de fusta, posar-la a punt perquè també llueixi com cal. Crec que potser seria bo fer una crida a empreses i particulars per contribuir a les elevades despeses que suposa aquesta intervenció.

L'altre element que us voldria destacar i que passa més inadvertit per estar a la zona de darrere de l'altar, és el cadirat coral (o el que en queda), datat l'any 1532. Quan el Marc s'hi asseu i ens ajuda amb les tasques d'escolà, ho fa damunt de cinc-cents anys d'història agra-

Portalada nord de l'església restaurada recentment.

mundina i això no ho pot dir tothom. Aprofito l'avinentsa per agrair la feina feta pel professor i restaurador Sr. Voravit Roonthiva i pel seu

interessant article *“El cadirat coral de Santa Maria d'Agramunt: història, dispersió i darres troballes”* (2022). M'ha servit per valorar més aquest espai cerimonial religiós i artístic, i que ara no dubto a fer-ne partícips a les visites que atenc a l'església, als fidels i turistes que saludo entre les celebracions religioses que es duen a terme al temple parroquial.

Espero que la Júlia, el Pol i l'Abril, i amb ells les generacions més joves d'Agramunt i de la Ribera del Sió rebin aquest valor a través de la família, l'escola i el lleure. Mes enllà de les pedres i la pols acumulada pel pas dels anys, configuren i expliquen la història d'un poble i la seva gent a través dels segles. Aprofito per agrair la tasca dels nostres centres educatius que han incorporat en els seus projectes la valoració del patrimoni cultural local, amb visites programades a l'església i a l'ermita del Sió, a més d'altres espais culturals i artístics del nostre poble.

Mossèn Jaume

Tens terres que vols arrendar?

Som una empresa familiar, agrícola i ramadera amb disponibilitat per arrendar terres

Molt bones condicions

Guixé Torres SCP
Puigverd d'Agramunt
670238177 - 652460688
guixe.torres@gmail.com

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973.39.00.09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

**CONSTRUCCIONS
i REFORMES**

C/ Tramontana, 13
Telèfon 973 586 696
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peixeres, C/Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

Pujarem dalt dels cims

Temps enre-re, anar a la Coral era una de les poques activitats on et podies apuntar, fins i tot si no t'agradava cantar.

Pares i mares: apunteu els vostres fills a la Coral. Mestres i monitors: recomaneu als nenes i nenes que s'apuntin a la Coral. Ajuntament i dirigents en general: ajudeu i potencieu la Coral.

En el concert de Pasqua de les Corals Bon Cant i Coral d'Avui, com a un dels actes emmarcats en la celebració del cinquantenari de la Bon Cant, es feu un reconeixement a les persones que en algun moment de la trajectòria es varen fer càrrec de la seva direcció.

Sempre que s'aconsegueix la fita d'arribar a un número rodó (ja sigui en els anys acumulats d'una persona en concret o

d'una entitat), propicia una mirada nostàlgica al passat i la inevitable comparació amb la situació actual. És el que vaig fer jo tot escoltant el concert i també després, en el pica-pica que es va fer a la casa de la Coral tot llambregant les fotografies de membres i actuacions històriques penjades a les parets.

Jo vaig ser-ne director, juntament amb en Ramon Casals, des de l'any 83 fins al 94. En aquell moment la Coral Bon Cant tenia més de seixanta cantaires repartits en tres grups diferenciats per l'edat.

Potser els lectors més suspicaces sospitaran que el motiu de la present és posar-me una medalla i ho interpretaran com

un: "mireu si era bo que tota la mainada volia venir a la Coral!" No, no vaig per aquí.

Sí, en proporció als habitants d'Agramunt d'aquella època, seixanta nens i nenes eren molts, però la raó principal és que llavors l'oferta d'extraescolars era força minsa, la televisió tot just tenia dos canals, no existia el patinet elèctric, les bicicletes (qui en podia haver) tenien un sol pinyo i la paraula "mountain bike" no l'havia sentit a dir ningú. Però més important encara; no hi havia internet i, per tant, ni ordinadors, ni telèfons mòbils, ni Facebook, ni Instagram, ni Youtube, ni Tik Tok, ni Twitch, ni el Minecraft, ni la Kings League, ni Intel·ligència Artificial, ni... i aquí hi podeu afegir toots els "al·licients" que gaudeix el jovent d'avui en dia.

Així doncs, en aquell temps, anar a la Coral era una de les poques activitats on et podies apuntar, fins i tot si no t'agradava cantar. Sens dubte aquesta va ser una de les claus de l'assistència massiva de cantaires.

Podem concloure doncs que, atenent a la reducció dràstica d'integrants, la Coral és una entitat prescindible? No, ben al contrari, cada dia es fan més evidents els perjudicis que provoca l'abús de noves tecnologies, especialment per al jovent, i dels quals ja ens adverteixen molt seriosament metges i pedagogs: problemes de salut mental, de son, sedentarisme, problemes oculars, dificultat per socialitzar, pèrdua de la concentració, dificultat en l'aprenentatge, de dependència, exposició a continguts inadequats, problemes

de seguretat... i un llarg etcètera.

I quines actuacions aconsellen aquests especialistes per créixer d'una manera més sana i "desenganxar-se" de tanta pantalla? Entre altres: promoure activitats que no estiguin relacionades amb les pantalles, animar a la pràctica de tasques que comportin interacció social en persona, fomentar la participació en activitats comunitàries i la col·laboració amb altres joves en projectes, promoure la meditació i la relaxació per ajudar a reduir l'estrès associat a l'ús excessiu de les pantalles... Coi, la Coral! Sí, tot això ho proporciona desinteressadament la Coral! I a més, eduquen musicalment, en coneixement de la cultura i tradicions pròpies, ofereix la possibilitat d'actuar davant d'un públic, treballen per fomentar la sensibilitat dels infants a través d'una activitat no competitiva, en la que prima la col·laboració entre els participants...

Així doncs, pares i mares: apunteu els vostres fills a la Coral. Mestres i monitors: recomaneu als nenes i nenes que s'apuntin a la Coral. Ajuntament i dirigents en general: ajudeu i potencieu la Coral.

I als responsables actuals: no defalliu, la vostra tasca és important i digna d'elogi, molt més que la que vam fer en el seu moment els vostres antecessors, perquè ara heu de lluitar contra un munt d'entrebancs que la fan més complexa. Endavant!

Ricard Bertran Puigpinós

BAR CARRERIS

~ des de 1953 ~

CAFETERIA

70 ANYS AL VOSTRE SERVEI

FEBRER 1953 - FEBRER 2023

Per celebrar-ho i agrair la confiança que ens heu donat, oferirem als nostres clients “sorpreses” durant tot l’any!

Imatge de l'any 1959

Vells records

L'Emili i jo anant cap a l'Escola Normal.

Al Divino Maestro hi havia estudiants de tota Espanya i els únics catalans érem l'Emili i jo. He de dir, però, que ens varen tractar molt bé...

Fullejant el *Sió* del mes de març, hi vaig llegir amb interès l'article que escriu el Sr. Papell sobre els senyors Joan Bernaus Argelich, Albert Torres i Manel Bergés Cases. D'aquests últims diu que tots dos van estudiar la carrera de magisteri a la Normal Montesinos de Madrid, essent interns de la Institución del Divino Maestro.

La meua sorpresa fou majúscula perquè jo, juntament amb l'Emili Curià, també vàrem estudiar interns des del primer curs de magisteri l'any 1948 (ara ja fa 75 anys!).

En aquella època anar a estudiar intern a Madrid era com fer-ho avui a Los Angeles, per posar un exemple. Recordo molt vivament la cara que posaven els amics i parents quan m'hi acomiadava. Em preguntaven: "A Madrid te'n vas?".

Al Divino Maestro hi havia estudiants de tota Espanya i els únics catalans érem l'Emili i jo. He de dir, però, que ens varen tractar molt bé; igual que a tots els altres, encara que el nostre castellà no era gaire fluït.

Explico el meu cas. Els meus

pares varen comprar-me un rellotge per tal que no fes mai tard. Portar-ne, en aquella època, no era pas cosa freqüent. El primer dia d'estada, abans de sopar, mentre l'Emili i jo anàvem recorrent les instal·lacions una mica "acollonits", uns que jugaven al billar em van dir: "hombre, uno que lleva reloj... ¿qué hora es?". Jo vaig mirar el rellotge i els vaig contestar: "tres cuartos de siete". La riota va ser general i jo no sabia on posar-me.

La cosa no va anar més enllà i vàrem conviure molt tranquils la resta del curs que vam aprovar sense problemes.

Jo també vaig anar al Col·legi dels Jesuïtes de Valladolid, però no vaig fer de mestre sinó de professor de francès i geografia i història dels alumnes del primer curs de batxillerat (i això el Sr. Torres ja sap què vol dir).

Gràcies a *Sió* i al Sr. Papell he pogut viure aquesta personal experiència que em permet saludar els meus condeixebles tan llunyans i tan propers.

Josep Maria Almarça Fa

Roig

TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19,100 - 25310 AGRAMUNT (Lleida) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torronsroig.com

“Mamà, aquesta història m’agrada molt, per què no escrius més?”

L'objectiu principal del conte és totalment personal: sanar algunes de les ferides emocionals de la meva infantesa.

Totes i tots aquells que vam arrencar les nostres primeres fulles del calendari a la vora del mar, portem per sempre, amb nosaltres, una mena de penjoll imaginari: un record immaterial de la brisa, de les diferents tonalitats de blau-aigua, dels diferents estats d'ànim de les onades, dels milers de grans de sorra acaronent la nostra pell, de les innumerables hores viscudes a costa de les ribes marines. Rita Macías (Gáldar - Gran Canaria, 1978), també filla d'un pescador, ens vol apropar el seu particular penjoll de paraules: 'La séptima hija del pescador'.

Amb ella conversem sobre la publicació del seu primer llibre, un conte amb el qual ens vol fer arribar per escrit, però sense segell, uns quants missatges que, ben segur, no ens alliberaran de la indiferència. Podem des del nostre interior canviar les coses?, créixer davant l'adversitat?, i col·laborar en la cura del planeta i, especialment, dels mars i dels oceans?

Acompanyeu-nos, no cal saber nedar!

– **D'on neix la idea del llibre?**
– El punt de partida és un treball terapèutic que em planteja la meva professora de ioga i creixement personal, la Rosa. L'hi va agradar molt i em va dir si havia pensat fer alguna cosa més amb aquell petit resum de dues pàgines. Però l'impuls definitiu prové de l'interès que desperta la història en la meva filla Daniella. Quan li llegeixo, em diu: “mamà, aquesta història m’agrada molt, per què no escrius més?”.

– **I les dues pàgines es converteixen en un llibre.**

– Sí, després de gairebé tres mesos de feina 'La séptima hija del pescador' es fa realitat.

– **Podies haver escrit la història i decidir no publicar-la.**

– Ho faig perquè penso que és una bona manera d'honorar la meva família i el gremi dels pescadors (el meu pare ho era), un ofici que s'està perdent.

– **Per què el publiqués a una editorial de Sevilla?**

– El conte està escrit en castellà i en acabar d'escriure'l l'envio a tres editorials i en contesten dues. D'aquestes dues em decideixo per l'Editorial infantil BABIDI-BÚ.

– **Tries fer-ho en format de**

conte pensant en la teva filla?

– Hi ha diverses raons: la primera, que el text parteix d'una història terapèutica on, igual que passa als contes, conviuen la realitat i la ficció i són necessàries certes dosis d'imaginació i de creativitat. Un altre motiu important és que em permet amagar una mica la meva realitat personal, perquè no resulta fàcil saber què és cert i què no.

– **T'has marcat algun objectiu amb el llibre?**

– Sí, el principal és totalment personal: sanar algunes de les ferides emocionals de la meva infantesa. De fet, ja he pogut curar-ne algunes amb el treball terapèutic que vaig fer amb la meva professora de ioga i, després, escrivint el conte. I no només meves, sinó que també han canviat algunes coses en la meva família.

– **Ens ho pots explicar una mica més?**

– Amb la construcció d'una història terapèutica el que fas és recrear la teva pròpia història vital, i en fer-ho, prens certa consciència de les teves ferides emocionals d'infantesa. Aquest és el camí que et pot portar a sanar-les i, per tant, a millorar com a persona.

– **Escrius com a teràpia, també per ajudar als altres?**

Portada del conte.

– Sí, i aquesta és una altra de les raons per publicar el conte. De fet, sé que la seva lectura està servint d'ajuda a alguns nens i adolescents que estan passant per un moment vital especialment difícil, perquè, per exemple, pateixen assetjament escolar o no veuen gaire el seu pare.

– De quina manera?

– S'imaginem revivint la història i s'identifiquen amb el seu personatge principal, Ria. Connecten, seguint el seu exemple, amb la idea que ells poden fer alguna cosa per contribuir a canviar la seva situació.

– També vols ajudar als mars i als oceans.

– Sí, amb el llibre vull també alertar, però, sobretot, conscienciar sobre les tones

de plàstic que van a parar al mar i les greus conseqüències que això comporta per al medi marí.

– És un conte una bona eina per fer-ho?

– Jo crec que sí.

– Ria i Pànic són els personatges centrals de la història, què representen?

– Ria és la protagonista d'una història d'apoderament personal, de superació, on viu una sèrie de circumstàncies que la van transformant. Una nena que surt de la seva zona de confort per vèncer algunes de les seves pors i aconseguir fer grans coses: ajudar la seva família i salvar els mars i els oceans.

– I Pànic?

– Pànic és l'antítesi de Ria,

un personatge que simbolitza el context negatiu que l'envolta: els problemes familiars, l'absència dels seus pares, l'abandonament i la desatenció. És també el responsable dels mals que afecten els mars i els oceans. I és, precisament, aquest entorn el que fa possible que Ria creixi davant l'adversitat i es desenvolupi personalment.

– Aquesta és la part de ficció del conte, i la real?

– La real és que posseïm un potencial, igual que Ria, perquè davant de les circumstàncies negatives que ens afecten en la quotidianitat, el nostre Pànic, siguem capaços de millorar la nostra existència. I el camí és vèncer les nostres pors, aprendre a mirar-nos interiorment (l'autoconeixement) i posar consciència a l'entorn que ens envolta.

– I com ho podem fer?

– Amb les eines del creixement personal que tenim al nostre abast, com, per exemple, el ioga.

– En la presentació del llibre a Agramunt vas dir que pretenies donar visibilitat a les persones PAS. Qui són?

– Són persones que tenen més desenvolupades les capacitats cerebrals relacionades amb la sensibilitat, de respondre davant els estímuls externs i interns que se'ls presenten. I, aproximadament, representen el 20% de la població mundial.

– És una qüestió de salut mental?

– No, no està relacionat amb cap trastorn o diagnòs-

Una il·lustració interior.

◀ **És un conte reivindicatiu i neix de la meva impotència i de la meva frustració davant la situació en què es troben els mars i els oceans. Jo vinc del mar, jo soc del mar de les Illes Canàries.**

Rita Macías en una platja de Canàries.

tic de salut mental, sinó que fa referència a un tret de la personalitat. Una realitat molt poc coneguda i que encara no se sap com tractar, per exemple, en molts entorns familiars i educatius.

– **Posa'ns uns exemples.**

– N'hi ha que experimenten sobreestimulació o saturació sensorial i s'angoixen en ambients massa bulliciosos i, de cop, comencen a cridar. Altres que són molt susceptibles als canvis del seu entorn. Tenen, en general, una major capacitat per posar-se en el lloc dels altres (empatia).

– **Ria és una PAS?**

– Sí, ho és i posseeix, a més, una gran dosi d'empatia. És capaç d'empatitzar,

per exemple, amb el seu pare i és molt sensible a la situació que pateix el medi marí.

– **Les persones PAS són més susceptibles de patir assetjament?**

– Sens dubte, perquè poden ser percebudes com a diferents i la seva singularitat com a un símptoma de debilitat. Un dels elements del context negatiu de Ria, que personifica Pànic, és l'assetjament escolar que pateix.

– **Amb el conte pretens, també, conscienciar sobre la situació dels nostres mars i oceans.**

– Sí, perquè tenim un problema molt greu i urgent amb els plàstics, i que no se soluciona només reciclant sinó que hem de reduir dràsticament la seva fabricació i consum. I ho vull fer, a més, a través d'un missatge esperançador, perquè considero que el canvi es produirà amb més facilitat en un context positiu i d'amor que no de por.

– **Amb un context d'amor i no de por, què vols dir?**

– Bàsicament, el no fer servir només missatges basats en la por. Per exemple, últimament ens estan alertant del perill dels nanoplàstics. Uns plàstics molt petits que estan per tot arreu i que absorbim amb el que mengem, bevem i respirem. I el missatge que ens arriba és que "cadascú de nosaltres ens estem menjant una targeta de crèdit cada dues setmanes". Dit així, penso que no s'està conscienciant sobre el problema sinó provocant, més aviat, un bloqueig per la por que genera.

– **És també un conte reivindicatiu?**

– Sens dubte que ho és i neix de la meva impotència i de la meva frustració davant la situació en què es troben els mars i els oceans. Jo vinc del mar, jo soc del mar de les Illes Canàries.

– **Pateixen, a més, sobreexplotació.**

– Clarament, estem consumint per sobre de les nostres possibilitats. Perquè ens fem una idea, recentment l'ONU ha aprovat que a partir de l'any 2030 s'hauran de protegir el 30% dels mars i oceans. Actualment només ho estan el 4%.

– **Ens trobem també en una situació d'emergència climàtica i de crisi energètica, hi ha gent que ho nega.**

– Sí, també, òbviament, el canvi climàtic està afectant els mars i els oceans. Penso que ho neguen aquelles persones que viuen en un context afectiu i amorós poc sensible, perquè sinó és impossible no veure-ho. Altres segurament per edat o perquè no tenen accés a la informació. Una altra raó, que pensen només en el present i de manera molt individualista. En tot cas, el context marca molt la situació de cadascú.

– **Estem fent, com a societat, tot el que caldria?**

– No, podem fer molt més i m'incloc. Seria qüestió, en primer lloc, de posar en pràctica les decisions conscients. També, intentar viure més enllà de la nostra individualitat i pensar en global. Finalment, considerar que les nostres ac-

Practicant ioga al centre Espai interior.

cions individuals, per petites que siguin, també poden contribuir a canviar les coses.

– **Per exemple?**

– Si cada dimecres de mercat a Agramunt tothom portés una bossa de roba de casa, aconseguiríem reduir molt l'ús del plàstic no reutilitzable. El canvi vindria de la suma de les accions individuals de cadascun dels agramuntins.

– **Què són les decisions conscients?**

– Parar atenció de cada decisió i acció que prenem. Reflexionar, per exemple, sobre a qui fem les compres o abans d'anar al mercat pen-

sar a agafar la bossa de roba.

– **El conte no té un final feliç?**

– No, no el té. I només diré que Ria està satisfeta d'haver contribuït amb un petit gest a afavorir un gran canvi. Està contenta amb haver deixat sembrada una llavor.

– **Estic entrevistant la Ria o la Rita?**

– No, no, estàs entrevistant la Rita (riu) i com ja t'he comentat hi ha parts del conte que estan basades en la realitat però moltes altres que no.

– **Tres paraules que defineixin el teu llibre.**

– Sensibilitat, esperança, missatge. ■

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA Sentit

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà nº 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioiagramunt.com
administracio@gestioiagramunt.com

Feliç aniversari, t'estimem molt!
Soledad Llosada Soldevila de les Ventoses

FLOC
1987

Outlet multimarca
DE 0 A 8 ANYS

DE DILLUNS A DIJOUS
MATÍ: 10:00 A 13:00
TARDA: 16:00 A 19:00
DIVENDRES: 10:00 A 13:00
LA RESTA: AMB CITA PRÈVIA.

C/ Sant Antoni Maria Claret, 9 - Artesa de Segre

VERTEJKA PER WhatsApp

+34 605 299 115

FLOC BABY

Pla

RELLOTGERIA
JOIERIA
ARMERIA

Baixada del Mercader, 20
Tel. 973 390 308
AGRAMUNT

FORN ESMATGES

C/ Sant Joan, 12
Tel. 973 39 09 43
AGRAMUNT

CEPSA

12

ESTALVIA FINS A 12 CTS. LITRE
AL REPOSTAR:
12 CTS. AMB DIESEL ÒPTIMA
10 CTS. AMB DIESEL STAR

PANADÉS
al teu costat

Acumulant tots els avantatges de **PORQUE TU VUELVES:**

Si encara no tens la targeta gratuïta **PORQUE TU VUELVES...**
Fes l'alta aquí: cepsa.es/descuentos

SEAT
SERVEI OFICIAL

Audi

VW

SKODA
AUTO

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

Carme Brufau, una espia al servei d'Stalin

El dia 5 d'abril fa 85 anys que es va produir a la nostra vila el primer bombardeig per part de l'exèrcit de Franco. En record d'aquella tragèdia reproduïm una conferència de Gregorio Luri, que va pronunciar a Agramunt el 15 de desembre de 2016 en la presentació del llibre *El cielo prometido. Una mujer al Servicio de Stalin*. L'autor, que explica en el llibre la història de Caritat Mercader, parla de retruc de Carme Brufau i sa germana Conxita. Dues noies agramuntines que van viure plenament la Guerra Civil i que es van presentar voluntàries per anar al front. La seva trajectòria en la lluita contra el feixisme, però, no va acabar amb la fi de l'enfrontament bèl·lic, sinó que va continuar al llarg de tota la seva vida. Una vida que va estar també al servei d'Stalin.

Carme Brufau Civit.

Els Brufau eren una família acomodada i conservadora amb una llarga tradició de ramblers (firaires de bestiar) que procedia de Santa Coloma de Queralt.

Encara que el cartell d'aquesta xerrada anuncia que parlaré molt de Caritat Mercader i una mica de Carme Brufau, he pensat que cal canviar les proporcions per una raó de justícia poètica; perquè sospito que els Brufau, que van tenir una gran rellevància a Agramunt, avui no són més que les ombres d'unes vides viscudes entre la més ferma militància i el despietat dramatisme d'una existència que, en el fons, és una trista recerca d'alegria.

A Agramunt cal parlar d'una agramuntina que, sense cap dubte, demana a crits una tesi doctoral, Carme Brufau. Vull deixar clar que no entraré a fer judicis de valors sobre la seva trajectòria vital; això, en tot cas, hauria de venir després d'assegurar-nos que coneixem bé el que va esdevenir-se.

Reconec, permeteu-me que ho digui així, que hi ha quelcom d'impertinent en el fet que un forà nascut a Navarra, vingui a Agramunt a par-

lar-vos de la vostra memòria col·lectiva. Creieu-me si us dic que no puc evitar una certa sensació d'intrusisme; però alhora també us he de dir que he compartit tantes, tantes hores amb l'espectre de la Carme Brufau, tot esperant que anés perfilant a poc a poc la seva silueta, que aquesta dona ha passat també a formar part de la meua biografia. Això és el que crec que m'autoritza a compartir alguns trets de la seva vida amb vosaltres. Estic segur que, a més, moltes de les coses que us diré poden ser completades per vosaltres i us animo a fer-ho. En el fons i en la forma, el que realment m'anima a venir, a més de correspondre a una invitació tan amable, és animar-vos a recuperar una història que va portar una noia d'Agramunt a esdevenir –segons em va dir un ex-agent de la CIA– l'agent més important de l'espionatge soviètic a Mèxic.

Els Brufau eren una família acomodada i conservadora amb una llarga tradició de ramblers (firaires de bestiar)

que procedia de Santa Coloma de Queralt. Per aquesta raó a Agramunt eren coneguts, també, com els de can Colomí.

El Brufau que ens interessa per començar la nostra història i no fer-la massa llarga és el pare de Carme, Marià, nascut a Mafet i que es va casar amb Ramona Civit, filla del mestre d'Agramunt. Van viure a cal Marianet. Van tenir cinc fills: el Marià (seguint la tradició familiar de batejar com Marià al primogènit) nascut el 1911, Jaume en el 1913, Carme en el 1915, Conxita en el 1921 i Mª Lluïsa en el 1925.

El fill gran, **Marià Brufau**, va ser militant del PSOE en la seva joventut i del sindicat de transports de la UGT. Treballava a l'empresa Alsina Graells fent la ruta Barcelona, Lleida i la Seu d'Urgell. Els seus companys l'apreciaven molt. De fet, quan he estat recorrent la seva vida, sempre m'he trobat amb el respecte que van manifestar els homes que el van tractar. L'aprecia- ▶

◀ *Una persona que va tractar Carme a Moscou va ser la mestra Alejandra Soler. Recordava molt bé la seva bellesa i la seva intel·ligència. Em va dir que “era encantadora, vital, enginyosa, de molta vivacitat de cervell i d’esperit”.*

ven tant que va aconseguir que el 90% dels treballadors del transport de la província de Lleida s’afiliessin a aquest sindicat. A partir del juliol del 36, amb la integració de la federació catalana del PSOE en el nou partit que es va crear, el PSUC, Marià i la seva germana Carme van prendre el carnet del nou partit. En aquell moment la Carme havia acabat els seus estudis de magisteri i començava a treballar en la comissió femenina del PSUC amb Caritat Mercader. També va ser locutora a l’emissora del Comitè Comarcal de Lleida d’aquest partit. Sembla que va assolir una posició rellevant dins el seu partit, ja que era l’única militant del PSUC de Lleida autoritzada a portar armes. Posseïa una Stosel del calibre 6,35mm. Un any més tard, al 37, la trobem a Barbastre.

He tingut la possibilitat d’accedir a una petita biografia manuscrita per ella mateixa que es conserva als arxius de la 3ª Internacional de Moscou, on confessa que va

ser responsable de la difusió política i cultural en la milícia Republicana, i que tenia de col·laboradora Marina Gines-tà, que en els darrers temps s’ha fet molt coneguda com una de les icones de la guerra per la seva foto de miliciana al terrat de l’Hotel Colom de Barcelona.

Marià es va allistar a la columna de Caritat Mercader. Aquesta dona va demostrar els primers dies de la guerra una capacitat d’organització extraordinària. Encara que la columna va rebre el nom de Columna Del Barrio, ella va ser-ne la seva veritable organitzadora. Ràpidament van sortir en ferrocarril cap a Tardienta, mentre els anarquistes a les ordres de Durruti enfilaven en diversos mitjans de transports cap a Montsó. Marià va lluitar al front de Tardienta fins que es va allistar per anar a defensar Madrid com a cap d’una centúria. Poc abans de marxar va contraure matrimoni amb Carme Agulló. Va participar molt activament en la batalla de la ciutat università-

ria. Però ell volia alguna cosa més i va començar a somniar en l’aviació. Com que era un home insistent, va passar en poc temps de conductor d’autobusos a pilot d’avions de combat de la República.

Per a la seva formació va haver de viatjar a Kirovabad a Rússia i en set mesos va obtenir llicència per pilotar un Katiuska. En condicions normals, la formació que els soviètics dedicaven a capacitar un dels seus pilots era de tres anys. Al juliol del 37 va tornar a Barcelona amb el grau de sergent i, després de passar uns pocs dies amb la seva dona, va ser destinat a una “esquadrilla” de katiuskas que tenia la seva base en el camp d’aviació de Sisante, a Conca. Va participar d’una manera molt activa en les batalles de Guadalajara, La Granja, Brunete i Belchite. Va tocar també el vaixell Canarias, obligant-lo a passar un temps fora de joc. Va morir el 23 de novembre del 37 a l’aeròdrom de La Sènia, a Tarragona. Poc després de l’enlairament es va precipitar a terra carregat amb 600 kg de bombes, 1.620 litres de gasolina i les municions de les quatre metralladores. Va deixar un fill de tres mesos al qual havia donat el seu nom, Marià.

Pocs dies després, la seva vídua va rebre a Agramunt una visita d’un grup d’amics del seu home, entre els quals es trobava un personatge molt interessant, Nito Palerm. Puc assegurar que aquest home es va casar, per raons estrictament polítiques, amb Carme Brufau. No he trobat cap documentació oficial d’aquest casament però diverses per-

Carme Brufau al darrere del geep en primer terme, anant cap a Acapulco a Mèxic en companyia de dues amigues.

Carme Brufau asseguda a la terrassa de l'hotel Ruiz Galindo a Fortín de las Flores, Veracruz (Mèxic).

Carme es va integrar en el Servei d'Informació Militar, el famós SIM, que estava concebut com un servei d'intel·ligència de la República. Les seves activitats se centraven a la rereguarda i el seu principal objectiu era perseguir quintacolumnistes i desestabilitzadors. Era un objectiu amb un criteri molt ample, perquè a mesura que la guerra avançava qualsevol sospitós passava fàcilment a ser considerat un traïdor.

sones m'ho confirmen, entre elles, la seva filla que viu a Mèxic. Les noces responien a una estratègia per permetre la sortida de Carme d'Espanya. No en tinc cap referència més; no sé on va anar o què va fer. És ben probable, però, que tot plegat tingués alguna relació amb el SIM, el Servei d'Informació Militar, en el qual estava integrada Carme. El fill de Marià em va assegurar que la seva mare li parlava del tiet Palerm amb un cert afecte.

Marià no va ser el primer mort dels Brufau. El 3 de desembre del 36 va caure Jaume, el tercer dels cinc germans, víctima de foc amic mentre feia instrucció a Cerdanyola del Vallès. Tenia 19 anys. Òbviament el sacrifici dels seus dos germans barons afectaria Carme Brufau de manera molt directa i molt profunda i podem sospitar que va enfortir les seves conviccions.

Des de l'agost del 37, Carme es va integrar en el Servei d'Informació Militar, el famós SIM, que estava concebut com un servei d'intel·ligència de la República. Les seves activitats se centraven a la rereguarda i el seu principal objectiu era perseguir quintacolumnistes i desestabilitzadors. Era un objectiu amb un criteri molt ample, perquè a mesura que la guerra avançava qualsevol sospitós passava fàcilment a ser considerat un traïdor. Sembla que va estar directament implicada en les activitats de la txeca de Sant Elies. Al SIM es trobava també la seva amiga Àfrica de las Heras, que va tenir una vida tan aventurera com fidel al comunisme. Els seus camins es

van creuar a Moscou i, probablement, a Mèxic. De las Heras va ser la dona més condecorada de la Unió Soviètica. Les seves accions com agent secreta són mítiques. Només us en donaré un exemple: poc abans de l'esclat de la segona guerra mundial, Beria, el cap de l'espionatge rus, li va dir: "Has d'anar a Amèrica i crear una xarxa d'espionatge. Tens el viatge pagat fins a París. A partir d'aquí tot ha de ser feina teva". I hi va reeixir! Una altra dona relacionada amb Carme i amb les seves activitats va ser Lena Imbert, que era nòvia de Ramon Mercader, el fill de Caritat.

La cap del grup era Caritat. Va mantenir una amistat molt estreta amb Carme des del començament de la Guerra Civil. En un informe conservat als arxius de la 3ª Internacional a Moscou, llegim el següent: "Carme va treballar gairebé tot el temps que va durar la guerra al SIM, com a agent d'investigació; ho va fer bé, segons el criteri dels caps d'aquest organisme pertanyents al partit (PSUC). Estava molt compromesa amb el treball del partit i es va merèixer l'ascens a la direcció d'una de les cèl·lules del SIM".

Una persona que va tractar Carme a Moscou va ser la mestra Alejandra Soler. Recordava molt bé la seva bellesa i la seva intel·ligència. Em va dir que "era encantadora, vital, enginyosa, de molta vivacitat de cervell i d'esperit".

Entre 1937 i 1938 sembla que va viure amb Antoni Mª Sbert, un important polític català que participà en la fundació d'Esquerra Republi-

cana de Catalunya i va ser vocal del Tribunal de Garanties Constitucionals i Conseller de Cultura i de Governació. Després de la guerra es va exiliar a Mèxic. He fet tot el possible per intentar localitzar els seus fills, sense èxit. El que puc afirmar és que, entre els pseudònims que, segons la CIA, utilitzava Carme Brufau hi havia el de Carme Sbert.

Conxita Brufau va tenir una trajectòria molt lligada a l'URSS. Gràcies a la insistència de Carme, l'octubre del 38 els pares van permetre que viatgés a aquest país, en el qual va arribar a ser enginyera d'aviació i cal esmentar que va ser la primera dona a l'URSS que va pilotar un avió. Es va casar amb l'enginyer David Slatopolsky, que va visitar diverses vegades aquestes contrades. Des de 1951 fins el 1977 a Conxita se la podia sentir cada nit a Ràdio Pirenaica en un programa diari en català.

Quan es va fer evident que Agramunt cauria en poder dels franquistes, el pare **Marià Brufau**, acompanyat per la seva filla petita Lluïsa i Carme Agulló, la vídua de Marià, que portava el seu nen als braços, van abandonar el poble en una ambulància que els va portar a Barcelona. La mare, **Ramona Civit**, no va voler acompanyar-los; va vendre la casa familiar d'Agramunt i se'n va anar a viure a Castellserà.

En arribar Marià Brufau i els acompanyants a la frontera, l'exèrcit francès els va recloure al camp de refugiats d'Argelers. Una xarxa clandestina de ferroviaris del partit comunista francès, els va ajudar a fugir durant la nit i ▶

◀ **Com que Marià Brufau era un home insistent, va passar en poc temps de conductor d'autobusos a pilot d'avions de combat de la República. Per a la seva formació va haver de viatjar a Kirovabad a Rússia i en set mesos va obtenir llicència per pilotar un Katiuska.**

Marià Brufau, el germà aviador que va morir en un accident al camp d'aviació de la Sènia.

els van amagar un parell de dies a Cerbère, des d'on van viatjar en tren fins a Sailla-gouse. Aquí se'n va fer càrrec una persona a qui Marià coneixia pels seus negocis de ramblar. Es deia Josep de Montellà. Poc després els va arribar una invitació per viatjar a l'URSS; gestionada, sens dubte, per Carme. Marià en dubtava, però no va consultar els seus dubtes amb cap comunista, sinó amb el seu amic Montellà que era un catòlic tradicionalista i que li va advertir: "Si us en aneu, no veureu mai més Espanya". Marià va decidir quedar-se. Passat un temps, Montellà es va casar amb Carme Agulló, la vídua de l'aviador.

L'any 38, Carme va conèixer a Barcelona el brigadista internacional austríac Emmerich Übleis, que tenia el pseudònim de Kurt Seifert. Tenia 26 anys. El febrer del 39 van creuar junts la frontera i junts van ser reclous el 14 d'aquest mateix mes en el camp d'Argelers, el mateix camp al qual havien reclòs el seu pare i la seva germana. Hi van romandre fins a l'abril, quan van ser reclamats pels russos. Carme i Kurt van viatjar a Rússia juntament amb Lena Imbert.

Carme va estar buscant la seva família. Ho prova un anunci aparegut al *Midi socialiste* el dissabte 25 de febrer de 1939, que deia: "*Carmen Brufau Civit recherche ses parents*". Els va trobar? De manera indirecta, segur que sí; de manera directa, no ho sé.

Tothom que m'ha parlat de Carme ressalta la seva bellesa d'aspecte més nòrdic que mediterrani. Algú m'ha assegurat que era la més guapa de

tots els exiliats. Fins i tot la seva foto va aparèixer a la portada d'una revista moscovita. Era, a més de bella, culta i polifacètica i encenia passions (més d'un home m'ho ha dit). De pell blanca, cabell ros i uns ulls molt blaus, molt vius i molt suggeridors. Uns quants m'insisteixen que era, també, "molt alliberada".

En arribar a Rússia va ser conduïda, amb un grup selecte d'exiliats espanyols, a una casa de descans situada a Monino a les proximitats de Moscou, on els soviètics els van proporcionar roba interior d'abric que, segons Lluís Mercader, el fill petit de Caritat, era molt semblant a la que portaven les nostres besàvies. Un dia va esclatar un enorme enrenou als passadissos del segon pis: Carme s'havia posat unes calces –més aviat "pololos"– de pel·la de color lila que li arribaven fins als genolls, tancats amb gomes elàstiques a les cames i uns sostenidors enormes que semblaven de l'any de la picor i li cobrien gairebé tot el tronc. Alhora, uns quants espanyols van escriure al diari mural del centre: "*A baix els calçotets llargs!*" Ara pot semblar una broma ingènua, però els russos no admetien bromes, ni les més petites. Rússia era, oficialment, el paradís de la classe obrera, la pàtria del socialisme triomfant, i per tant, qualsevol crítica era contrarevolucionària. La conducta de Carme va merèixer serioses crítiques i va estar a punt que se la titllessin de contrarevolucionària. M'imagino que la seva influència i una autocrítica rigorosa van ajudar que l'assumpte no anés més enllà.

En arribar l'estiu, Carme i Kurt van ser traslladats a una altra casa de descans a Planiernaya a 30 km de Moscou. Era a la riba d'un riu que, en aquell tram concret semblava un embassament amb grans meandres que serpentejaven a través d'un bosc molt dens. Tenien a la seva disposició barques, camp d'esports i de gimnàstica. Els darrers anys de la seva vida Carme rememorava sovint dos paisatges, el de Planiernaya i el dels camps d'Agramunt que recorria descalça de la mà del seu pare. La felicitat que enyorava era aquesta, la de caminar descalça pels camps d'Agramunt.

Aquell mateix estiu, Carme i Kurt es van casar a Moscou. A mitjans de 1940 van tenir un fill. Segons un agent nord-americà, Carme va estudiar rus, francès i anglès a l'Institut de Llengües estrangeres de l'URSS, i els va dominar totalment; alhora va completar la seva formació com a agent especial del NKVD, el que després serà la KGB. Va treballar durant un temps com a traductora, subtitulant en espanyol pel·lícules soviètiques i com a locutora de llengua catalana a la ràdio, obrint així les portes de la ràdio a la seva germana Conxita.

Els primers anys la vida a Rússia era molt austera, però podia tenir els seus encants. Tot va canviar radicalment el 22 de juny del 1941, quan els alemanys van envair el país. L'austeritat va ser molt més severa i els encants eren difícils de trobar en una situació de guerra. Carme, el seu nen, que es deia Ernst, i Conxita es van refugiar a

Conxita Brufau, la germana que també va marxar a Rússia.

Conxita Brufau va tenir una trajectòria molt lligada a la URSS. Gràcies a la insistència de Carme, l'octubre del 38 els pares van permetre que viatgés a aquest país, en el qual va arribar a ser enginyera d'aviació i cal esmentar que va ser la primera dona a la URSS que va pilotar un avió. Es va casar amb l'enginyer David Slatopolsky, que va visitar diverses vegades aquestes contrades.

Taskent, on les van passar molt magres. Poc després d'arribar-hi, el nen va morir de meningitis i, quan encara no s'havia refet d'aquesta desgràcia, va rebre la notícia de la mort del seu marit al front. Kurt va ser enterrat amb honors militars, cosa que en principi no corresponia a la seva categoria. Em fa l'efecte que Carme no va dedicar ni un dia a plànyer-se. A Taskent va treballar amb el NKVD. La seva implicació en les operacions policials va ser valorada positivament. Un informe sense data de la Internacional Comunista assegura que, des del primer moment va formar part d'aquesta organització.

Al 1943 va tornar a Moscou on es va relacionar de nou amb Caritat Mercader. Aquesta havia participat en l'assassinat de Trotsky, que va tenir lloc a la ciutat de Mèxic el 20 d'agost de 1940. Caritat va ser condecorada per aquest magnicidi i li van donar un pis de tres habitacions per a ella sola, gest extraordinari que ens diu molt del relleu d'aquesta dona. En aquell pis van estar vivint un temps Lluís Mercader, Conxita Brufau i Lena Imbert. Caritat mantenia unes relacions molt, molt estretes amb Beria, el cap de la policia secreta, i això li permetia gaudir d'excentricitats tan extraordinàries com taronges en ple hivern. A ella li agradava molt reunir els catalans a casa seva i oferir-los menjars casolans amb ingredients que només ella era capaç d'aconseguir. Tenia també a la seva disposició un cotxe amb xofer. Era, doncs, una dona amb molt poder. El que els convidats no sabien era que Caritat i Carme

Brufau tenien encomanada la missió de supervisar la fidelitat stalinista de tots ells, perquè la fe en el paradís és molt difícil de mantenir amb temperatures de 40° sota zero. No és, doncs, estrany que apareguessin veus que reclamaven tornar a Espanya. Però aquest reclam era vist pels dirigents del PSUC i del PCE com una claudicació. Era inadmissible que un comunista –i els que es van instal·lar a Rússia havien estat seleccionats entre els millors militants– volgués abandonar la pàtria del socialisme per anar a viure a l'Espanya de Franco. Carme i Caritat coneixien bé quins eren els lleials i quins els febles.

Rafael Miralles Bravo, agregat de premsa a l'ambaixada de Cuba a Moscou va escriure un llibre molt interessant: *Espanyols a Rússia*, on assegura el següent: “Em vaig trobar un dia amb una de les meves amigues de la guerra d'Espanya, era una noia que durant anys havia militat al Partit Socialista de Catalunya; havia perdut els seus dos germans i havia caigut en desgràcia davant la Pasionaria, ja que quan aquesta va decretar el cessament de la propaganda catalana, la meva amiga va tenir una disputa amb el comitè executiu comunista. Al costat d'altres refugiats espanyols, aquesta noia va tenir la valentia d'oposar-se a Dolores Ibarruri, pel que va ser separada del seu càrrec a la ràdio”.

Les coses podien semblar d'aquesta manera, però la veritat és que Carme estava fingint el paper de dissident per guanyar-se la confiança, entre d'altres, de Miralles. I ho va aconseguir. Estava

desplegant una estratègia per viatjar a Mèxic sense aixecar sospites.

Continua Miralles: “Sense feina, sense cap suport, es guanyava malament la vida confeccionant roba que venia entre les seves amistats. Jove, d'una plàcida bellesa que cridava l'atenció, la seva vida es consumia lentament per una malaltia que portava amagada pietosament pel metge que la tractava, Carlos Díez, amic seu i membre de la KGB”. Insisteixo: tot era un muntatge.

Miralles, innocent, continua: “Aquesta noia es trobava irremeiablement tuberculosa, però se li havia fet creure que tenia una úlcera d'estómac, encara que segons el seu metge tenia els dies comptats. Apartada dels aliments necessaris i les medecines requerides, no podia sobreviure molt de temps. Ella estava obstinada, com gairebé tots els refugiats, a abandonar el paradís soviètic; es va dedicar a realitzar gestions per conducta de l'ambaixada de Mèxic per entrar en aquest país, però trobava serioses dificultats per part del llicenciat Bassols”.

Bassols, l'ambaixador de Mèxic a Moscou, en contra del que pensava Miralles, era còmplice de Carme en aquesta operació: “Un dia Carme va arribar a casa meva. Li vaig oferir diferents plats entre els quals un de pernil i olives espanyoles; la pobra noia en veure tant i tant menjar va exclamar: -Però encara queden aquestes coses en el món? Sola a Rússia des de la mort del marit i del fill, tenint tota la família a Espanya. La meva amiga només confiava en una vella amiga companya ▶

◀ **Segons un agent nord-americà, Carme va estudiar rus, francès i anglès a l'Institut de Llengües estrangeres de l'URSS, i els va dominar totalment; ahora va completar la seva formació com a agent especial del NKVD, el que després serà la KGB.**

Retall de la targeta identificativa de Carme Brufau de l'ambaixada soviètica a Mèxic.

mexicana per poder marxar a Mèxic o, si més no, per passar tranquil·la els últims dies de la seva vida. Quan vaig abandonar Moscou, havia aconseguit per fortuna posar la meua amiga en determinat lloc d'una delegació com a intèrpret amb l'esperança de poder ajudar-la."

Efectivament, Miralles va aconseguir col·locar Carme com a intèrpret a la delegació d'Uruguai. El que no sospitava és que cap persona podia treballar en una delegació estrangera si no passava puntualment informació detallada als serveis d'intel·ligència soviètics. "En partir de la capital em va donar una carta per a una amiga que era la seva única esperança."

És cert. Quan Miralles surt de l'URSS, Carme li demana un favor: "Parla amb aquesta

amiga a veure si podem establir contacte". Aquesta amiga, una figura important de la Internacional Comunista, es deia Elena Vázquez Gómez i treballava al Ministeri d'Assumptes Exteriors de Mèxic. Era molt propera de l'ambaixador Bassols. Havia conegut Carme a Barcelona durant la guerra i l'havia ajudat a fugir de França.

Carme va jugar molt bé les seves cartes i aconseguí poder viatjar a Mèxic com si fos una víctima de la repressió estalinista. L'agost de 1945 va obtenir una carta d'identitat que li va signar el que aparentment era el seu enemic a Moscou, Narcís Bassols. Va viatjar a Odesa i aquí va embarcar direcció a Constanza, Romania. En aquesta ciutat el comandant Johnson, agregat naval dels EEUU, li va signar l'autorització per viatjar a Nova York on els agents de duanes van considerar que la carta d'identitat signada per Bassols no podia acceptar-se com un passaport i la van expulsar a Mèxic, que era el que Carme volia. En arribar a la frontera, va fer una trucada a la seva amiga Elena Vázquez i va poder entrar al país sense problemes.

I a qui va trobar a la ciutat de Mèxic? Doncs a Caritat Mercader, que va arribar-hi seguint un altre procediment. Durant un temps van compartir habitatge. Caritat, Carme i Elena integraven una xarxa d'espionatge descoberta per un agent de la CIA.

El 4 de desembre del 1947, Carme va obtenir la nacionalitat mexicana. Que jo hagi pogut constatar, només va sortir de Mèxic dues vegades: una el juliol de 1951 per anar a

Dallas i una altra el 1955 per viatjar a Suïssa. Un informe de la policia mexicana la descriu així: "alçada 1,65; pes 65 kg; cos robust però no gros; pèl curt negre; una aparença general una mica masculina però molt bonica; la seva orientació sexual és lesbiana però no és adversa a relacions heterosexuales."

El 16 de gener de 1946 va escriure una carta a la seva cunyada, Carme Agulló, que era a França. Ens trobem de nou amb uns fets que ens generen la sospita de ser alguna cosa més del que superficialment ens mostren.

"Nosaltres —escriu Carme— estem bé. Conxita està estudiant per enginyer; si no hi ha novetat d'aquí a un any ja haurà acabat la seva carrera brillantment. És ja tota una dona, per cert, molt maca i intel·ligent. Jo en l'actualitat i per motius de salut, ja no estic amb ella ja que el clima d'aquell país em feia molt mal, així que vaig decidir traslladar-me al càlid i hospitalari Mèxic. Si Conxita no ha vingut amb mi és perquè, com ja t'he dit, estudia i vol acabar la seva carrera. Quan acabi ens reunirem de nou per traslladar-nos al vostre costat definitivament." No és exactament això el què realment va passar.

1950. En aquesta data apareix un personatge molt curiós que està col·laborant amb Carme. El seu nom de guerra és Che Burstein i jo no descarto que pogués tractar-se del Che Guevara. En tot cas la història que hi ha pel mig és ben sucosa. Carme, que va arribar a Mèxic l'any 1945, va trigar cinc anys en assolir el lloc de secretària privada de

Annex de l'acceptació com a resident a Mèxic de Carme Brufau, per part del Cap del Servei de Població. Any 1945.

S'hi pot llegir: "Aceptada como inmigrante por un año reftrendable con la característica de asilada política con prohibición de dedicarse a actividades remuneradas o lucrativas. Sin garantía de repatriación. Se le advirtió la obligación de registrarse antes de treinta días de su internación. Carta de identidad como española expedida por nuestra embajada en Rusia. Orden de admisión en telegrama D.G.P. No. 36473 de diez de noviembre actual".

Carme, que va arribar a Mèxic l'any 1945, va trigar cinc anys en assolir el lloc de secretària privada de Rogelio de la Selva, secretari personal del president Miquel Alemán. Des d'aquesta posició controla totes les comunicacions governamentals i comercials.

Rogelio de la Selva, secretari personal del president Miquel Alemán. Des d'aquesta posició controla totes les comunicacions governamentals i comercials. Un ex-agent americà em va assegurar que va proporcionar dades de suma importància als soviètics. En una ocasió va organitzar una orgia per als homes de la presidència amb la supervisió de la intel·ligència soviètica. El seu objectiu era fotografiar-los en situacions compromeses per sotmetre'ls posteriorment a xantatge. Va llogar el pis superior de l'hotel Continental i va amagar Che Burstein, que era fotògraf, en un punt estratègic. L'orgia va ser tot un èxit; les fotografies eren tan nombroses com explícites. Hi havia prou material per fer xantatge a tot el Govern Mexicà. Immediatament van enviar fotografies als implicats, però les coses no van sortir com ells pensaven. Quan els mexicans van veure aquelles fotos en què estaven al costat de dones tan esplèndides, en lloc de penedir-se'n en van demanar més per ensenyar-les als amics!

Poc després trobem Car-

me al costat d'un polític que semblava destinat a la presidència del país: Carlos Lazo, l'arquitecte que va construir la Ciutat Universitària, un autèntic visionari que estava dissenyant projectes molt ambiciosos destinats a transformar les vies de comunicació mexicanes. En uns terrenys privilegiats de la costa va construir una casa per a la seva mare que va decidir que es diria *Mar Blau*, en català. En aquesta casa estiuejava la nostra Carme. Això no tindria més importància si no fos perquè Carlos Lazo, amb una carrera tan brillant i prometedora, va morir el 5 de novembre de 1955 en un accident d'aviació que va generar moltes sospites. El dia següent de l'accident es va trobar el seu despatx ministerial (era ministre de transports) completament regirat. Faltaven documents importants.

Uns mesos abans de l'accident, Carme Brufau viatjà a Suïssa per tractar-se, oficialment, d'unes molèsties a l'estómac. Des d'aquest país escriu diverses cartes i postals a diferents dones de Mèxic en un to marcadament lèsbic. La

policia suïssa, advertida pels americans i els anglesos, ho va enregistrar tot: entrades, sortides, comunicacions, etc. Van observar, per exemple, que al llarg de tres dies consecutius va fer un passeig amb exactament el mateix recorregut, a la mateixa hora i vestida de la mateixa manera. El quart dia la van detenir juntament a una persona que va resultar ser un funcionari de la delegació de l'ambaixada russa a Suïssa. A ell el van deixar anar i a ella la van interrogar durant tota la nit. Al dia següent la van deixar anar, en contra del parer de la CIA. Carme va pujar a un avió i va retornar cap a Mèxic.

L'any 2018 em vaig posar en contacte amb Luis Prieto Reyes, figura emblemàtica de l'esquerra mexicana que va conèixer personalment Carme Brufau a principis dels 50 a la facultat de Filosofia i Lletres. No té dubtes que era amant de Guadalupe Nogueira. A Carme, per la seva pell tan blanca, li deien "*la güerita*". Posteriorment Luis va treballar a la Secretaria de Comunicacions immediatament després de la mort de Carlos Lazo. Allà hi havia una taula plena de telèfons. Va preguntar si Lazo els contestava tots. Li van dir que era "*la Güerita*" la que els contestava. M'afegeix que Carlos Lazo prestava a Carme el seu cotxe oficial, amb el xofer, perquè anés on volgués. Carme vivia a Cuauhtémoc i Melcior Ocampo (prop de la Zona Rosa), molt modestament, i es vestia de forma molt masculina. "*Era bellíssima, bellíssima, bellíssima. I molt esquerpa i molt brava. Lesbiana descarada en un temps en què ser-ho ober-*

◀ **Va treballar en un dels hotels de més luxe de Chichen Itza, propietat del gran empresari turístic mexicà d'aquell moment que era Fernando Barbachano.**

Pàgina d'una revista mexicana en què es dona la notícia de la inauguració de l'original bar "La Cueva" ubicat a l'hotel "El Mirador" a Acapulco. Entre la gent que hi va assistir hi podem veure Carme Brufau, assenyalada amb el número 1 en dues de les fotografies.

tament era un escàndol. Era parella de Guadalupe Nogueira Resinos, lesbiana amb formes molt femenines, corbes molt pronunciades. Molt estranya i adorable. Es rumorejava que era amant de Carlos Lazo, cosa estranya, perquè ell era molt de dretes". A la darrera frase és perceptible el to irònic. Luis torna a descriure Carme: "Deliciosa dona. D'ulls verds. Deliciosa dona. Bellíssima. I cabroníssima!" Cal dir que aquest darrer terme té a Mèxic el significat de persona eixerida i astuta.

Després del viatge a Suïssa va continuar treballant com a secretària personal de les figures més rellevants del

govern. Després es va establir en un lloc que es diu Fortín de la Flores prop de Veracruz i d'allà es traslladà a Cancún i Mérida. No puc assegurar res, però la meua sospita (que no és solament meua) és que va col·laborar en una xarxa d'enviament d'armes a Cuba.

Entre Fortín de las Flores i Mèrida va treballar en un dels hotels de més luxe de Chichen Itza, propietat del gran empresari turístic mexicà d'aquell moment que era Fernando Barbachano. D'aquí passà a l'hotel Cozumel Carib a l'illa de Cozumel, molt més a prop de Cuba. Posteriorment la trobem de gerent a l'Hospital de la Creu Roja de Mérida.

Carme va morir a les 15:40 del 21 de maig del 1969 en aquest mateix hospital. Tenia 54 anys d'edat. Al seu costat hi havia Rosita Heredia, presidenta del Patronat de la Creu Roja que va autoritzar que fos enterrada en el seu mausoleu familiar. Aquesta dona va escriure a Marià Brufau, fill del germà aviador de Carme, el següent: "L'abril del 1966 jo vaig entrar a formar part del Comitè de la Creu Roja i, a les acaballes d'aquest mateix any, va ser contractada la seva tieta com a administradora. Aquí va néixer la meua amistat amb ella. Així doncs va treballar per a la Creu Roja poc més de dos anys i aquí mateix va ser atesa les dues setmanes anteriors a la seva mort. La seva malaltia en els pulmons va començar a manifestar-se sis mesos abans, tenia dolors i s'ofegava. El cap mèdic de la Creu Roja, el Dr. Puga, la va atendre i tots li van donar afecte, a més d'ajuda material, que gràcies a Déu

res li va faltar. Va viure en una modesta casa amb una criada. El seu mobiliari consistia en una taula i dues cadires. A la seva habitació un llit, un armari i alguns llibres col·locats sobre taules sostingudes per maons de construcció. En un racó, quadres sense marc, pintats per Carme. A la cuina, una estufa de dos cremadors i els estris indispensables. Al llarg de la malaltia, les veïnes feien torns per atendre-la dia i nit, que Nostre Senyor mai abandona i per això van optar per dur-la a la Creu Roja on seria més eficaç i fàcil la seva atenció, ja que les infermeres també l'estimaven. Va estar aquí deu o dotze dies i va morir. Va ser enterrada en una de les quatre tombes del mausoleu de la meua família. Espero que passi molt de temps abans que sigui necessari treure les seves restes." I hi afegeix: "Em va parlar de la seva família, de la gran dama que va ser la seva mare i de les passejades que un cop a la setmana feia pel camp amb el pare i els germans; com els agradava que se'ls permetés caminar descalços i totes les entremaliadures que feien. Ens parlava que es va casar, va tenir un fill i tots dos van morir, marit i fill. Va venir a la capital de Mèxic amb el Cònsol mexicà a París que ella havia conegut a casa dels seus pares. Va treballar com a "reparadora" d'aparadors d'una prestigiosa perfumeria. Li agradava el món artístic, el teatre, la pintura i la terrisseria. Per aquest motiu va viure un temps en poblats allunyats de la civilització, per aprendre a barrejar i conèixer el fang. Mai em va dir perquè va venir a Yucatán, això és tot el que

Pintura de Diego Rivera que es troba al museu de Frida Kalo, amb el títol de *Retrat de Montserrat*. Segons es diu, es tracta de la filla de Caritat Mercader, germana del famós Ramon Mercader. No obstant aquesta Montserrat no va viatjar mai a Mèxic. Per tant, el retrat podria ser de Carme Brufau. Una circumstància que en aquest moment no es pot assegurar.

Carme va morir als 54 anys d'edat. Al seu costat hi havia Rosita Heredia, presidenta del Patronat de la Creu Roja que va autoritzar que fos enterrada en el seu mausoleu familiar.

vaig saber d'ella i sempre a través d'ella mateixa. Vaig tractar d'induir-la a comunicar-se amb la seva família. Em sentia, somreia, però està clar que tenia raons per no fer-ho... potser per orgull. Jo la recordo amb afecte. Intel·ligent, culta i encantadora amb la pell blanquíssima i els seus ulls com safirs. Descansi en pau." Conclou amb aquesta nota: "*Després de la seva mort, les veïnes es van repartir les seves pertinences abans esmentades. Va morir envoltada d'afecte del que ella es va fer creditora*".

Nosaltres sabem que la relació de la seva família amb el cònsol de Mèxic a París no és sinó molt parcialment certa.

No fa gaire temps, vaig tenir l'oportunitat d'entrevistar Yolanda Lazo, filla de Carlos Lazo, l'arquitecte que va morir en un accident d'aviació. Em va assegurar que les seves ties van conèixer Carme i la van tractar molt i que també la van estimar molt. Carme sentia també una gran estima per la seva àvia, la mare de Carlos Lazo. I tot seguit, deixa anar aquestes paraules: "*Les meves ties sabien alguna cosa del seu treball, i que d'alguna manera va demanar ajuda*

perquè estava tractant de separar-se de les seves amistats. Temps després, es va acomiadar d'elles informant-les que se n'anava a viure a Yucatán perquè l'estaven seguint. Més tard, van saber del seu assassinat." Jo vaig fer un bot en sentir aquesta paraula, però Yolanda no em va saber dir res més. No dispo de cap document ni cap prova d'aquest suposat assassinat. Tot el que puc assegurar és que la mort de gent que estava sana i que de sobte agafava una tuberculosi i moria ràpidament no era en absolut inusual en les files de l'espionatge soviètic. En una segona conversa, Yolanda m'afegeix que s'ha entrevistat amb un cosí seu que tenia contactes amb un rellevant diplomàtic mexicà, que li va comentar que Carme havia desaparegut i havia mort a Cuba.

Vull acabar amb un altre enigma relacionat amb Carme Brufau.

L'1 d'abril de 1962, el periodista Luis Suárez va publicar un article assegurant que un petit quadre de Diego Rivera que es troba al museu de Frida Kalo, amb el títol de *Retrat de Montserrat* és en realitat un retrat de Montserrat

Mercader, filla de Caritat.

Segons Luis, el mateix Diego Rivera, quan va entregar les seves obres al govern mexicà, va dir: "*Mireu, aquest quadre anomenat Retrat de Montserrat, és la Montserrat germana de Ramon Mercader.*" No deixaria de ser curiós que una filla de Caritat Mercadé estigués al museu de Frida Kalo. Un especialista en Diego Rivera em va assegurar que aquest pintor va sentir una passió molt forta per aquesta noia, i per això en va fer un retrat.

Però Montserrat Mercader no va viatjar mai a Mèxic. El seu fill em va assegurar que de cap de les maneres la dona del quadre és la seva mare. Llavors, quina persona al voltant de Caritat podria fer-se passar per la seva filla? Podria ser Carme? És, en tot cas, un retrat magnífic.

* * *

El que he explicat són quatre cosetes. Algú s'hauria d'interessar per fer una investigació seriosa. Jo em comprometo que, si algun jove historiador s'hi posa, pot comptar amb la documentació que tinc: la té a la seva disposició. ■

atípico
Restaurant 687 861 219
973 391 086

pintura i decoració
RS
Roman Serra
695 558 383

Conseqüències d'una guerra

El febrer de 2022 va esclatar la guerra de Rússia envers Ucraïna. Això provocà una fugida d'ucraïnesos cap a la resta d'Europa. Agramunt va acollir en aquell moment noies amb fills que van deixar la resta de la família als seus respectius pobles. Allí van quedar-se les parelles, pares, germans i amics. També hi van deixar el cor, ja que gairebé tots tenen un únic pensament: poder tornar a casa seva quan les circumstàncies ho permetin.

Hem cregut interessant exposar als lectors uns petits relats d'algunes d'elles. Tots són diferents però iguals alhora. Les seves vides estan marcades per un parèntesi forçat en les seves vides. Tot i que, segons manifesten, a Agramunt hi estan molt bé. L'enyorança i el patiment pels seus, és el denominador comú.

LARYSA KORBUT / 40 ANYS

Explica que cap dels ucraïnesos creia que la guerra fos possible.

Larysa Korbut i els seus dos fills Oleksandr i Alona.

La Larysa és ucraïnesa. Explica que cap dels ucraïnesos creia que la guerra fos possible. Ells són pobles eslaus i molts tenen familiars i amics a Rússia. La Unió Soviètica va barrejar els pobles de les repúbliques, creant entre ells llaços molt forts.

Molts tenen familiars i amics a Rússia. Tanmateix la guerra va començar, i els atacs eren constants; els aliments van començar a escassejar i ningú sabia què passaria. Les primeres setmanes, la vida semblava haver-se congelat.

Quan les tropes russes van avançar cap a la capital, van començar a tenir por, principalment pels fills. Els va costar molt prendre la decisió de separar-se. El seu marit Sergi va haver de quedar-se, mentre ella va venir amb els dos fills: Oleksandr, de 6 anys, i Alona, de 8.

Per marxar disposaven d'un tren directe que anava de Kíiv a Polònia un cop al dia. Van fer hores i hores d'espera en una andana per poder pujar al tren, però no hi havia manera. L'alternativa va ser agafar un tren que els va portar fins a l'oest d'Ucraïna i, després, un altre fins a Polònia. Quan els voluntaris de Catalunya els van oferir refugi, van acceptar sense dubtar, ja que la

seguretat era una prioritat per a ella i els seus fills. El viatge va durar dos dies. Quan van arribar a Agramunt, l'alcaldeessa Sílvia junt amb la Irina, una noia ucraïnesa que feia de traductora, els van rebre d'allò més bé. Uns dies més tard va arribar la seva germana Oleksandra i els seus dos fills bessons. Amb ella comparteixen pis, un pis que van trobar totalment equipat, pel qual donen les gràcies al seu propietari, Sr. Gener, per tanta consideració.

Els primers dies van sentir el suport dels agramuntins, compartint menjar, roba, joguines, calçat... Van ser dies difícils. Sentia impotència i ràbia a causa de la situació i l'absència del marit; però al mateix temps sentia gratitud a les persones que els havien acollit tan amablement. Encara va estar més contenta quan va saber que una petita comunitat de famílies ucraïneses vivia a Agramunt. Entre ells es van ajudar, sobretot

Entén que la vida continua i mira el futur amb esperança i optimisme. Desitja per a Ucraïna una merescuda victòria...

amb l'idioma; dona gràcies a tots ells: la Lucia, l'Iryna i el Vasył.

Per part de l'Ajuntament van rebre tota mena de suport. Des de la legalització dels papers necessaris fins a l'escolarització dels fills, passant per l'obtenció de la targeta sanitària. Això els per-

meté poder buscar feina. Al maig va començar a treballar a *Confeccions Butsènit* i actualment treballa a *Copiral*. Dona les gràcies a les persones que li van fer confiança. Llavors no entenia res del nostre idioma, fins que una colla de voluntàries els proporcionaren classes de cata-

là. Ara noten que cada dia van millorant.

Entén que la vida continua i mira el futur amb esperança i optimisme. Desitja per a Ucraïna una merescuda victòria i dona les gràcies a Catalunya per donar suport al seu país.

JULIIA FEDORENKO / 36 ANYS

Yuliia Fedorenko i la seva filla.

Quan van veure els tancs prop de casa que preparaven la defensa de la ciutat, va entendre que el perill era proper i que calia anar lluny de la guerra.

La Juliia, és divorciada i té una filla de 13 anys, la Ivanna. La seva vida va canviar com la de milers d'ucraïnesos després del 24 de febrer de 2022. Vivien a Kíiv i aquell dia es van despertar amb explosions en diversos indrets. Passats uns dies, la Ivanna va anar a visitar el seu pare, que viu a Irpen, i va ser molt difícil poder tornar enre-

re. Les carreteres estaves plenes i el transport civil no era permès en aquella direcció. A través d'un germà, que és metge militar, va ser possible poder anar a recollir la Ivanna i portar-la a casa.

Els dos dies següents van passar-los al soterrani de casa, però quan van veure els tancs prop de casa que preparaven la defensa de la ciutat, va entendre que el perill era proper i que calia anar lluny de la guerra. El 27 de febrer amb un taxi van arribar fins als trens d'evacuació. Hi havia gran quantitat de gent, cares de pànic i por. Van baixar del tren al poble dels seus pares, però les explosions eren molt a prop i després de veure els pares va decidir tirar endavant. Explica com de dolorós va ser per a ella deixar-los; ells no van accedir a acompanyar-los. La mare té 74 anys i el pare en té 72: la seva salut no els permetia poder viatjar. Una amiga de Tàrrega li va dir si volia venir; i va acceptar. El dia 14 de març van volar de Budapest a Barcelona. Una vegada aquí van trobar l'oportunitat de venir a Agramunt.

A Ucraïna van deixar la feina, l'escola, pares, germans i amics, però la seva ànima encara és allà, amb els seus i les seves coses. Cada dia que passa agraeix a la bona gent que va trobar i les noves oportunitats que li ofereixen. Està infinitament agraïda al Sr. Joan Llurba que els va cedir un habitatge que comparteix amb Olga Kovalyk i els seus tres fills, a l'alcaldesa Sílvia per aconseguir un treball a *Confeccions Butsènit*, d'on per motius varis es va veure obligada a canviar; ara té un contracte curt amb *Utesà Santamaria*.

Manifesta que aquí s'hi troba bé. Valora l'amabilitat i l'empatia que ha trobat. Per a ella el major avantatge que hi veu, és que aquí és un país segur, no hi ha atacs aeris ni de coets; en definitiva, no hi ha perill. No vol fer la comparació amb Ucraïna, perquè es el poble que estima i que porta al cor. Demana que la guerra acabi i que sigui amb una victòria que els donaria la possibilitat d'unir-se a la Unió Europea, reconstruir el país i tornar a una vida normal. ▶

FAMÍLIA RESENKOV

Van passar una setmana en un hotel sense saber què fer i on anar.

Nataliia i la seva família.

Són tres: la mare, Nataliia, el seu marit, Oleksandr, i el seu fill, Roman, de 9 anys. Quan va començar la guerra el marit era per negocis a Polònia. Cada dia, quan es truquen, demanava que empaque-

tés les seves coses i que amb el Roman sortissin d'Ucraïna. Va costar prendre aquesta decisió, ja que a Zaporizhzya, que era la ciutat on vivien, hi tenien tota la família: pares, germans, sogres i la seva pròpia casa, cotxe... tot el que necessitaven per viure bé.

El dia 3 de març de 2022 ella i el seu fill sortiren de casa, van agafar un tren d'evacuació a Zaporozhye-Lviv, després de Lviv-Przemysl (Polònia), on els esperava el marit. Van passar una setmana en un hotel sense saber què fer i on anar. De casualitat es van assabentar que uns voluntaris havien organitzat un bus que aniria fins a Barcelona. Els van portar a l'organització de la Creu Roja i, una vegada registrats, els van allotjar en un hotel de Calella, on disposaren d'allotjament i menjar; cosa que van agrair. A Calella

era molt difícil trobar feina i casa per llogar. Si no tenies feina, no tenies casa i viceversa. Per casualitat van trobar a Facebook un anunci que a la ciutat d'Agramunt llogaven un pis. Van parlar amb el propietari i es van posar d'acord i es van traslladar a Agramunt. Fa dos mesos que són aquí i els agrada molt. S'han preocupat per aprendre l'idioma i buscar treball. Han pogut aconseguir la targeta sanitària i l'escolarització del seu fill, coses que a Calella els van ser impossibles. Una vegada al mes es traslladen a Lleida on una treballadora de la Creu Roja els va orientant i indicant els passos a seguir per aconseguir feina. De fet, aprofiten aquesta conversa per fer una crida al poble d'Agramunt per si saben d'algun lloc de treball al qual tant ella com el seu marit es puguin incorporar.

OLEXANDRA KORBUT

La segona nit la van passar a l'estació de metro. Des d'aquell dia fins avui, ja no han dormit més a casa. Cada dia traslladen coses de casa a l'estació...

L'Olexandra va arribar a Agramunt amb els seus dos fills: Misha i Yura de 12 anys, són bessons. Ella es germana de la Larysa i, com hem dit més amunt, comparteixen pis. Explica que la guerra va començar de matinada i de manera inesperada. Tot i els moviments militars que es veien pels carrers, els ciutadans es resistien a creure que es pogués produir. Va ser el dia 24 de febrer de 2022 a les 5 del matí. Tothom dormia. Els

coets van començar a volar i la regió de Kíiv aviat estigué en flames. Les notícies que arribaven eren depriments. Ella estava espantada i volia fugir, però el seu marit Víctor la va tranquil·litzar tot assegurant que era més segur quedar-se a Kíiv que a les carreteres. Van saber que s'havia atacat a cotxes civils tot i haver-hi nens a dins. Des de casa seva podien veure els danys que ocasionava l'exèrcit enemic. La primera nit la van passar a casa, però

ben vestits per si calia sortir de pressa; només calia posar-se les sabates, agafar la jaqueta i fugir. Cadascú portava una motxilla amb documents i les coses més importants. El dia 25 de febrer els russos van entrar a Bucha, casa seva quedava a 15 km. Cada vegada les explosions eren més a prop i més freqüents.

La segona nit la van passar a l'estació de metro. Des d'aquell dia fins avui, ja no han dormit més a casa. Cada

Olexandra Korbut i els seus dos fills a la festa de les orles de sisè a l'escola Macià-Companyans.

Patia molt pels seus fills i per ella mateixa; s'adonava que aquell ambient no era bo per a ningú. A la fi, el marit va accedir a la seva sortida.

dia traslladaven coses de casa a l'estació: sacs de dormir, mantes, cadires, contes infantils. Quan es podia anaven a casa a cuinar i portaven menjar calent a l'estació. Estava ple de veïns i amics i compartien tot el que podien i tenien. Els nens anaven a casa únicament per dutxar-se. Així van passar la primera setmana i un altra i un altra. Cada vegada era més perillós sortir de l'estació. Els russos ja estaven a una distància de

7 o 8 km. Van saber que s'havia ocupat la central nuclear de Txernòbil i la central de Zaporozhye que està en funcionament; i més d'una vegada hi va haver amenaces d'armes nuclears a territori Ucraïnès. Ella volia marxar, però el seu marit es resistia a abandonar la llar. Ella patia molt pels seus fills i per ella mateixa; s'adonava que aquell ambient no era bo per a ningú. A la fi, el marit va accedir a la seva sortida. Malgrat tot va tenir el dubte de si havia triat la millor opció.

El dia 11 de març agafaren un taxi per arribar a l'estació de tren a Kíiv. Portaven el mínim de coses en una motxilla. Van decidir anar fins a Polònia. Era complicat agafar un tren, per tantes persones que volien fer el mateix. Per mitjà d'un voluntari van saber que els nens tenien prioritat a l'embarcament, i així va ser. Van tenir la sort que cada u d'ells tres tenia un lloc al compartiment i no van haver de compartir els seient amb ningú més. Després de 3-4 hores el tren va sortir de Kíiv.

La cosa es va complicar quan un dels seus fills es va enfebrar i fou necessària la seva hospitalització. Es van

haver de separar. En aquest procés la seva germana la va ajudar molt i han estat juntes, encara que tenien discrepàncies d'on anirien a exiliar-se.

Van arribar a Catalunya i està summament agraïda a tota la gent que les van rebre, especialment a la Dolors. Una vegada aquí i aconseguits tots els tràmits legals per poder quedar-se, va trobar feina. Treballa a mitja jornada a *Copiral* i manté la feina que tenia a Ucraïna via online. Participa a les classes de català i altres activitats, cosa que fa que tinguin contacte amb voluntàries que les ajuden a conèixer els costums i les tradicions d'aquí. Tot i la càlida acollida a Agramunt, els seus pensaments són a Ucraïna. Mai no havia contemplat la idea d'haver de marxar del seu país. Allà s'ha quedat el marit, que participa en una organització voluntària de metges tàctics (formen voluntaris i distribueixen kits de primers auxilis als soldats) i, pel seu ofici d'electricista de cotxes, també col·labora en restaurar vehicles danyats al front. Ell, però, es resisteix a marxar del país, tot i que la condició de voluntari li ho permetria.

Aquest es el relat de quatre mares ucraïneses que van arribar a Agramunt amb els seus fills. Les entrevistades, però, podrien haver estat unes altres; totes tenen la seva història particular per explicar, però totes són semblants al capdavant. A Agramunt, hi van arribar tretze famílies amb criatures; unes poques han decidit tornar malgrat el conflicte, altres encara són amb nosaltres a l'espera que la guerra s'acabi d'una vegada. Cada una té les seves circumstàncies particulars, però, tal com diuen, el pensament i el cor el van deixar al seu país. Confien poder tornar-hi algun dia i, si pot ser, que sigui com més aviat millor. Són conscients que no és cosa d'un dia i que hauran d'esperar.

Els que ens ho mirem des de lluny poca cosa hi podem fer; només continuar acollint-los amb els braços oberts.

Construccions
Reformes

Xavi Lavi

Xavier Junyent Sangrà
Tel. 625 119 990
xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

 batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

LLOGUER DE CAMPER

LLOGUERS FIRAL
WELCOME!

CAMPER
Una oportunitat única per poder gaudir del teu viatge com vulguis, on vulguis i amb qui vulguis. Amb llibertat!
Una forma de viatjar lliure i una manera de desconectar de la rutina diària.
Visita una ciutat, organitza un viatge, explora i viu la naturalesa.

EL TALLER DE VIRGINIAS
AGRAMUNT
TRADICIÓ DES DE 1741

VISITA'NS AL NOSTRE OBRADOR
C/ Agustí Ros, 2 Baixos (Plaça del Pou) 25310 agramunt www.virginias.es

Efectes del Centenari

Joan Duch i Guillem Viladot

Portes velles. Metàfores del dibuix i de la paraula

Editat per Guimerà Info i Grup de Recerques de les Terres de Ponent
Col·lecció Sinergies, 5. Agost de 2022. 165 pàgines. Preu: 20 euros

Joan Codina, Luis Abadi, Alba Sánchez-Fortún i Laia Rausi

Poesia d'hui, avui

Editat per Fundació Brossa-Centre de les Arts Lliures
30 cartrons + embolcall. Desembre de 2022. Preu: 14 euros

Portes velles és una felicitació col·laboració artística a quatre mans entre l'historiador erudit de Guimerà Joan Duch i Guillem Viladot, apotecari lletraferit.

Deixem constància de dos exemplars aparellats a ran de la celebració del Centenari del poeta de Riella.

El primer, *Portes velles. Metàfores del dibuix i de la paraula* va ser presentat recentment a Agramunt després que ja s'hagués fet en altres poblacions properes. *Portes velles* és una felicitació col·laboració artística a quatre mans entre l'historiador erudit de Guimerà Joan Duch i Guillem Viladot, apotecari lletraferit. En el primer cas, Duch feu uns dibuixos de portes de la seva vila nadiua als quals Viladot afegí uns versos curts (molts de només tres ratlles) i suggeridors que remetien a un temps llunyà esvanit. Els dibuixos de portalades serveixen per recordar experiències i dies que els autors encara van viure. Es tracta de l'edició d'una obra que havia restat inèdita fins ara i que el Grup de Recerques de les Terres de Ponent ha volgut editar com una col·laboració més a l'any

Viladot. A partir dels dibuixos i els mots podem veure, com explica Pau Minguet, que *“als pobles, la privacitat és una utopia. (...) La vida en un poble és, en certa manera, col·lectiva. Les històries i anècdotes del present s'afegeixen dins d'un recipient curull de memòria del lloc on es relacionen entre elles, conviuen i fan safareig”*.

El segon exemplar, *Poesia d'hui, avui*, fa de mal qualificar amb la paraula “llibre”, ja que es tracta de trenta cartolines soltes de mida postal col·locades dins un estoig de cartró i

una faixa que el tanca i serve. De fet, aquest fou el mateix sistema que va fer servir Viladot en l'exemplar *Maneres* de Joan Brossa editat per *Lo Pardal* i imprès a Agramunt el 1976. Les pàgines mostren imatges elaborades en la primera residència de creació artística l'agost de 2022 a la Fundació Guillem Viladot. Deu de les foto-postals corresponen al treball d'Alba Sánchez-Fortún i Laia Rausi que van confeccionar una sèrie de joies mòbils. Deu foto-postals més són una part de la feina artística de Luis Abadi a partir de la fotografia i Riella. Les deu fotos restants, de Joan Codina, corresponen a dibuixos que proposen una nova mirada sobre el *Poemes de la incomunicació* de Viladot. D'aquesta interessant i trencadora edició se n'ha fet un tiratge de 120 exemplars numerats.

Ambdós llibres val la pena llegir-los, admirar-los i conservar-los a la prestatgeria al costat de les obres del Guillem. Representen una mirada fresca i innovadora que hauria plagut sens dubte al nostre poeta.

JPR

Poesia d'hui, avui es tracta de trenta cartolines soltes de mida postal col·locades dins un estoig de cartró i una faixa que el tanca i serve.

cal
Sangrà

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LISTES DE NAIXEMENTS - LISTES DE COMUNIÓ
BOSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
**CONSTRUÏNT EL
FUTUR**

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevait
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demamar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Camí Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobilària
Projectes
medioambientals

guaire01
construccions | interiorisme | ll

Av. Maria Jolanch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

**EROLÉS
ESTEVE**

La dimensió desconeguda

El petit núvol de pols blanca que va generar es va esmunyir per l'esclatxa de la porta de l'aula i, un cop a fora, es va convertir en un vigorós torrent d'energia, que va recórrer com un llamp el camí cap al meu llit de l'hospital i va segar el tub d'oxigen al qual estava connectat.

Es metges em van desnonar, però no van desconnectar-me del tub d'oxigen que em mantenia viu. Érem als anys seixanta i jo en tenia tretze. No podia enraonar, sentir-hi, veure-hi ni moure'm, i la meva consciència del propi fet d'existir era del tot boirosa.

Mentrestant, el pare Ordina, responsable de la disciplina de l'internat, es proposava refer l'ordre a l'interior de la meua classe, que havia esdevingut ingovernable a causa del brusc esclat de l'adolescència entre els meus companys. Va dir al director que calia expulsar del col·legi els tres líders del desori, a més de substituir el professor encarregat del curs, un jove clergue massa condescendent.

El director va arengar els alumnes a tenir un comportament digne i va escriure, al capdamunt de la pissarra de l'aula, una frase que tothom havia de tenir present i que ningú no havia d'esborrar. Es referia a mi: "Oferim la nostra bona conducta a Jesucrist

Fill de Déu per la curació d'en Raül Sofrent". Després, va dir al pare Ordina:

—En Güell és intocable, son pare és antic alumne i mecenades de la nostra institució. En Blázquez és fill d'un coronel i la necessitat de mantenir bones relacions amb l'exèrcit és prioritària. En Carbonera és l'únic prescindible, però si fem fora només a ell no solucionarem el problema i tampoc no ens convé pas que diguin que el despatxem perquè és de família humil. N'hi haurà prou canviant el professor si, com diu, té previst substituir-lo per un seglar de confiança amb mà de ferro, catòlic exemplar i falangista. El canvi també serà bo per començar a obrir les portes al professorat exterior.

El pare Ordina volia insistir en la necessitat de desempallegar-se dels tres brivalls, però es va adonar que els arguments del director més que no pas disciplinaris eren de caire polític, un camp que a ell l'agafava de biaix, i va obeir sense recança.

El professor nou, cara ampla, front estret, mandíbula prominent i nas de boxador, tenia, a primer cop d'ull dels alumnes, un aspecte impacant i feréstec. Va entrar a l'aula, va pujar a la tarima, va repenjar-se a la taula amb les seves enormes mans, va serrar el llavis, va inclinar el cos cap endavant i va encetar un breu discurs de presentació:

—A partir d'ara no hi haurà càstigs, perquè tots complireu les normes sense dir ni

piu. —Va callar un moment, va desafiar els alumnes amb la mirada i va prosseguir—: I si algú gosa incomplir-ne cap se les haurà amb mi.

Com a rúbrica, el professor va exhibir una ganyota de fàstic, va aixecar el braç dret, va cloure el puny i el va deixar caure de cop sobre la taula. Pam! La taula va cruixir i va rebotar sobre la tarima, les barretes de guix i l'esborrador que hi havia a sobre van caure a terra i els nois de les files del davant van fer un bot sobre els seients. L'eco de la batzacada va travessar les parets de l'aula i va arribar al despatx del pare Ordina, que el va recollir amb un somriure de satisfacció i el va reenviar al seu flamant fitxatge acompanyant-lo d'una benedicció telepàtica.

Després, enmig d'un silenci opac, el professor va recollir l'esborrador de terra i va esborrar la frase que el director havia escrit a la pissarra. El petit núvol de pols blanca que va generar es va esmunyir per l'esclatxa de la porta de l'aula i, un cop a fora, es va convertir en un vigorós torrent d'energia, que va recórrer com un llamp el camí cap al meu llit de l'hospital i va segar el tub d'oxigen al qual estava connectat. A l'acte, els meus sentits, la meua destresa de moviments, la capacitat de raonament i la consciència de viure van fulgurar amb llum pròpia. Acabava d'entrar a la dimensió desconeguda.

Lo navegant del Sió

Celebrem el Dia Mundial de la Poesia

FONT: COL. M. D. DEL SOCORS

FONT: COL. M. D. DEL SOCORS

El dia 21 de març se celebra el dia mundial de la poesia instaurat per la UNESCO des de l'any 1999 i a l'escola ens agrada celebrar aquesta data. Tot i que aquesta tipologia de text es troba reflectida al currículum i es treballa en l'assignatura corresponent, celebrem aquesta jornada organitzant activitats lúdiques per treballar la poesia per tal que els/les alumnes es motivin i gaudeixin de tot el ventall que dona el text en qüestió.

A través d'una "ruta poètica" van desenvolupar-se tres dinàmiques diferents que van portar-se a terme individualment, per parelles i per grups. Aquestes van ser: *Ilegim i dibuixem, rodolins emocionants i triem, Ilegim i pengem*. En la primera, els alumnes van realitzar una lectura individualitzada d'uns poemes

murals i van haver de fer un dibuix d'allò que cadascun els evocava. En la segona, els infants llençaven uns daus i cada cara d'aquest corresponia a una emoció; per grups havien de preparar un rodolí segons el que els havia tocat. Finalment, la tercera prova consistia en escollir un poema per parelles i, agrupats per cicles, l'havien de preparar tenint en compte la lectura correcta, l'entonació, la dicció, etc. Seguidament, es col·locaven tots ells en un estenedor de poemes.

La diada va servir-nos per copsar que aquesta proposta permet que els alumnes gaudeixin i s'endinsin en aquesta tipologia textual d'una manera diferent. Tot plegat, vam fer del dimarts, 21 de març, una jornada poètica molt enriquidora.

Col·legi Mare de Déu del Socors

Jornades obertes a l'escola

FONT: ESCOLA MACIÀ-COMPANYNS

*L'eix de les Jornades ve marcat pel tema de l'any del centre, **Monuments del Món**.*

La setmana anterior a les vacances de Setmana Santa, enguany del 27 al 31 de març, l'escola organitza les esperades **Jornades Obertes**. En aquestes es dona cabuda a un ampli ventall d'activitats de caire esportiu, artístic, de salut, seguretat i descoberta de l'entorn, entre altres, i que ajuden a completar el currículum i el desenvolupament integral de l'alumnat.

L'eix de les Jornades ve

marcat pel tema de l'any del centre, **Monuments del Món**; per aquest motiu destaquem la sortida de l'alumnat de primària al parc temàtic de Catalunya en Miniatura a Torrelles de Llobregat on l'alumnat, a més de reconèixer i descobrir el patrimoni català a través de les maquetes, va participar en un atrevit circuit d'aventura. Continuant amb la temàtica anual, els més grans van gaudir de l'audició del quartet de clarinets amb l'obra *El viatge de Till pel Món* i els més petits de l'animat taller *Dances de món*.

Al llarg de la setmana no han faltat les sessions formatives de les professionals del CAP, dels voluntaris la Creu Roja, dels Mossos d'Esquadra i de famílies, visites a Ràdio Sió, a l'Ajuntament i a l'oficina de Correus.

També hi ha hagut temps per a les tradicions; l'alumnat d'infantil ha elaborat la seva particular mona de Pasqua, i el de primària

ha compartit receptes dels àpats d'aquests dies i ha guarnit unes delicioses mones a través d'una trobada intergeneracional amb les àvies i els avis de les residències. Grans moments dolços!

Aquests dies no ha faltat l'esport per a tothom amb els tallers de trànsit, les sessions de bàsquet a càrrec del Bàsquet Agramunt Club i les activitats que anualment dinamitza el Patronat d'Esports. Com cada any s'ha participat al dia sense cotxes i a la bicicletada per a cicle superior. Amb una caminada per l'entorn i un dinar de germanor al parc Mercè Ros, hem donat per acabada la setmana i també el trimestre.

Aprofitem aquest article per donar les gràcies a totes aquelles entitats i particulars que any rere any feu que aquests dies siguin tan especials per a nosaltres.

Escola Macià-Companyns

FONT: ESCOLA MACIÀ-COMPANYNS

CoTs
CoTs

- Merceria
- Perfumeria
- Marroquineria
- Articles de viatge

Plaça del Mercadal, 4
Tel: 973 57 01 32
HGRFWLNT (Vielje)

VINT I VINT TOURS

Marta Joval Solé
Agent de viatges

Carrer Sió, 23 baixos
25310 AGRAMUNT
973 044 150 - 675 052 415
vintvintours@gmail.com

El CF Agramunt, un club centenari

R. Mendoza / A. Guerrero

Recordant la figura de Josep Maria Figuera, president del CF Agramunt 2000-2004

Josep Maria Figuera va ser president del CF Agramunt del 2000 al 2004 i va ser una figura cabdal perquè el club agramuntí fes un pas més cap a la seva consolidació. Figuera va morir l'any 2013. Amb el seu fill Enric i Damià Miró, que era el vicepresident de la junta de Figuera, repassem la seva tasca al capdavant de l'entitat. Aquesta entrevista vol ser un modest reconeixement a la seva trajectòria. La construcció de la grada i l'ascens de l'equip a Primera Regional van ser dues de les grans fites a les que va contribuir.

– Recordeu per què es va presentar per presidir el club?

– (Enric F.) El meu pare era un apassionat del futbol. Tanmateix, va ser decisiu que jo jugués a les categories inferiors.

– Com era el Josep Maria Figuera de

president?

– (Damià M.) Era tot il·lusió. Posava moltes ganes en tot el que feia i era molt optimista.

– Només va ser president un sol mandat.

– (Enric F.) Des d'un bon principi va dir que compliria únicament un mandat de quatre anys, concretament del 2000 al 2004.

– Va viure algun moment especial?

– (Enric F.) La construcció de les grades del camp de futbol va ser, sens dubte, un dels grans objectius que va assolir com a president. Però el moment més feliç va ser el primer ascens a Primera Regional. Jo tenia 16 anys i recordo aquell dia com una celebració especial. De ben segur que la junta que hi havia i els jugadors encara en deuen guardar un bon record.

Josep Maria Figuera durant la inauguració de les grades l'any 2003.

– Qui més formava part d'aquella junta?

– (Damià M.) A banda del Josep Maria Figuera i jo, que n'era el vicepresident, hi havia el Ramon Tarruella (tresorer) i com a vocals completaven la directiva Robert Berné, Josep Antoni Serrano, Antonio Creus, Pepe Garrido, Francisco Nogales, Àlex Barroso, Ferran Sáez, Jaume Farré, Antonio Donaire i Rafa Mendoza.

– Les grans fites per aquella junta van ser la construcció de les grades i l'ascens a Primera Regional?

– (Damià M.) Evidentment. La construcció de les grades va ser molt important. També que l'equip jugués en una de les principals categories territorials. La Primera Regional és equiparable a l'actual Segona Catalana on aquesta temporada també juga el primer equip.

– Quins altres canvis vàreu introduir?

– (Damià M.) Vam donar un gran impuls econòmic al club com eren les primeres pancartes on hi figuraven els patrocinadors. També vàrem aconseguir augmentar el número de socis i el

Celebració de l'ascens a Primera Regional. D'esquerra a dreta, a dalt: Ismael Mulet, Oriol Pla, Roger Cercós, Marc Puebla, Sisco Mendoza, Tonet Nogales, Bernardo Esteban, Joan Cercós, Carles Areny, David Marsol, Albert Cases, Carlos Areny, Albert Solé, Josep Maria Figuera, Jose Mendoza i Manel Olaya. A baix: Antonio Creus, Robert Berné, Àlex Parada, Jordi Mendoza, Josep Camats, Ramon Capdevila, Miquel Marín, Andrés Ramos, Víctor Areny, David Marsà, Jordi Pla i Edu Martínez.

FONT: CF AGRAMUNT

Expedició a la France Mediterranean Football Cup.

canvi de denominació de l'entitat per donar més protagonisme a Agramunt. D'aquesta manera, vam passar de ser el Club Escola de Futbol Gerard Gatell d'Agramunt al nom actual: Club Futbol Agramunt Escola Gerard Gatell.

Èxit a la France Mediterranean Football Cup

Quatre equips del CF Agramunt Es-

cola Gerard Gatell van participar el cap de setmana del 8-9 d'abril, coincidint amb l'aturada de la competició per Setmana Santa, a la France Mediterranean Football Cup que es va disputar a Capestanh, al sud del país gal. Era el primer torneig en anys que el club disputava fora de l'Estat i l'experiència no podia ser més reeixida. Hi van participar uns 40 jugadors benjamins i

alevins que van fer un gran paper. Especialment l'Aleví A. L'equip de Ferran Isla, que milita en la Preferent lleidatana, es va imposar a la final per 4 a 0 al conjunt suís del FC Grand-Saconnex. Els agramuntins havien derrotat en la semifinal el FC Lespignan Vendres després que en el primer dia del torneig quedessin líders del seu grup. Per la seva part, l'Aleví B, que entrena Pau Farré, va quedar tercer després d'imposar-se a la final de consolació.

Els dos equips benjamins van quedar desè i dotzè en un torneig que va comptar amb la participació majoritària d'equips francesos, però també procedents de Bèlgica, Suïssa, el Regne Unit i Irlanda. Era la primera vegada que el CF Agramunt participava en aquest torneig i era l'únic representant català. El president de l'entitat, Felip Vilanova, afirma que "ha estat una experiència nova per a jugadors, tècnics i pares i ha estat tot un èxit per a una entitat modesta com la nostra". Vilanova afegeix que "els nens són els protagonistes i sempre recordaran aquest torneig i això és el més important, veure'ls feliços". L'expedició va estar formada per 120 persones, va estar allotjada durant quatre dies al càmping Les Vagues-Vendres Plage i van visitar localitats com Narbona.

FONT: CF AGRAMUNT

Benjamí A.

FONT: CF AGRAMUNT

Benjamí B.

FONT: CF AGRAMUNT

Aleví A.

FONT: CF AGRAMUNT

Aleví B.

Fase final de la competició

Pel que fa a la competició, els equips amateurs i els de la base afronten l'últim terç de les seves lligues. El primer equip està disputant la fase de permanència a Segona Catalana mentre que l'Amateur B, que milita a Quarta Catalana, s'ha consolidat a la part mitjana de la taula en la temporada del seu debut. Pel que fa a la base, cal destacar la bona temporada del Femení que, fins a l'últim moment, lluitarà per les posicions capdavanteres. També l'Infantil A, que aspira a pujar a Primera Divisió. Pel que fa als equips de Preferent, l'Aleví A va certificar la permanència a la màxima categoria provincial quan encara mancaven cinc jornades per acabar la lliga. ■

Campus de Setmana Santa

Durant la Setmana Santa vam realitzar el Campus de futbol sala que va comptar amb un gran èxit de participació amb més d'una vintena de participants. Els infants van poder gaudir tota la setmana de diverses activitats lúdiques i de tecnificació relacionades amb el nostre esport, així com compartir estones amb nens i nenes d'altres equips del club.

Després de l'aturada de les competicions per la celebració de la Setmana Santa, encarem el tram final de la temporada amb tots els equips amb els objectius aconseguits en gran mesura. L'equip sènior està situat a la zona mitjana de la classificació amb moltes possibilitats d'aconseguir la permanència en la categoria i la resta d'equips del club estan centrats a millorar dia rere dia i demostrar en cada partit una evolució que reflecteixi el treball realitzat als entrenaments.

A continuació trobareu tots els resultats del mes:

Prebenjamí

PREBENJAMÍ 1 - 6 CFS ALMACELLES A
FUTSAL SERÒS ESPORTIU PREBENJAMÍ-
MASCULÍ A 8 - 3 **PREBENJAMÍ**

ESCOLA FUTB. SALA CERVERA A 2 - 4

PREBENJAMÍ

PREBENJAMÍ 7 - 3 MARISTES MONTSERRAT LLEIDA CE. A

	Punts	Partits	GF	GC	
3	PREBENJAMÍ	6	4	15	19

Aleví B

ALEVÍ B 8 - 0 CFS ALMACELLES B
ESCOLA FUTB. SALA CERVERA B 4 - 5

ALEVÍ B

ALEVÍ B 2 - 3 FUTSAL SERÒS ESPORTIU A
MARISTES MONTSERRAT LLEIDA CE. B
7 - 1 **ALEVÍ B**

	Punts	Partits	GF	GC	
9	ALEVÍ B	13	18	37	66

Aleví A

PONENT FUTSAL ALCARRÀS A 2 - 3 **ALEVÍ A**

Participants al campus que vam realitzar durant la Setmana Santa.

ALEVÍ A 12 - 0 CFS BOUTIQUE LÍNEA
CORBINS A

FS SOLSONA FORMATGERIA ROTXÈS A

4 - 3 **ALEVÍ A**

ALEVÍ A 1 - 2 TREMP C.F. SALA A

	Punts	Partits	GF	GC	
8	ALEVÍ A	22	19	57	62

Infantil Masculí

CFS EUNOIA DIGITAL CORBINS A 0 - 4
INFANTIL

INFANTIL 5 - 1 TREMP C.F. SALA A

PONENT FUTSAL ALCARRÀS A 2 - 5 **INFANTIL**

INFANTIL 0 - 4 ALCOLETGE CLUB FUTBOL
SALA A

	Punts	Partits	GF	GC	
9	INFANTIL MASC.	19	19	45	70

Infantil Femení

CFS ATENEU DE LINYOLA A 2 - 0 **INFANTIL**
BALAGUER VEDRUNA CLUB FUTBOL

SALA A 8 - 3 **INFANTIL**

CFS MANVERT CORBINS A 2 - 1 **INFANTIL**

	Punts	Partits	GF	GC	
6	INFANTIL FEM.	13	17	39	97

Juvenil Femení

CFS ALMACELLES B 19 - 0 **JUVENIL**

CFS MANVERT CORBINS A 8 - 0 **JUVENIL**

METAGA FUTSAL BINÉFAR C 13 - 0 **JUVENIL**

	Punts	Partits	
7	JUVENIL FEM.	0	16

Juvenil Masculí

EFS BALAGUER COMTAT D'URGELL B 1
- 3 **JUVENIL**

JUVENIL 4 - 2 COL·LEGI EPISCOPAL MARE
DE DÉU DE L'ACADÈMIA A

CFS TALLERS CORBINS B 4 - 1 **JUVENIL**

	Punts	Partits	GF	GC	
5	JUVENIL MASC.	32	18	52	41

Sènior

SÈNIOR 2-5 ATLETIC LA SEU D'URGELL,
CLUB

ESCOLA FUTB. SALA CERVERA A 5-2 **SÈNIOR**

SÈNIOR 1-6 JUNEDA, F.S. A

PALAU D'ANGLESOLA FUTBOL SALA A
4-3 **SÈNIOR**

	Punts	Partits	GF	GC	
7	SÈNIOR	16	18	50	65

Mes replet d'esdeveniments

Acabem un nou mes replet d'esdeveniments, marques i participacions dels atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias arreu del territori català. En aquesta ocasió hi ha hagut gairebé de tot: controls de pista, curses de muntanya, maratons i fins i tot una final Nacional de Cros celebrada a les nostres terres.

Campionat de Catalunya de 5.000 metres a Olot (Sub18)

El dissabte 4 de març, va tenir lloc a l'Estadi d'Atletisme Tussols-Basil d'Olot el Campionat de Catalunya de 10.000 metres de la categoria Absoluta, Sub23 i Màster, i també 5.000 Sub18 i Sub20.

L'atleta de Pol Carrera (Sub18 M), del CA Escatxics Agramunt-Virginias, va competir en la modalitat de 5.000 metres aconseguint la 4a posició amb una marca de 16'0.54".

Cros de les Borges Blanques

L'endemà de la competició en terres gironines, 5 de març, es va celebrar el cros de les Borges Blanques. Al certamen varen participar-hi 36 atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias amb els següents resultats:

Cros de les Borges Blanques.

Posició	Atleta	Categoria	Temps
4	Martí Pallars Solsona	Veterà M	0:18:16
7	Joan Fitó Ribalta	Veterà M	0:20:03
7	Guillem Canosa Muntó	Sènior M	0:20:00
3	Roger Pijuan Silvestre	Cadet M	0:09:55
4	Josep Fitó Coberó	Cadet M	0:11:07
6	Sergi Armengol Gallart	Infantil M	0:07:31
2	Marina Balagueró Querol	Infantil F	0:07:37
3	Firdaws Mrizak	Infantil F	0:07:43
4	Sió Ribalta Ricart	Infantil F	0:07:48
6	Marc Bosch Cuartero	Aleví M	0:05:17
10	Gerard Lluch Solans	Aleví M	0:05:42
11	Martí Mateu Muntané	Aleví M	0:05:43
27	Roc Caus Viladrich	Aleví M	0:07:02
4	Clàudia Pérez Rubinat	Aleví F	0:05:59
6	Ona Carrera Pintó	Aleví F	0:06:12
11	Anna Balagueró Fontelles	Aleví F	0:06:31
14	Aina Armengol Gallart	Aleví F	0:06:43
28	Annabel Carrasco Cunillera	Aleví F	0:08:26
1	Hatim Mrizak	Benjamí M	0:00:00
3	Èric Vila Mir	Benjamí M	0:00:00
14	Lluc Ribalta Ricart	Benjamí M	0:00:00
17	Ovidi Escudé Argiles	Benjamí M	0:00:00
19	Mohammed Bouarrourou Haroui	Benjamí M	0:00:00
26	Pol Cases Roig	Benjamí M	0:00:00
3	Maia Sofia Cutean	Benjamí F	0:03:37
9	Berta Solé Sanz	Benjamí F	0:04:12
2	Marià Vila Mir	Prebenjamí M	0:01:51
10	Lluís Garcia Bailac	Prebenjamí M	0:02:18
20	Artau Caus Viladrich	Prebenjamí M	0:02:30
6	Neus Pellicer Torrecasana	Prebenjamí F	0:02:13
9	Iris Pallàs Rovira	Prebenjamí F	0:02:18
11	Ivet Mir Villalba	Prebenjamí F	0:02:20
14	Elna Mateu Muntané	Prebenjamí F	0:02:29
17	Bruna Obiols Majoral	Prebenjamí F	0:02:38
26	Noa Novau Silvestre	Prebenjamí F	0:02:52
29	Paula Solé Sanz	Prebenjamí F	0:02:55

Cursa de l'Oreneta de Castellnou de Seana

I el mateix diumenge 5 de març va tenir lloc la Cursa de l'Oreneta de Cas-

Cursa de l'Oreneta de Castellnou de Seana.

tellnou de Seana, una competició que comptava amb dos recorreguts: 10 km i 5 km. Hi varen participar tres atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias:

Posició	Atleta	Modalitat	Temps
42	Ivan Suárez	10k	44:47
108	Laura Pallàs	10k	0:55:05
57	Carla Robredo	5k	26:15

Foradada Trail 2023 a la Pobla de Segur

Saltem de cap de setmana, i de disciplina, ja que el diumenge 12 de març va dur-se a terme la Foradada Trail 2023 a la Pobla de Segur, una cursa de muntanya que formava part del Campionat de Catalunya de Trail de Promoció i en la qual varen participar quatre atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias.

Posició	Atleta	Categoria	Modalitat	Temps
4	Hatim Mtizak	Sub12	2km	12:28
6	Gerard Lluch	Sub12	2km	13:44
15	Pol Jou	Sub16	4,5km	22:52
17	Martí Lluch	Sub16	4,5km	23:14

Cros del Palau d'Anglesola

El 12 de març també va tenir lloc un nou Cros, en aquest cas el del Palau ▶

◀ d'Anglesola. Vint atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias varen participar-hi amb els següents resultats:

Posició	Atleta	Categoria	Temps
2	Martí Pallars Solsona	Veterà M	0:18:47
6	Joan Fitó Ribalta	Veterà M	0:20:09
2	Imma Coberó Tarragona	Veterà F	0:22:18
6	Guillem Canosa Muntó	Sènior M	0:20:31
2	Gerard Fitó Coberó	Juvenil M	0:13:44
4	Josep Fitó Coberó	Cadet M	0:12:57
7	Isaac Vila Mir	Infantil M	0:08:12
3	Marc Bosch Cuartero	Aleví M	0:05:56
5	Biel Pla Burgueño	Aleví M	0:06:03
14	Sergi Fitó Coberó	Aleví M	0:06:58
20	Youness Nakhli Oufkir	Aleví M	0:07:53
1	Èric Vila Mir	Benjamí M	0:03:35
14	Pol Cases Roig	Benjamí M	0:04:51
17	Mohammed Bouarrourou Haroui	Benjamí M	0:05:59
13	Berta Solé Sanz	Benjamí F	0:04:27
1	Marià Vila Mir	Prebenjamí M	0:01:40
32	Toni Priego Vidal	Prebenjamí M	0:03:08
10	Neus Pellicer Torres-casana	Prebenjamí F	0:02:03
15	Bruna Obiols Majoral	Prebenjamí F	0:02:08
26	Paula Solé Sanz	Prebenjamí F	0:02:19

11a Cursa de la Dona d'Agramunt

I un any més, atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias varen participar de forma activa a l'11a edició de la Cursa de la Dona d'Agramunt, un esdeveniment que compta amb dues modalitats: cursa atlètica de 8 km, i caminada de 6 km. Les dues modalitats varen sortir de forma conjunta a les 11 del matí des de la plaça del Mercadal. La cursa va comptar amb un *photocall* per deixar constància del pas pel recorregut.

Cal recordar que un any més es donà 1€ de la inscripció a l'Associació Contra el Càncer Lleida.

Trail Costa Brava (Palamós, 23 km)

L'atleta i entrenador del CA Escatxics Agramunt-Virginias Ivan Suàrez va participar en la Trail Costa Brava, una cursa de muntanya que comptava amb diverses modalitats, i que Suàrez

Trail Costa Brava (Palamós, 23 km).

va cursar la de 23 km amb 700 m de desnivell positiu acumulat.

L'Ivan va completar el circuit en 2h 31' 01", quedant en la posició 197 (la 43a de la seva categoria, Màster 40).

Ivan Suàrez, incansable, també va participar en altres curses durant aquest mes de març com és la XXV Media Marató Ibercaja Ciudad de Zaragoza que va recórrer el 19 de març en 1h39'35".

Jornada prèvia Campionat de Catalunya (Sub12 i Sub14) en pista coberta

Dissabte 18 de març i diumenge 19 de març, Sabadell va acollir la Jornada prèvia Campionat de Catalunya (Sub12

Jornada prèvia Campionat de Catalunya (Sub12 i Sub14) en pista coberta.

i Sub14) en pista coberta.

En les proves varen participar-hi els següents atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias:

Posició	Atleta	Categoria	Modalitat	Marca
8	Hatim Mrizak	Sub12 M	2.000 m	7'19.82"
2	Marc Bosch	Sub12 M	2.000 m	7'35.56"
12	Emma Balsells	Sub12 F	2.000 m	8'16.16"
7	Eric Vila	Sub12 M	60 m tanques (0,5m)	11.41m
5	Issac Vila	Sub14 M	2.000 m	7'21.74"
10	Biel Pla	Sub14 M	2.000 m	7'21.61"

44a Marató de Barcelona

Un any més, una expedició dels *runners* adults del CA Escatxics Agramunt-Virginias va desplaçar-se fins a la capital del país per disputar la 44a edició de la Zurich Marató Barcelona.

En la prova varen participar-hi tres atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias: Ismael Huguet, Raul Marcos i Bernat Llop, tots tres amb unes marques espectaculars.

Ismael Huguet va recórrer els 42 km i 195 metres en 3h11'14", el que suposa córrer a un ritme (oficial) de 4m 31s/km.

Per la seva banda, Raül Marcos, va creuar la meta en 3h10'58", mantenint un ritme també de 4m 31s/km durant tota la cursa.

Val a dir que tant Ismael Huguet com Raül Marcos varen creuar la línia de meta en el mateix moment, quedant

Bernat Llop arribant a meta en la 44a Marató de Barcelona.

FONT: ESCATXICS

Ismael Huguet i Bernat Llop en la 44a Marató de Barcelona.

en la posició 1.062 i 1.061 respectivament (d'un total de 15.127 participants).

Bernat Llop va aconseguir una marca increïble assolint la 165 posició de 15.127 participants, en recórrer la distància marató en 2h46'50" (ritme oficial de 3m 57s/km).

Final Nacional de Cros Escolar a Sidamon

I tanquem la temporada de crosos

amb la Final Nacional de Cros Escolar que va acollir Sidamon el passat diumenge 26 de març, amb una participació de 15 atletes del CA Escatxics Agramunt-Virginias:

Posició	Atleta	Categoria	Temps
26	Josep Fitó	Cadet M	06:54
14	Gerard Fitó	Juvenil M	08:56
27	Isaac Vila	Infantil M	04:24
20	Marina Balagueró	Infantil F	04:56
41	Enric Serr	Infantil F	05:12
37	Sergi Fitó	Aleví M (2011)	04:26
7	Marc Bosch	Aleví M (2012)	03:54
2	Hatim Mrizak	Benjamí M (2013)	02:28
5	Èric Vila	Benjamí M (2013)	02:36
26	Ovidi Escudé	Benjamí M (2014)	02:56
18	Neus Pellicer	Prebenjamí F (2015)	02:20
22	Ares Delgado	Prebenjamí F (2015)	02:24
17	Bruna Obiols	Prebenjamí F (2016)	02:40
24	Elia Mendoza	Prebenjamí F (2016)	02:44

33	Alexandre Gallardo	Prebenjamí M (2016)	02:46
----	--------------------	---------------------	-------

9a Trail Les Peülles del Montsec (Les Avellanes)

El darrer esdeveniment del mes en què ha participat el CA Escatxics Agramunt-Virginias és la 9a Trail Les Peülles del Montsec, que se celebrà a Les Avellanes el dia 26 de març.

Es tracta d'una cursa de muntanya de 34 km (tot i que en varen sortir 36 km) amb un desnivell positiu acumulat de 1.335 m.

Del CA Escatxics Agramunt-Virginias hi varen participar quatre atletes:

Posició	Atleta	Categoria	Temps
20	Martí Pallàs	Veterà M	3h46'15"
68	Ivan Suàrez	Veterà M	4h49'47"
95	Elena Gardenyes	Veterà F	5h16'35"
46	Pol Jou	Juvenil M	4h16'22"

*Flexible solutions
for flexible packaging*

Tot en sacs i bosses de paper i plàstic

+34 973 390 200

consist@grupoconsist.com

www.grupoconsist.com

Il·lusió per competir i promoció de l'esport, eixos del club

Estant avançant les segones fases de la competició i en aquestes els equips han estat enquadrats en grups que ens exigeixen el màxim d'esforç i lluita, doncs es competeix contra molt bons equips de la província de Lleida. Lluny de caure en l'autocomplaença, s'ha de seguir creixent des de l'aprenentatge en fonaments tècnics i tàctics, la millora de la condició física per mantenir un ritme de joc elèctric i constant els 40 minuts de joc i sobretot la percepció que els nois i noies gaudeixen damunt la pista i a cada entrenament, a cada partit són millors jugadors del que eren a principi de temporada, una tasca complexa però davant la qual els entrenadors del club hi estan posant tot el seu temps i dedicació.

I també s'ha seguit amb la tasca de realitzar activitats de promoció i difusió del bàsquetbol en general, del nostre club creant sinergia positiva amb els centres educatius de la nostra vila, que potencien la cohesió dels grups, fan pinya i ens serveixen per enfortir el sentiment de pertinença a la nostra entitat. Activitats en les que sempre el més important és el grup, el col·lectiu.

Mini masculí

L'equip segueix creixent en fonaments bàsics de l'esport, en tot allò relacionat amb la triple amenaça millorant el bot de conducció i progrés a cistella, buscant la millor línia de passada amb el company-a millor posicionat i treballant millors concrecions en les finalitzacions a cistella posant molt èmfasi en les parades en un temps i tir i les entrades a cistella, procurant no cometre ni passes ni dobles com a violacions.

Tot i així la diferència de complexió i

alçada amb la resta d'equips de la categoria no ens ha permès obtenir bons resultats tot i que l'esforç i coratge de tots els nens és digne d'elogi. Destacar els partits en què tot i no sortir reeixits, la millor imatge es va oferir jugant com un autèntic equip en atac corrent per davant la pilota i no tenint por a carregar el rebot. Les derrotes contra el CBF Lleida B (75-41), o davant el CB Mollerussa Blau (28-69) en són una gran mostra. Equip que progressa adequadament i que està evolucionant molt positivament quant a la defensa dels desajustos i a l'ocupació de l'espai sense pilota.

Infantil femení

Les agramuntines han demostrat un cop més que quan juguen en equip de manera ofensiva i són solidàries en defensa, qui les vulgui guanyar, haurà de ser per demostrar ser millors no perquè hi posin més ganes. El bagatge de l'equip en la segona fase quant a resultats està essent molt positiu amb dues victòries en els mateixos partits. El rendiment del grup ha anat de menys a més al llarg dels partits i ha demostrat amb escreix el seu bon to físic, la seva intensitat ofensiva i la millora en fonaments defensius aplicant el triangle i obstaculitzant al màxim els talls de les jugadores rivals. Els dos triomfs davant el CB Pardinyes (57-54) o davant el CB Bellpuig (38-35), fa palès que les noies han realitzat un esforç efectiu en aquest tram de temporada i que encaren la part transcendental amb totes les opcions per classificar-se per a les màximes fites. Tot i així caldrà millorar en vessants com la capacitat associativa del grup defugint de les conduccions individuals i l'atreuiment en 1x1. Conjunt que té un marge de

millora enorme i que farà bé de no sortir amb excés de relaxació a l'inici dels partits!

Cadet femení

Les noies del BAC van realitzar una excel·lent primera fase de la competició, assolint la primera posició del seu grup i només perdent un partit dels 18 disputats. Això va demostrar la seva gran maduresa sobre la pista de joc i alhora van saber treure tota la seva qualitat i talent per oferir un bon joc d'atac, sabent llegir en tot moment quina era la millor opció ofensiva: si tenir paciència per executar un 1x1 amb avantatge o buscar penetrar per la línia de fons i doblar la pilota o bé un tir obert convertit amb èxit. Però en la segona fase de la competició les lesions fortuïtes s'han acarnissat amb el grup. Per moments hi havia fins a cinc jugadores no aptes per a l'esport, havent d'ajornar nombrosos encontres. Però tot i així, el grup no ha perdut l'esperit competitiu i de ben segur que posarà les coses molt difícils als seus adversaris retrobant el

Guanyin o perdin l'equip Cadet femení és una pinya, un exemple de constància i abnegació!

camí de la pressió defensiva després de cistella, la sortida de pilota pulcra i el trasllat de la pilota a situació ofensiva el més ràpid possible, així com tenir paciència per trobar sempre la millor opció ofensiva, posant èmfasi a la possibilitat de superació en 1x1 i els talls des del costat feble per a penetrar en la defensa rival. La derrota en el desplaçament a la pista del CB Calaf per 61-60, en un partit que es dominava per set punts a manca de tres minuts per al final, són la constatació que l'inconformisme i determinació són les claus per assolir l'excel·lència, per exigir-se el màxim rendiment. Es va caure lluitant cada pilota fins la botzina final. Bravo noies, sou tot un exemple! Teniu encara tota una segona fase de la lliga per empoderar-vos al màxim i fer valdre l'excel·lent treball als entrenaments.

Júnior masculí

Grup molt exigent en el qual estan enquadrats els agramuntins. Però si per una cosa es caracteritza aquest grup és per la seva capacitat de resiliència, d'esperit de superació, de sacrifici per no donar-se per vençuts en cap moment i de treure forces d'on no n'hi ha. La capacitat per adaptar els mecanismes defensius als rivals, així com treure la pilota jugada des del darrere per jugar bloqueig directe o situació de posteig amb talls des del costat feble de l'atac, ha dotat al grup de

El Júnior masculí demostra que on no arriben els fonaments, ho fa la seva resiliència i esperit de superació!

FONT: BAC

nous mecanismes per a construir l'atac i defensar de manera més ordenada tot i que en ocasions insuficients per frenar l'allau de joc rival. Així es va perdre davant el CB Pardinyes Groc (98-16) en un partit marcat per les nombroses absències i davant el CB Trepms (41-87) en què per moments es va poder desplegar un joc ofensiu engrescador, directe i resolutiu. Equip que no llença mai la tovallola, que té un esperit i orgull competitiu espectacular, impermeable al desànim!

I pel que fa a l'activitat de promoció i difusió del basquetbol als centres educatius d'Agramunt, èxit de participació al col·legi Macià-Companys amb els alumnes de tercer A i B de primària. Una experiència molt enriquidora per part nostra, que va tenir la presència i direcció d'Izan Fernández, Laia Vidal i Iris Antequera que van dividir els 40 nens i nenes per fonaments de bot, passada i tir, de manera que van poder

practicar tots els fonaments bàsics de l'esport. Dona gust tractar amb nens i nenes d'aquestes edats, veure les seves inquietuds i sobretot copsar in situ les ganes que tenen d'aprendre i conèixer aspectes del basquetbol. Agrair-los la tasca que va dur a terme en representació del BAC en les dues sessions realitzades, així com també agrair la confiança que varen dipositar en nosaltres el centre educatiu personalitzat en David Vendrell. A tots ells, gràcies per fer-ho possible, una experiència enriquidora de principi a fi.

I si voleu iniciar el vostre fill/a en el món del basquetbol, passar una molt bona estona gaudint d'activitat física oxigenant, passeu pel pavelló en horari d'entrenament de dilluns a divendres, al BAC no hi sobra ningú, tothom és benvingut i de ben segur que hi tindreu cabuda! Per a més informació adreceu-vos a www.basquetagramunt.wordpress.com ■

artesa **Cal Sera** xarxeret

Carrer Sant Joan, 7 | 973 39 01 45 Agramunt
 Carrer Fondadora n.2 | 973 39 27 28 Agramunt

Calçats Mary
 des de l'any 2000

Alpe NeroGiardini
 TOMMY HILFINGER

i moltes més

El Àngel Quimerà, 5
 Agramunt
 973 39 20 55 - 686 27 29 27

PEUra
 CLÍNICA
 PODOLOGICA

TERE TORNÉ
 PODOLOGA
 INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
 PODOLOGA
 INFERMERA

NÚRIA MUIXI
 LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
 INFERMERA
 REFLEXÒLOGA PODAL
 ACUPUNTORA
 FLORS DE BACH

Ronda Comtes d'Urgell, 4
 25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
 Cafeteria - Bar - Restaurant
 Pollastres i conills a l'ast, paelles...
 Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
 C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Jaume Ross, 3-2n-5 | 25310 Agramunt | Tel | 973 392 386 -
 399999 | www.darquitectura.com | www.darquitectura.cat

LLUNA NOVA
 PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24

 LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics
 AGRAMUNT
 CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marta Martí Nebert núm. 1196
 Elma Mestres Solé núm. 6294

HORES CONVINQUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolionch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ
 LICENCIADA

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
 Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia Bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

S'atansen eleccions, som-hi

Al nostre grup se'l podrà criticar per moltes coses, però un dels nostres objectius ha estat transmetre la veu d'aquells sectors de la població amb una altra mirada.

Tenim persones de mentalitats diferents però ens agermana el servei públic, la clau és anar JUNTS.

Sembla que fos ahir, però ja han passat gairebé quatre anys de les darreres eleccions. Ben aviat la Casa de la Vila tornarà a obrir les portes perquè hi puguin passar aires nous, o no tan nous, si la ciutadania ho creu convenient. Uns anys marcats per la pandèmia que hem sofert i un govern emmarcat en l'anar fent sobre la marxa. No cal dir que s'han fet coses positives per a la vila i altres que no han estat prou encertades, al nostre entendre. No és el moment d'anomenar ni les unes ni les altres doncs el ciutadà ja s'ha fet la imatge de com ha estat aquesta legislatura. Al nostre grup se'l podrà criticar per moltes coses, però un dels nostres objectius ha estat transmetre la veu d'aquells sectors de la població amb una altra mirada. Com passa en les minories, poc cas se'ns ha fet i sempre se'ns ha volgut donar lliçons de perquè es feien les coses d'una manera o altra. Com passa a les democràcies les majories tiren endavant

els seus projectes i les minories han de restar immòbils i sense fer massa soroll.

Ens hi va la vila

El nostre grup es tornarà a presentar a les properes eleccions municipals sota el lema **"Ens hi va la vila"**. El contingut que hi ha darrere d'aquesta frase és, entre altres coses, que no podem prendre decisions sense una acurada planificació i una bona gestió econòmica. Altres alternatives són possibles, altres actuacions indispensables. No hauríem d'anar posant recursos econòmics en un projecte sense saber la viabilitat del mateix. El nou govern que surti dels resultats electorals ha de tenir il·lusió, esforç, seguretat i experiència. Haurà de fer bé la gestió de recursos.

La llista

Presentarem una llista de persones on es barregen l'experiència, la joventut i la diversitat. L'experiència, perquè per governar bé és imprescin-

dible. La joventut, per entendre millor l'avui i sigui un projecte de futur. La diversitat, perquè formem part d'una comunitat on convivim persones de fer, actuar i cultures diferents; el seu punt de vista és indispensable per entendre millor els col·lectius. Tenim persones de mentalitats diferents però ens agermana el servei públic, la clau és anar JUNTS.

Aglutinar la nostra massa social

Entre tots hem triat un candidat que sigui capaç d'aglutinar la nostra massa social amb els objectius marcats en la línia de l'horitzó agramuntí. Al maig tenim l'examen i veurem com queda la cosa sempre pensant que la decisió del poble és sàvia. El grau de responsabilitat que ens encomana la gent és gran, però volem seguir endavant amb il·lusió, capacitat d'esforç, empatia i valors d'identitat.

Ens veiem ben aviat, que sigueu felices i feliços. ■

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torronsfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 164 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

bé i bo
 cuinem x tu

Pollastres a l'Ast i Menjar Per Emportar

OBRIM TOTS ELS DIES
DE 10h a 14:30h

AGRAMUNT
 Av. Marià Jolonch, 4
 973 82 11 63

LLEIDA
 C/ Torres de Sanui, 15
 C/ Pi i Margall, 30
 C/ Corts Catalanes, 12
 C/ Humbert Torres, 18

www.beibo.cat

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
 Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

L'Agramunt que vols

Amb tots vosaltres, volem fer un Agramunt amb capacitat de creixement i visió de futur, que aposti per la innovació i impulsi l'activitat firal. Culturalment inquiet, que fomenti el coneixement i la creació i aposti pel talent local.

Un equip de persones

Acord d'Esquerra som un equip de persones de diferents àmbits, amb moltes sensibilitats i inquietuds diverses amb un nou projecte que ens il·lusiona. Ens presentem amb el valor de l'experiència, per treballar pel moment present i per afrontar tots els reptes de futur.

La proposta que us presentarem des d'Acord d'Esquerra és un projecte que volem que el sentiu vostre, el volem compartir amb tots vosaltres, els agramuntins i agramuntines, i també amb tots els veïns i veïnes dels pobles del municipi d'Almenara Alta, la Donzell, les Puelles, Mafet i Montclar. Hem treballat per presentar-vos una proposta sincera, real, propera i engrescadora que ens ha de

permetre afrontar els nous desafiaments sempre tocant de peus a terra.

Aquests darrers anys hem treballat per tots vosaltres gràcies a la confiança i el suport rebut. Ara volem continuar-ho fent, amb l'estima i el compromís que sentim per Agramunt i pels grans reptes de futur que ens esperen.

Han estat quatre anys intensos en l'àmbit municipal i de país. Amb molts moments incerts i complexos, però ho hem afrontat amb la vostra complicitat, tirant endavant polítiques decidides, combinades amb una sòlida gestió del dia a dia. Ara, amb el bagatge adquirit i amb l'empena entusiasmadora de noves inquietuds, volem continuar donant vida al municipi d'Agramunt.

Amb tots vosaltres, volem fer un Agramunt amb capacitat de creixement i visió de futur, que aposti per la innovació i impulsi l'activitat firal. Culturalment inquiet, que fomenti el coneixement i la creació i aposti pel talent local. Un Agramunt ple d'oportunitats on infants, joves i famílies puguin aprendre i créixer; que escolti el jovent, i estigui al costat del teixit associatiu participatiu, plural i de primera. Compromès amb el medi ambient, la transició energètica i que fomenti el desenvolupament sostenible del municipi. Que impulsi l'activitat física saludable, estigui al costat dels esportistes d'elit i es mantingui actiu a totes les edats. Empresarialment potent, laboralment capaç, format i preparat, que avanci al costat dels autònoms, els negocis i les empreses. Que defensi una agricultura sostenible i plena de possibilitats. Un Agramunt igualitari, feminista, reivindicatiu i que escolti la veu de tothom i vetlli pels nostres drets lingüístics.

Festa de l'Acord

El dissabte 13 de maig ens agradaria que ens acompanyéssiu a la Festa de l'Acord que farem al carrer Sió. Una jornada que hem organitzat amb activitats per a totes les edats amb l'objectiu de compartir amb tots vosaltres el nostre projecte i escoltar les vostres opinions i propostes.

Us hi esperem! ■

FONT: ACORD D'ESQUERRA

INICI TREBALLS REHABILITACIÓ ANTIGA CASERNA

Durant les vacances acadèmiques de setmana Santa, el grup d'estudiants de l'UPC que formen part del projecte Vibra van començar a treballar a l'antiga caserna. Concretament, van dur a terme l'enderroc de la primera i de la segona planta, i també van iniciar les tasques per adequar l'entorn. Recordem que la rehabilitació de l'antiga caserna va ser el projecte escollit per un grup d'estudiants de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès dins l'assignatura Acció Local que convertiran l'antiga caserna en un equipament social amb habitatge públic.

FONT: AJUNTAMENT

NOU VEHICLE ELÈCTRIC

L'Ajuntament d'Agramunt continua apostant per la mobilitat sostenible al municipi, i per això ha adquirit un nou vehicle elèctric que s'ha destinat a la Policia Local. El vehicle s'ha comprat a través de l'Agència Catalana de Municipis i el model és un Nissan Leaf de color blanc al qual se li han fet uns treballs per adaptar-lo a les característiques pròpies que ha de tenir un vehicle policial. L'adquisició del nou ve-

FONT: AJUNTAMENT

hicle ha estat possible gràcies a un ajut del programa Moves d'incentius per a la mobilitat eficient i sostenible. A més, s'ha retolat segons el model visual internacional 'Battenberg' aprovat pel Departament d'Interior.

FAMTRIP A AGRAMUNT

Agramunt va acollir una jornada de descoberta adreçada a agents turístics amb l'objectiu de donar a conèixer els principals atractius turístics d'Agramunt. Hi van participar més d'una quarantena d'agents representants d'allotjaments, cases rurals, oficines de turisme o agències de viatges de la província de Lleida que van visitar el llocs més característics de la nostra vila i entorn. La jornada va comptar amb la col·laboració del Consell Comarcal de l'Urgell, la Diputació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt.

APROVACIÓ PROVISIONAL DEL POUM

En la sessió plenària del passat 20 de març es va aprovar provisionalment i per unanimitat de tots els grups municipals, el Planejament d'Ordenació Urbanística Municipal, POUM. Ara, la documentació ha passat a la Comissió Territorial d'Urbanisme que ha d'aprovar-lo definitivament en un termini màxim de tres mesos. En aquesta aprovació provisional s'hi ha inclòs totes les respostes a les més de setanta vuit al·legacions presentades, a les quals amb la majoria d'elles s'ha pogut arribar a un consens, després de treballar-hi de forma transversal, amb els informes de totes les administracions i departaments implicats, i fent una atenció personalitzada per tractar cada cas. L'aprovació del POUM permetrà ordenar urbanísticament el municipi d'Agramunt els propers anys.

FONT: AJUNTAMENT

INSTAL·LACIÓ SENYALS LLUMINOSOS

S'han instal·lat dos senyals lluminosos (amb led solar) de velocitat 50 a l'entrada d'Agramunt a la C-14 al seu pas pel tram urbà. La instal·lació ha anat a càrrec del Departament de Carreteres de la Generalitat després d'haver atès una pe-

ció dels veïns d'Agramunt recollida per l'Ajuntament. La pantalla que incorporen els senyals, que indica la velocitat del vehicle, és per conscienciar que s'ha de reduir la velocitat. Aquests senyals són molt més visibles a la nit que un senyal normal gràcies a la lluminositat que desprenen els leds incorporats. L'Ajuntament fa temps que està mantenint reunions amb la Generalitat amb l'objectiu de millorar la seguretat a la intersecció de la C-14 amb l'LV-3025, i la instal·lació d'aquests senyals era una demanda reivindicada des fa temps pel consistori.

REUNIÓ EMPRESARIS INCASÒL

L'Ajuntament d'Agramunt i el Departament d'Empresa i Treball van fer una reunió informativa amb una quinzena d'empresaris d'Agramunt. Durant la trobada, es va explicar el conveni de col·laboració que l'Ajuntament i INCASÒL tenen signat per desenvolupar un nou sector industrial, i es va detallar la previsió de calendari per executar aquest nou polígon que es podrà dur a terme un cop estigui aprovat el POUM.

També es va explicar als assistents la línia d'ajuts que el departament té per a projectes d'inversions productives que millorin la competitivitat, la sostenibilitat ambiental i la digitalització de les empreses industrials, per tal que les empreses puguin créixer i consolidar-se al municipi d'Agramunt.

FONTE: AJUNTAMENT

DOS ANYS DEL PORTA A PORTA

El passat mes de març va fer dos anys que es va implantar el sistema de recollida Porta a Porta al municipi d'Agramunt. Des de la posada en marxa d'aquest sistema, Agramunt ha registrat dades molt positives de reciclatge. No obstant això, els últims mesos les xifres han empitjorat i han augmentat les conductes incorrectes. Des del consistori, però, es vol destacar la bona adaptació i implicació de tota la ciutadania al nou sistema, així com la de tots els empresaris i comerciants. De totes maneres, i passat aquest període d'implementació, encara hi ha una petita part de la població que no ha entrat al sistema.

AGRAMUNT	Gener	Febrer	Març
Paper	20.531	16.015	16.694
Envasos	33.593	29.543	31.688
Vidre	13.978	9.951	18.815
Rebuig	23.200	19.060	20.940
Matèria orgànica	45.760	42.260	50.100
TOTAL	137.062	116.829	138.237
% Recollida selectiva	83,07%	83,69%	84,85%

Per això, des de l'Ajuntament s'han obert diferents expedients sancionadors i s'han enviat més d'un centenar d'avisos a ciutadans i negocis que han dut a terme conductes com deixar les escombraries fora els contenidors, abandonar bosses d'escombraries a la via pública o no separar correctament els residus. Cal recordar que a la sessió plenària del 27 d'octubre de 2022 es va aprovar una modificació en l'ordenança municipal de recollida selectiva de residu, i ara es pot obrir un expedient sancionador sense necessitat d'haver rebut cap avís previ. De moment, al municipi d'Agramunt es continuarà apostant pel sistema parcial recollint només dues fraccions, l'orgànica i la resta, i quan s'arribin als percentatges esperats, es valorarà ampliar els serveis a les altres fraccions.

2a RESIDÈNCIA CREACIÓ LO NIU

La Fundació Guillem Viladot - Lo Pardal i l'Ajuntament d'Agramunt amb la col·laboració d'Òmnium Cultural Segarra - Urgell, la Fundació Joan Brossa - Centre de les arts lliures i L'Associació Alba (Cal Carreter), han convocat la segona residència artística "Lo Niu" - Residència de creació 2023 pensada per artistes i creatius de qualsevol àmbit i disciplina. La residència es farà del 14 al 28 d'agost a Agramunt. De tots els projectes presentats se'n seleccionaran tres. En cas que sigui seleccionat un projecte de caràcter col·lectiu, els seus integrants hauran d'escollir una persona que serà qui realitzi la residència. Totes les persones interessades poden presentar els seus projectes creatius fins al 18 de juny de 2023.

Tota la informació al web: <https://www.lopardal.com/residencia-lo-niu.php>

10è MERCAT DEL TRASTO

Agramunt celebrarà una nova edició del Mercat del Trasto el dia 13 de maig durant el matí, de les 9 a les 14h, a la plaça del Pou. Les inscripcions estan obertes i es poden fer a través d'un formulari online al web www.agramunt.cat. Recordem que les persones que vulguin participar al mercat hauran de pagar una inscripció de 5€ que inclou esmorzar i portar tot el material necessari per muntar la seva parada. El termini d'inscripció finalitza el 2 de maig. ■

FERRETERIA MOLINET, S.L.

www.molinet.cat

Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

el Porquero

VIRIATO ARA ES DIRÀ

Peña Nieto
RESERVA FAMILIAR

La teva botiga el Porquero a Agramunt:
ctra. Cervera km. 19
Tel. 973 390 801
elporquero.com

PIG LETS

MAIG 2023

MAIG: Mes de 31 dies, cinquè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 6h 52m i es pon a les 20h 46m. El dia 31 el sol surt a les 6h 22m i es pon a les 21h 16m.

El dia 21 el sol entra a la constel·lació de GÈMINIS.

Dia 5: Eclipsi penombral de Lluna visible a Catalunya. Inici: 17h 14m; Màxim: 19h 23m; Fi: 21h 32m.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

En el primitiu calendari romà l'any començava pel mes de març i, per tant, el maig era el tercer mes. En la reforma del calendari de Juli Cèsar (45 aC) es van afegir dos mesos nous: el gener i el febrer, i el maig va quedar en cinquè lloc. Aquest nou calendari és conegut com el julià, i posteriorment fou adoptat per la majoria dels països amb algunes modificacions, la més important fou canviar el començament d'any de l'1 de març a l'1 de gener. Aquesta alteració del calendari explica algunes celebracions tradicionals d'origen molt antic que se celebren al mes de maig anunciant el desvetllament del vegetals i de la vida quan en realitat s'haurien de celebrar al mes de març.

Dia 1: Festa del Treball.

Dia 3 de maig: Invençió de la Santa Creu.

Dia 7: Primer diumenge de maig que és conegut com el Roser de maig.

Dia 15: Sant Isidre Llauredor. A principis del segle XVI els pagesos catalans van adoptar com a patró el sant pagès madrileny en substitució dels

Les fases de la lluna:

Lluna plena ○ el dia 5, a les 19:34 h

Quart minvant ☾ el dia 12, a les 16:28 h

Lluna nova ☽ el dia 19, a les 17:53 h

Quart creixent ☽ el dia 27, a les 17:22 h

sants que per aquí s'havien venerat: sant Galderic, al Rosselló; sant Medir, al Vallès i comarques de Barcelona; sant Faust, al pla de Lleida, i els sants Abdó i Senent, a molts indrets del Principat.

Dia 21: L'Ascensió del Senyor.

Dia 28: Pasqua de Pentecosta o Granada.

Efemèrides catalanes per Ramon Viladot i Benet (1905)

31 de maig de 1410: Mor Martí, l'Humà. Joan I tingué com a successor el seu germà Martí, **duc de Montblanc. Aquest sols tenia un fill, conegut ab lo nom de Martí lo Jove, que morí abans que'l seu pare sense deixar més que un fill natural anomenat Fadric. La mort de Martí lo Jove va consternar lo regne, puig Martí l'Humà era ja vell i sense esperança de tindre fills. I per aquest motiu los aspirants a la corona començaren a bellugar-se influent així que'l rei determinés legitimar a Fadric. Fixat per la cerimònia lo 1 de juny de 1410, de sobte lo rei se posà malalt, trobant-se lo 29 de maig al convent de Valldoncella de Barcelona a on morí lo dia 31 de maig de 1410 sens haver fet designació de successor. A les instàncies que se li feren en tal sentit, sols contestà que passés la corona a qui millor dret tingués.**

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de març de 2023)

NAIXEMENTS

Mouhamed-Ousseynou Gueye	dia 6
Maiol Puebla Eroles	dia 11
Guiu Sin Folguera	dia 20
Rimas Andi	dia 22

MATRIMONIS

Carlos Garrancho Hernández, i Luz Maria Bidó Ortiz	dia 20
--	--------

DEFUNCIONS

Josep Maria Orobitg Gelet	92 anys, dia 6
Jaume Bertran Puigpinós	90 anys, dia 11
M. Teresa Albareda Calderó	91 anys, dia 11
Josefa Albareda Viladrosa	88 anys, dia 13
Antonio Sans Miralles	91 anys, dia 17
Agustí Ros López Llauder	94 anys, dia 28
Victorino Vidal Vidal	85 anys, dia 31
Joan Serra Barbarroja	92 anys, dia 31

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenients autoritzades.

JOSEP POVIÑA

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MARÇ

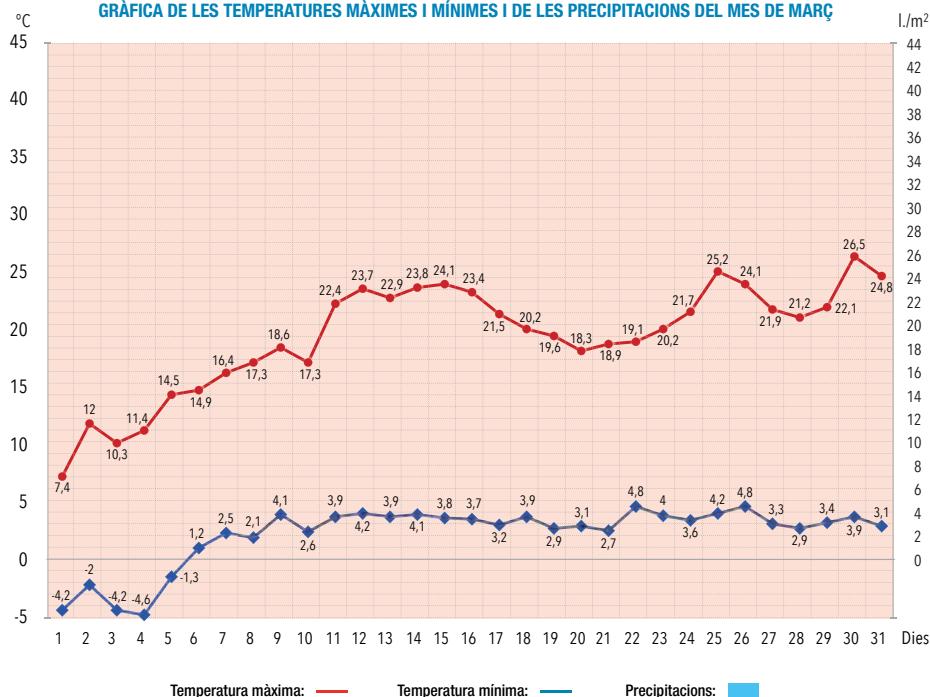
TOTAL ..... 0 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE MARÇ

Màxima del mes	26,5°, dia 30
Mínima del mes	-4,6°, dia 4
Oscil·lació extrema mensual	31,1°
Mitjana de les màximes	19,5°
Mitjana de les mínimes	2,4°
Mitjana de les mitjanes	11°

Observadora: Trini Manzano (Des de cal Tallador)

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS DEL MES DE MARÇ

VIMAT
www.vimatcomercial.com

PACKAGING INTEGRAL

AL SERVEI DEL COMERÇ,
LA RESTAURACIÓ I
LA INDÚSTRIA

973 39 29 10
621 264 406
vimat@vimatcomercial.com

Contacta amb nosaltres i el nostre equip comercial t'assessorarà sense cap compromís

Av. La Canalada, 192
(Pol. Ind. La Canalada)
25300 Torredembarra
Segueix la nostra actualitat

Instagram Facebook

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O GERENCIA OCASIO MULTIMARCA

OBRIM D'IMMEDIAT

SUZUKI NISSAN MITSUBISHI KIA LAND ROVER STARC BIONDA NOVA MEXICO

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH
XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Monument a la Dona, inaugurat el 1998 per commemorar el Dia Internacional de les Dones. Presenta la figura d'una dona madura amb un cànitr a cada mà i al seu costat un carretó amb dos cànitrs més.

A veure si les trobeu i endevineu a quin poble està ubicat.

■ Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les paraules corresponents: BOTIGUER, DESPECTIU, DETALLISTA, EXPORTADOR, IMPORTADOR, LLANA, MAJORISTA, MERCADER, NEGOCIA, PUBLIC, SENTIT

Q	K	N	L	L	D	Q	T	O	L	A	Y	J	B	M
Q	H	J	M	H	V	I	Y	L	A	M	A	D	N	W
P	G	K	I	G	T	F	A	Y	G	W	Ç	F	Q	N
Q	Z	P	K	N	L	N	E	C	W	Z	O	X	P	Q
U	J	Ç	E	A	A	C	L	B	S	X	U	J	X	E
G	H	S	I	M	P	O	R	T	A	D	O	R	W	D
R	O	D	A	T	R	O	P	X	E	A	R	T	Ç	R
A	T	S	I	R	O	J	A	M	P	U	B	L	I	C
R	E	U	G	I	T	O	B	G	T	Z	X	Z	A	E
R	E	D	A	C	R	E	M	N	E	G	O	C	I	A
V	H	H	R	J	Q	D	E	S	P	E	C	T	I	U
A	T	S	I	L	L	A	T	E	D	F	V	L	I	C

Solució a la Sopa de Lletres:

C	I	A	A	Q	E	I	V	T	T	S	I	S	I	
E	S	E	S	D	O	R	H	H	H	A				
C	I	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O
J	V	Z	Z	I	O	C	T	I	O	O	O	O	O	O
C	I	S	I	O	R	O	F	O	R	O	O	O	O	O
O	O	A	R	O	F	O	R	O	O	O	O	O	O	O
E	X	T	N	X	S	T	B	Z	O	O	O	O	O	O
O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O
N	O	I	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O
M	N	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O
M	B	I	A	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O

Solució a les 7 diferències:

Solució al SUDOKU:

7	6	5	1	4	9	8	3	2
3	4	1	8	5	2	6	7	9
2	9	8	3	7	6	5	4	1
9	1	3	4	2	5	7	8	6
6	2	4	7	3	8	1	9	5
8	5	7	6	9	1	4	2	3
1	7	6	2	8	3	9	5	4
5	8	2	9	6	4	3	1	7
4	3	9	5	1	7	2	8	6

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

4	3			1			6	
			9					7
1		6						4
8			6		1			
	2		7		8		9	
			4		5			6
2						5		1
3					2			
	6			4			3	2

Maria Teresa Albareda Calderó

(Vídua de Josep Vidal Minguella)

Morí cristianament el dia 11 de març de 2023, a l'edat de 91 anys,
havent rebut els S.S. i la B.A.

A. C. S.

Els qui l'estimem: filla, Maria Josep; netes, Judit i Eva, i família tota, agraïm les mostres de condol rebudes i us preguem la tingueu present en el vostre record.

Agramunt, març de 2023

Adiós ríos, adiós fontes
adiós, regatos pequenos;
adiós, vista dos meus ollos,
non sei cándo nos veremos.

Miña terra, miña terra,
terra donde m'eu criei,
hortiña que quero tanto,
figueiriñas que prantei.

¡Adiós tamén, queridiña...
Adiós por sempre quizáis!...
Dígoche este adiós chorando
desde a beiriña do mar.

Non me olvides, queridiña,
si morro de soidás...
tantas légoas mar adentro...
¡Miña casiña!, ¡meu lar!

Rosalía de Castro,
Cantares galegos

Victorino Vidal Vidal

que morí cristianament el dia 31 de març de 2023,
als 85 anys d'edat.

La família agraeix les mostres de condol rebudes

Agramunt, abril de 2023

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Oreneta vulgar (*hirundo rustica*)

Les orenetes dediquen el matí a les tasques de construcció del niu i, la tarda, per alimentar-se. Així, a mesura que van construint amb el fang humit, aquest es va assecant diàriament, i això permet suportar el pes de les noves capes humides que es posaran al damunt. Pot arribar a fer més de 1.000 viatges per fer un niu.

Bassa cal Martí
la Serra, maig 2018

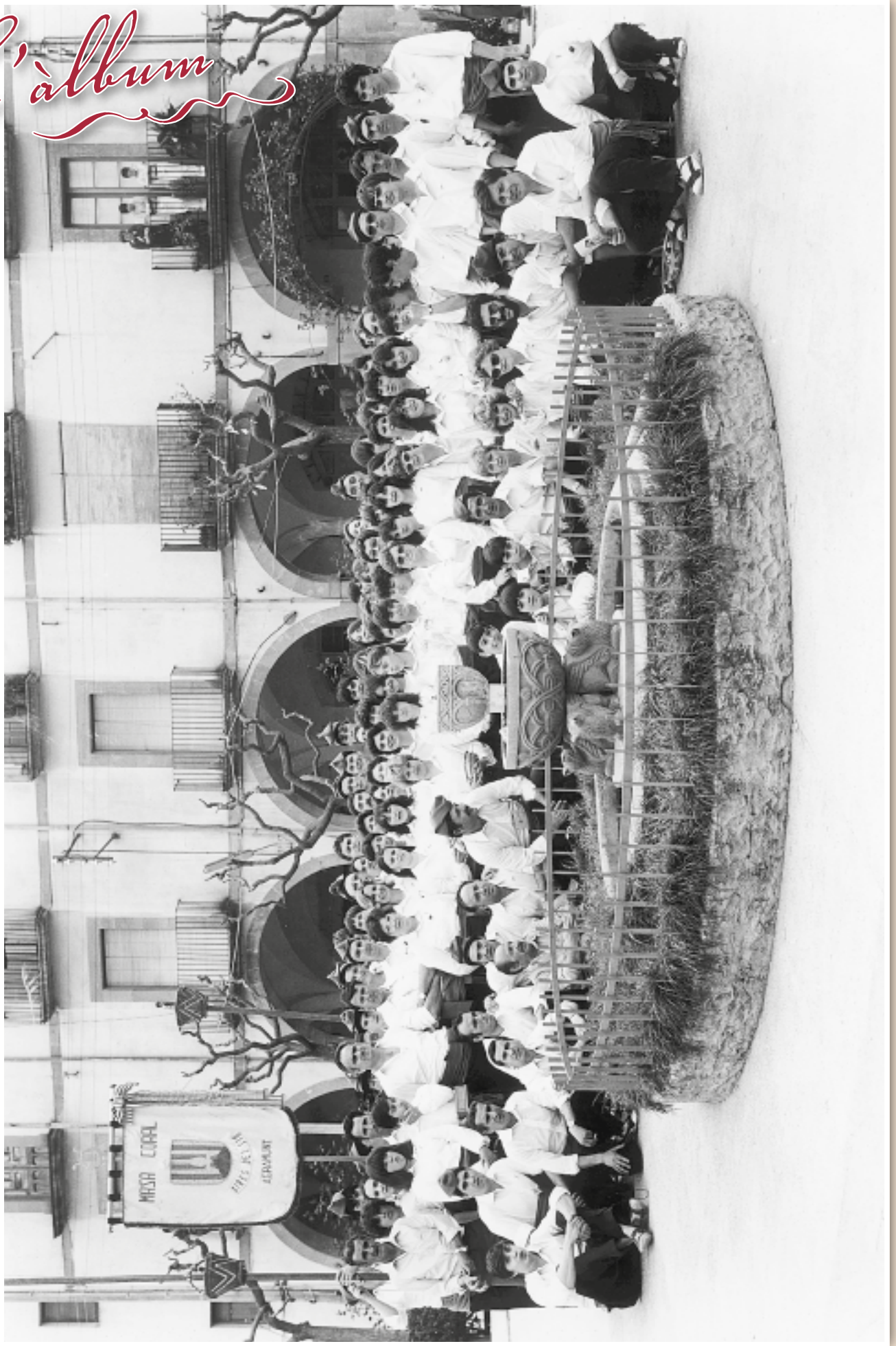
ROBERT PENELLA

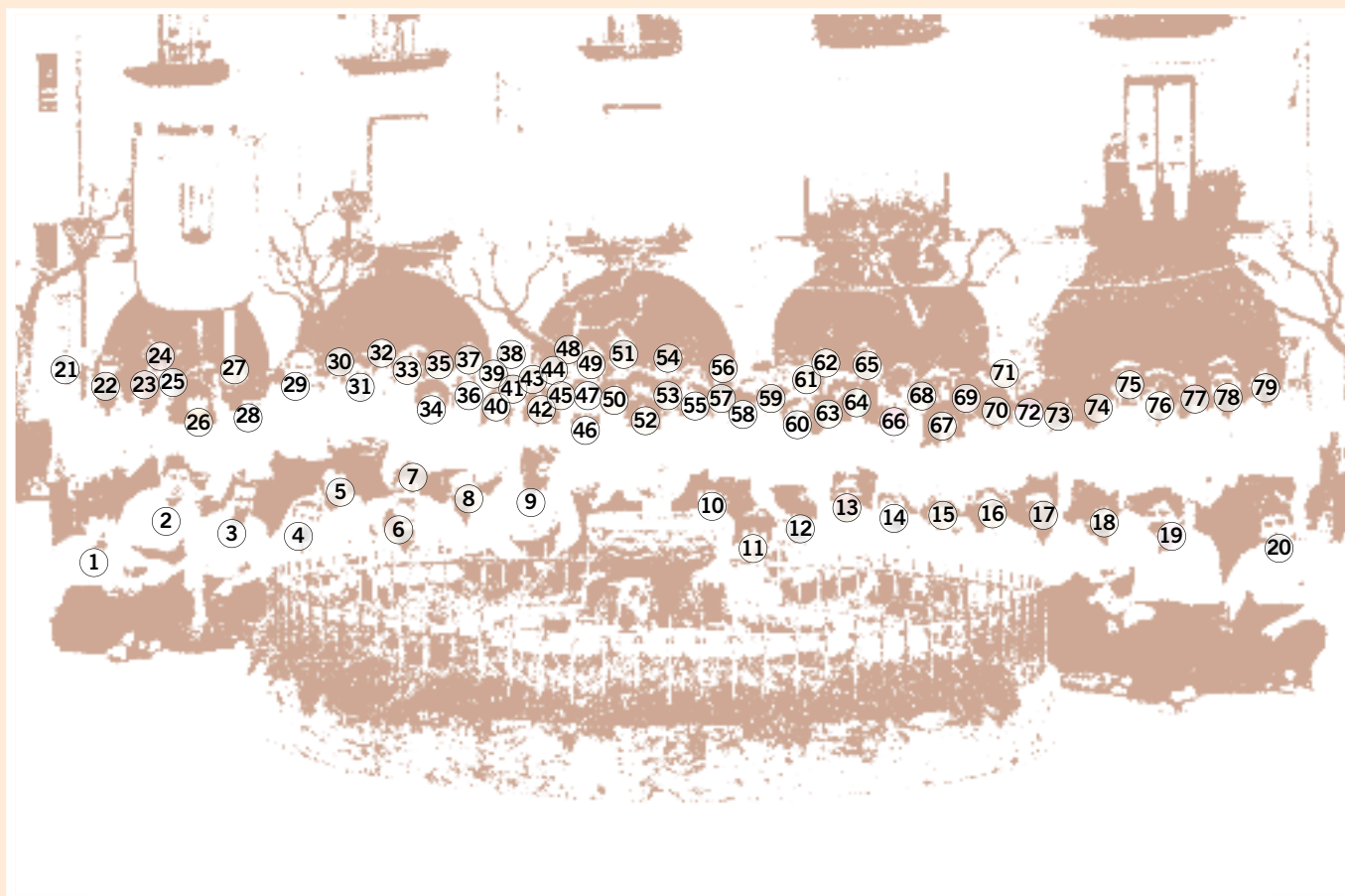
LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH PUIG

L'album

Després d'una bona colla d'anys sense tenir-ne, la primavera del 1982 a la nostra vila va tornar a sorgir amb Dempenta un nou grup de caramelles. La foto va ser portada de la nostra revista l'abril d'aquell any, i a l'interior s'hi va fer un ampli reportatge i una entrevista als organitzadors. Com podem veure, va ser un grup molt nombrós amb més d'una vuitantena de participants d'edats molt diverses. N'hem pogut identificar la majoria, tot i que alguns dels components estan mig amagats. De llavors ençà Agramunt cada any ha tingut la tradicional cantada de caramelles el Diumenge de Pasqua, fins arribar a la XXXIX d'enguany després de l'aturada obligada per la Covid.

Per ordre de la numeració:

1) Àngel Jubete	20) Josep Mateu	40) Rosa Bertran	60) Carme Moreno
2) Xavier Torres Farreny	21) No identificat	41) Magda Brils	61) Maria Ros
3) No identificat	22) Vicent Ribes	42) Margarida Martí	62) Rosa Puigpinós
4) Josep Saiz	23) Maite Mitjavila	43) Conxita Pintó	63) Dolors Bullich
5) Jaume Figueres	24) No identificat	44) Josep Balagueró	64) Rosa Gutiérrez
6) Amadeu Amigó	25) Judit Castellà	45) Remei Puig	65) Pepe Espinal
7) Lluís Bertran	26) Imma Granados	46) Roser Mir	66) Teresa Sangrà
8) Pere Riera	27) Joan Ribes	47) M. Teresa Campabadal	67) Sabina Esteve
9) Ramon Lluch	28) Carme Ribes	48) Xavier Boncompte	68) Jordina Pla
10) Jordi Creus Verni	29) Ramon Puig	49) Ricard Ricart	69) Magda Trepà
11) Ramon Boncompte Daví	30) No identificat	50) Leocàdia Tirado	70) Judit Giménez Figuera
12) Ramon Figuera Gasull	31) Agustí Corrales	51) Josep R. Solé	71) Soledat Solanes
13) Josep M. Torres	32) No identificat	52) Carme Vicens	72) Rosa M. Sera
14) Bepeta Figuera	33) Josep M. Figuera	53) Marta Castellà	73) Rosa M. Solé
15) M. Àngels Sarnago	34) Carme Morà	54) Jaume Torres Farreny	74) Joan Serra (Jony)
16) Carme Puig	35) Josep Castellà Escolà	55) Antonieta Boncompte	75) Josep M. Martí
17) Jaume Añé	36) Anna Karenina Jou	56) Núria Boncompte	76) Xavier Morell
18) Manuel Pedraza	37) Paulí Ribera	57) Remei Joval	77) Miquel Ribera
19) Josep M. Lluch	38) Josep M. Puig	58) Marisa Boncompte	78) Francesc Torra
	39) Antoni Figuera	59) Cecília Solé	79) Marià Marco

FOTO: ARXIU SÍÓ / JOSEP BERTRAN PUIGPINÓS

L'any 1984 l'obra urbanística més important que es va fer a Agramunt va ser l'esplanació de tots els terrenys que van des del darrere del camp de futbol fins a la llera del riu Sió. Això va permetre obrir el carrer dels Esports i preparar la zona per a la promoció d'habitatges protegits. En aquest espai que veiem a les imatges hi va quedar una gran zona verda en la qual es va habilitar el Parc de Riella dedicat a Guillem Viladot. Des de llavors han passat gairebé quaranta anys i l'indret ha anat canviant. L'any 2013 l'Ajuntament hi va voler donar un altre aspecte amb un nou disseny i s'hi van anar instal·lant diversos poemes visuals de l'artista agramuntí.

FOTO: JOSEP RÒVIRA